

Giới thiệu Nàng Hầu Quý Tộc

Nàng Hầu Quý Tộc là truyện tình tuổi teen nói một cô tiểu thư quý tộc nghịch ngợm vì gia đình phá sản nên từ một cô tiểu thư vẹn sắc vẹn toàn giờ k một xu dính túi. Vì phải trả học phí và kiếm sống cho nên cô phải làm người hầu cho ngôi biệt thự hoàng tử nổi tiếng. Điều j diễn ra khi cô làm người hầu? Những hoàng tử trong biệt thự kia là ai? Mời các bạn đón đọc truyện hoặc đọc qua tác phẩm Đứa Con Gái Của Sói của tác giả Duyên Nguyễn.

Nhân vật nam : 1. Kang IGIA Khắc Lâm- 17t (hấn)

Hoàng tử dòng họ Kang IGIA . Bố là chủ tịch tập đoàn đá quý Wang kai . Mẹ là nhà thiết kế thời trang nổi tiếng. Lên 10 tuổi đã là tổng tài của một công ty game show lớn nhất đông nam ă

Tính cách : Lạnh lùng như hơi khủng (lạnh lùng vs người ngoài). Ác quỷ máu lạnh. Nhưng thật ra rất ấm áp. Thông minh như thần kinh k ổn định

Mái tóc màu tím ánh lên tia đỏ chết chóc. Với 1 bên mắt xanh dương lạnh vô cùng (tại bên trong có ngậm đá)

Làn da trắng cùng chiếc răng khểnh cực cool

Style : Kinh dị . Màu chủ đạo : Đen Thay đổi theo mức độ khủng. Còn tnao đọc truyện sẽ biết.

Sở thích : Ngủ, uống trà và thích quậy phá

Trình độ học vấn : Giỏi toàn diện. IQ 200/200. Đai đen judo, vovinam

Mức độ quậy : Quậy ngảm

Nhân vật nữ :

1. Tachibana Hana- 17t (nó)

Tiểu thư gia tộc nhà Tachibana. Nhà quý tộc nổi tiếng về địa vị, kinh tế

Tính cách : Tuy là 1 cô tiểu thư danh giá nhưng nó k bjo kiêu ngạo rất hòa đồng và tốt bụng. Có điều nó khủng như 3 đứa kia. Y hệt bom nổ chậm, nó mà nổ là coi như xog đời

Gương mặt thiên thần vs mái tóc vàng kim dài thướt

Style: Đủ thể loại. Màu chủ đạo : Hồng

Sở thích : Thích làm những gì mình thích

TĐHV : Giỏi toàn diện. IQ 200/200. Đai đen karate

MĐQ : Thánh troll

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

Nhân vật nam : 1. Kang IGIA Khắc Lâm- 17t (hấn)

Hoàng tử dòng họ Kang IGIA . Bố là chủ tịch tập đoàn đá quý Wang kai . Mẹ là nhà thiết kế thời trang nổi tiếng. Lên 10 tuổi đã là tổng tài của một công ty game show lớn nhất đông nam ă

Tính cách : Lạnh lùng như hơi khủng (lạnh lùng vs người ngoài). Ác quỷ máu lạnh. Nhưng thật ra rất ấm áp. Thông minh như thần kinh k ổn định

Mái tóc màu tím ánh lên tia đỏ chết chóc. Với 1 bên mắt xanh dương lạnh vô cùng (tại bên trong có ngậm đá)

Làn da trắng cùng chiếc răng khểnh cực cool

Style : Kinh dị . Màu chủ đạo : Đen Thay đổi theo mức độ khủng. Còn trao đổi truyện sẽ biết.

Sở thích : Ngủ, uống trà và thích quậy phá

Trình độ học vấn : Giỏi toàn diện. IQ 200/200. Đại diện judo, vovinam

Mức độ quậy : Quậy ngầm

2. Kasu Kim Long- 17t (Ren)

Đại thiếu gia nhà quý tộc Kasu. Bạn hấn

Tính cách : khoe khoang và đam mê quậy, lãng nhăng . Soang choảnh và luôn coi mình là đẹp trai nhất. Ăn nói thì rõ là bá đạo , (nói nhỏ nghe nek * còn hơi biến thái) . Khủng k có mức độ và theo nhận xét của hấn là nta lên con 1-2 lần trong năm thì Ren lên con 4 mùa. Có thể nói là đùa nói nhiều nhất và điên zò nhất

Sở hữu gương mặt tuần tú.Mái tóc xanh dương bóng bệh cùng đôi mắt giết người.

Style : Ngầu, chất . Màu chủ đạo : Xanh

Sở thích : Ăn kem vào mùa đông , đắp chăn bông vào mùa hè. Thích đánh đàn và tán gái

TĐHV : Giỏi toàn diện. IQ 200/200. Đại diện karate, judo

Mức độ quậy : K tính được

3. Scarlet Kiệt Nam- 17t (Kín)

Công tử nhà tài phiệt Scarlet . Bạn hấn và Ren

Tính cách : Hơi dờ dờ hâm hâm như 2 đứa trên kia, hay cười và lém nhảm. Hay chọc ngoáy và đá xoáy người khác. Đặc biệt, coi tiền hơn mạng sống

Thừa hưởng gương mặt baby cute. Cái mặt thì tròn xoe rất ư là xinh trai. Mái tóc màu trắng bạch kim càng tôn lên vẻ đẹp lãng tử [có vẻ ngây thơ hiền lành Nhưng k phải đâu ^^]

Style : Kute lãng tử . Màu chủ đạo : Trắng

Sở thích : Tiền và thích điên

TĐHV : Giỏi toàn diện. IQ 200/200 . Đại diện taekwondo , vovinam

MĐQ : Điên vô đối

3 hot boy Snow Angel

Họ là những công tử của những nhà quý tộc đứng đầu. Vì " ngoan quá " lên gia đình gửi 3 nhóc về biệt thự riêng (nói thẳng là đuổi) . Sống trong biệt thự đặc biệt, là những VJP tối cao trong trường. Tuy có vẻ ngoài như những vị hoàng tử hào hoa, phong nhã. Nhưng thực chất thì.....

[Tg xin giải thích thêm chút là 3 gđ này rất thân thiết họ coi nhau như người nhà]

Nhân vật nữ :

1. Tachibana Hana- 17t (nó)

Tiểu thư gia tộc nhà Tachibana. Nhà quý tộc nổi tiếng về địa vị, kinh tế

Tính cách : Tuy là 1 cô tiểu thư danh giá nhưng nó k bjo kiêu ngạo rất hòa đồng và tốt bụng. Có điều nó khủng như 3 đứa kia. Y hệt bom nổ chậm, nó mà nổ là coi như xog đời

Gương mặt thiên thần vs mái tóc vàng kim dài thướt

Style : Đủ thể loại. Màu chủ đạo : Hồng

Sở thích : Thích làm những gì mình thích

TĐHV : Giỏi toàn diện. IQ 200/200. Đại diện karate

MĐQ : Thánh troll

2. Yu Cherry - 17t (Jun)

Đại tiểu thư gia tộc Yu. Bạn nó

Tính cách : Zũ như hồ . Đanh đá và lạnh lùng

Gương mặt sắc xảo nhưng có gì đó rất thánh thiện . Mái tóc màu tím sữa

TĐHV : Giỏi toàn diện. Dùng thành thạo kiếm và súng. Đai đen taekwondo, judo, karaoke

Style : Bụi bặm,cá tính

Sở thích : Oánh nhau và bắn súng

MĐQ : đùng vô quây là coi như k có j nguyên vẹn

3. Narumia Ngọc Hân- 17t (Jin)

Công chúa nhà quý tộc Naru. Bạn nó. Đặc biệt luôn dính chặt vs Jun

Tính cách : Hiền lành, tốt bụng. Luôn vui vẻ cười tươi. Nói thì toàn nhại theo lời Jun. Đôi lúc ngu ngu

Gương mặt kute và thánh thiện. Mái tóc màu hồng buộc hai bên

TĐHV : Giỏi toàn diện. Đai đen karate

Style : Dịu dàng. Màu chủ đạo : Trắng

Sở thích : nghe nhạc, ngậm kẹo

MĐQ : tôn ngộ k gọi bằng sư phụ

3 nàng công chúa siêu quậy

Là những công chúa, tiểu thư của các nhà tài phiệt nổi tiếng. Cũng như các thành phần cá biệt của trường

Các nhân vật phụ sẽ nói sau nhé^^

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Cô Tiểu Thư Tachibana Hana

Buổi sáng thứ 2 , không khí thật trong lành cùng những tia nắng ban mai ấm áp. Quả là một ngày đẹp trời Tại biệt thự nhà Tachibana. Trong căn phòng vs chủ yếu là màu hồng và màu trắng trên chiếc giường màu trắng và con heo í lợn....Con người mặc bộ đồ ngủ màu hồng đang ngủ rất ư là ngon lành kia

Nó nằm trên giường ngủ 1 giấc đã đời mà vẫn chưa thấy chuông báo thức reo. Thấy lạ , nó vớ lấy cái đồng hồ, mắt nhắm, mắt mở.....

- 8h ! Ờn... ớm... án...chep! chep (Còn sớm chán)_ Nó nhắm mắt ngủ tiếp

- ÁAAAAAAAAA !!!!!!!!!!!!! 8H OY SAO ? Trời ơi, muộn rồi_ Nó cất tiếng hét kinh thân động quỳ làm mấy con chim đậu trên cây gần đó không kịp chạy thê là thành phượng hoàng chọi lông hết tron. Còn nó sau khi hét xong thì tung cái chăn ra chạy một mạch vào phòng tắm vsen oy thay bộ đồng phục học sinh. Bộ đồng phục được thiết kế rất quý tộc. Áo sọc kẻ caro hơi ngắn 1 chút cái cổ cao với chiếc nơ to đùng ở ngực , váy xòe ngắn màu trắng bằng lụa vs đôi giày búp bê màu hồng. Trông nó giờ trà khác gì con búp bê , nó đứng trước gương vuốt tóc vài cái rồi gật gù cười tươi ời là tươi (muộn rồi kìa bà thím)

Lao ra cổng vs vận tốc thần chết

Bây giờ là 8h15'

[Giới thiệu trường 1 chút nha . Trường đây dành cho những tầng lớp thượng lưu danh tiếng. Chia gia làm hai khu. Khu nam và khu nữ. Vì vậy mỗi lớp sẽ tùy thuộc vào kinh tế và chỉ số IQ . VD lớp A1 sẽ tập trung những con nhà quý tộc đứng đầu và có chỉ số IQ cao nhất. Tương tự như vậy giảm dần, khu nam cũng vậy

Tầng 2 lớp 11a1 . Trong lớp gần 40 học sinh đang chăm chỉ học hành thì phá vỡ không khí yên tĩnh đó là 1 tiếng đập cửa

// RẦM //

Nó bước vào trong 40 cặp mắt của học sinh tính cả ông chủ nhiệm ác ma nữa là 41

- Tachibana Hana. Đây là lần thứ mấy em đi học muộn rồi ???_ ông giáo gỡ cặp kiếng xuống
  - Dạ ! Mới có 265 lần chứ nhiều thầy_ Nó nhảm nhảm một lúc rồi đáp câu xanh rờn
  - Em còn nói nữa ???_ Ông giáo trừng mắt
  - Thì tại thầy hỏi mà
  - Em...!!!
  - Hix , không phải em cố tình đâu ạ _Nó giờ chiều nước mắt cá sấu
  - Vậy thì tại sao em lại đi học muộn thế???_ Thấy nó như vậy, thầy chủ nhiệm mềm lòng
  - Là tại sáng nay , em đến trường.....
  - Em cứ nói tiếp đi
  - Em gặp 1 người bị té.....
  - Ủ' ! Ủ' ...
  - Thấy vậy em chạy đến người đó ghé vào tai nói.....
  - Ủ'
  - Em nói là "ngu thì chết , bệnh tật gì đâu" sau đó em bị ông rượt lên mới tới trễ đây ạ
  - Ủ' ! Tội nghiệp em...ừa ???? Mà em vừa nói gì cơ !???_ Ông thầy chủ nhiệm vừa nhận ra là mình bị lừa còn lũ học sinh thì cười rúc rích
  - Em ra ngoài ngay cho tôi_ Ông thầy hét ầm lên làm nó suýt té
  - Oy, ra là được chứ gì _ Nó ngoáy ngoáy lỗ tai đi ra khỏi lớp
- Ra ngoài mãi chán nó quyết định lên sân thượng nằm ngủ một giấc.
- 15' sau. Tiết học kết thúc nó xuống phòng trà ngồi đọc sách. Trông nó đẹp như 1 thiên thần cùng với mùi hương của trà thảo mộc
- Ê ! Con cờ hó _ Jun cất tiếng gọi nó
  - Cờ hó _ Jin với theo
  - 2 tụi bây sáng đi học k qua gọi tao nhá làm tao đi học muộn oy bị ông mắng té tát _ Nó làm bộ giận dỗi
  - Thưa thím, con sang gọi thím cơ mà ông quản gia nhà thím nói thím vẫn ngủ _ Jun trả treo
  - Nói thím vẫn ngủ _ Jin
  - Mà làm ơn đừng nhắc lại lời tao đk k _ Jun cúi
  - Nhắc lại lời tao được không _ Jin

Jun tức lắm muốn cho ngay cú đấm vào mặt Jin nhưng nhìn cái khuôn mặt ngây thơ thánh thiện kia lại không nổi, *coi như nó bị điên đi phù, không được nổi giận, nổi giận sẽ rất nhanh già *_ Jun tự nhủ

Bỗng dung « Bằng bằng bằng, chú chú , bằng chú » Vâng, tiếng chuông điện thoại rất ư là bá đạo của nó vang lên làm cả bọn giật mình

- A ! Ba hà ? Con cũng vừa định gọi cho ba đây. Tuần tới trường con có tiệc mừng thành lập trường đấy_ Nó vừa nhìn thấy cuộc gọi từ ba nó liền nhấc máy lên thì hí hửng kể cho ba nghe ngay

- < Ba xin lỗi Hana >.....

- Cái.....Gì.....???

.....@#\$\$%^&*....

Nó cup nẩy, cúi gằm mặt xuống. Jun và Jin thấy không ổn thì hỏi nó

- Sao đấy ???_ Jun

- Có chuyện gì à ??_ Jin

Nó vẫn cúi gằm mặt xuống, không trả lời. Jun nhẹ nhàng nâng mặt nó lên thì cả Jin đều hoảng, nó đang khóc. Khóc nức nở. Ôm lấy con bạn rồi òa lên như đứa trẻ con

- Nhà.....tao..._ Nó nói trong tiếng nấc

- Nhà mày làm sao??_ Jun hơi hoảng với cách trả lời ngập ngừng của nó

- Thôi nào, nói tao nghe_ Jin

- Phá...sản...rồi_ Nó miễn cưỡng nói lên từ câu

- HẢ??????_ Jun và Jin đồng thanh

-

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Nàng Hầu Quý Tộc

Jun và Jin há hốc mồm nhìn nó. Nó không nói gì chỉ im lặng. Jun và Jin ôm nó vào lòng- Giờ tao chẳng biết phải làm sao nữa, nhà tao bị siết nợ oy, ba mà tao cũng đã trốn ra nước ngoài_ Nó cúi đầu xuống

- Còn sao nữa. Về mang hành lý qua nhà tao chứ sao_ Jun

- Qua nhà tao đi_ Jin chen vào

- Làm thế sao được _ Nó lắc đầu

- Con dở này, bạn thân với nhau bao nhiêu năm mà lại phải khách sáo thế. Vs lại bố mẹ tao coi mày như con của ông bà ý mà

Nó im lặng k nói gì nữa. Giường như nó đang nghĩ ngợi chuyện gì đó. Một lúc sau mới ngẩng đầu lên

- Tao quyết định oy

- Quyết định gì? _ Jun và Jin đồng thanh

- Tao.....sẽ nghỉ học

_ CÁI Gì???? Cả 2 hét to

Hết lần sốc này đến lần sốc khác, nó làm cho 2 con bạn đang choáng

- Giờ tao cũng có chỗ nào để đi nữa đâu, với lại cũng chẳng có tiền để lo học phí, chắc phải đi làm kiếm sống thôi. Có đi làm tao cũng k gánh nổi cái học phí trường này_ Nó ngao ngán

- Mày có điên k??? Rồi mày đi đâu_ Jin hốt hoảng
- Haiz, mày suy nghĩ nhiều quá rồi. Qua nhà tao ở đi, mày không phải lo toan gì hết_ Jun an ủi nó
- K, tao không muốn mang ơn vs lại k thể ở nhà mày mãi được_ Nó từ chối
- Ơn oán j ? Bạn chơi với nhau sao cứ nói thể nhĩ.thật không hiểu nổi mày nữa. Thôi, qua sách hành lý sang nhà tao nhanh lên. Nói nhiều quá ak_ Jun cau
- Mày bỏ ngay cái ý định điên rồ ý nghe chưa hả hả hả?? _ Jin cuống lên

Nó không nói gì nữa, chỉ cười rồ dại nó đang cảm động bởi 2 con bạn hay nó đang cảm ơn với những lời an ủi kia. Trông nó lúc này thật tội nghiệp, dờ cười, dờ khóc. Giờ nó không còn chỗ để đi, cũng không biết bame giờ đang thế nào nữa. Chắc là nó đang sốc lắm đây. Tự dưng tai họa lại ập lên đầu nó

- Được rồi, tao sẽ không nghỉ học đâu_ Nó nói vậy là đang trấn an lại tinh thần 2 con bạn đang hoảng loạn vì nó chứ quyết định chỉ có 1 mà thôi
- Tốt.Sách hành lý qua nhà tao luôn đi _ Jun thở phào nhẹ nhõm
- Không , qua nhà tao chứ_ Jin

Và thế là // XOẸT , XOẸT // Tia điện bắn ra tung tóe

- Vậy chúng ta quyết đấu một trận sinh tử đi _ Jun thách thức
- Ok_ Jin
- Thôi Ngayyyy đi mấy bài nội, bộ tui bây bị khủng hả??. Tới nay tôi sẽ ở lại kí túc xá_ Nó vận nội công cho một tràng
- Quyết định v đi _jun và jin đồng thanh
- HÚX_ 2 đứa hất mặt đi
- T_T * khóc ròng *_ Nó

_____

_____

_____

Tối hôm đó, 8h , Tại phòng hiệu trưởng

- Vậy là do công ty nhà em gặp khó khăn, không thể trả học phí nên em định nghỉ học sao ???_ Thầy hiệu trưởng hỏi nó
- V.....âng_ Nó áp úng
- Nếu vậy thì tiếc cho một học sinh ưu tú như em quá_ Thầy hiệu trưởng về mặt dăm chiêu_ A ! Phải rồi, Hana , em có biết 3 cậu học sinh này không??_ Ông thầy mang từ trong ngăn kéo ra ba tấm hình oy đưa cho nó
- Thừa thầy , sao ạ ??_ Nó ngạc nhiên
- Trường mình chia ra từng khu nam,khu nữ. Nhưng chắc em cũng có gặp qua ở những nơi công cộng hay sự kiện của trường.....Kang IDA Khắc Lâm, Kasu Kim Long và Scarlet Kiệt Nam . Họ là con em của các gia tộc quyền quý tột bậc, những nhà tài phiệt lớn lên được sắp chỗ ở đặc biệt_ Thầy hiệu trưởng giải thích
- Các bạn này đều là những người nổi tiếng, em chưa gặp bjo nhưng e có nghe qua. Nhưng thế thì sao ạ ??
- Thật ra , thầy cần nhờ em giúp một việc....Có liên quan tới các bạn ấy. Nếu em nhận giúp thầy việc này thì toàn bộ học phí của em sẽ được miễn hết
- Hơ !!??
- Còn công việc đó là gì thì ngày mai em hãy đến hỏi ba em kia nhé^^_ Thầy hiệu trưởng cười bí ẩn

Nó xin phép ra về rồi trở về kí túc xá. Nó đi tắm cho người nhẹ nhõm , rồi nằm bệt lên giường suy nghĩ liên miên , không biết công việc thầy nhờ là gì mà lại ập ập mở mở lại còn liên quan tới 3 cậu hot boy kia nữa, không biết bây giờ ba mẹ thế nào, ra sao nó không liên lạc được nó thấy nhớ bame quá . Dù gì đi nữa thì nó cũng thở phào nhẹ nhõm. Thật tuyệt, nó có thể ở lại trường rồi. Nó là một cô tiểu thư toàn diện, ngoài việc sống như một " tiểu thư quý tộc " thì nó trả biết làm gì cả. Hôm nay là một ngày dài và chuyện xảy ra với nó quá đột ngột. Một rồi, nó ngủ thiếp đi trong lòng cũng có phần nào nhẹ

nhôm

*****

.....

*****

.....

Sáng hôm sau. Tại khu biệt thự đặc biệt. Chim kêu quang quác, gió hiu hiu ,nắng hoe hoe. Nó sẽ vẫn bình yên như thế cho đến khi

- Này, thay đồ xong rồi đó_ Ren áp sát vào mặt nó

Đang ngủ ngon thì nó thấy nhột nhột ở mặt cùng cái câu * thay đồ*

- HẢ, thay đồ ư ???_ Nó giật mình mở mắt

- Ôi !! Đáng yêu quá >_< Trông như con búp bê ấy_ Ren có dịp quan sát nó thì bệnh biến thái lại nổi lên à mà có lúc nào chìm đầu -_-

- ÁAAAAAAA_ Nó hét to làm căn biệt thự như chuyển động, gì đây ? Có một thằng con trai đang dí sát vào mặt nó với cự ly không an toàn rồi còn thay đồ gì gì đấy

- Chào buổi sáng_ Kin lên tiếng

- Ôn ào quá ="=_ Hắn đang ngồi uống trà thì bị tiếng hét của nó làm giật mình

- Chuyện j thế này ????? Lẽ ra tôi phải ở trong phòng của mình chứ_ Nó hốt hoảng đảo mắt tìm kiếm câu trả lời

- Đây là khu biệt thự riêng của tụi này_ Kin giải thích cho nó rồi còn nhắc thêm * TỐN nhiều tiền lắm đấy *

- Con nhỏ ôn ào, làm mất cả bữa uống trà của ta_ Hắn ngồi đó lạnh lùng nói mà không thèm nhìn nó lấy một lần

- ???????? Cái zè !!!!! // Đả kích nặng nề//_ Lần đầu tiên có người nói chuyện với nó theo cách đó. * Muốn nhào xuống đâm vào cái khuôn mặt nhìn thì cũng tạm đấy nhưng kiểu ăn nói khó nghe kia* Nó nghĩ thầm

- Bọn này đã bỏ thuốc ngủ vào trong com tối của cậu rồi khiêng cậu đến đây trong lúc mê man đấy . Chỉ là đùa 1 chút hoy_ Ren tiếp tục giải thích

- Tên tội phạm ="=

- Mà thằng Ren này khá nhĩ ? Chỉ xem hình thôi đã tính toán được số đo ba vòng, bộ đồ hầu gái may vừa y luôn_ Kin chặc lưỡi

- Cái " sở thích " quái lạ của nó thì bọn con trai bình thường như tụi mình không thể nào hiểu nổi_ Hắn đá thêm

- Ờ...thì...chắc ! Coi vậy chứ chọn kiểu thôi cũng mệt lắm chứ bộ. Mà nói mới nhớ, chẳng phải thằng Kin cũng đoán một phát trúng phóc giá tiền hay sao ?? CHÍNH XÁC ĐẾN TỪNG YÊN ĐÁY NHÉ_ Ren cười trừ rồi được cơ hội trả thù ngay

- Này này, không được đánh đồng khả năng phán đoán giá cả của tao với khả năng biến thái mày nhé_ Kin

- Bên nào cũng vậy thôi, ôn ào quá_ Hắn

- Này , mọi người đừng có làm ngơ tôi chứ !!! E HỀM !! Các cậu là những vjp bậc nhất ở trường này đúng k?? " Việc liên quan đến các cậu " mà thầy hiệu trưởng giao cho tôi là.....??????????_ Nó sau khi ăn bơ no thì lên tiếng

- Lẽ ra thầy hiệu trưởng đã sắp xếp người giúp việc cho bọn này rồi . Nhưng chẳng hiểu sao những người đó đều bỏ chạy hết tron. Còn cậu, nếu bỏ việc thì sẽ phải nghỉ học bọn này yên tâm rồi_ Ren cười

- S.....AO.....!!!!?????????

- TACHIBANA HANA !!! KỂ TỪ NGÀY HÔM NAY, CÔ SẼ PHẢI NGOAN NGOÃN LÀM NGƯỜI HẦU PHỤC VỤ BỌN NÀY_ Hắn đứng đó chỉ tay vào người nó khuôn mặt vẫn băng giá

- HẢ ????????

Chương 4: Cuộc Sống Mới

- K lẽ nk phải như thế này thật ư?? _ Sốc,Nó nhìn mình trong bộ đồ hầu gái _ Rõ ràng là thầy hiệu trưởng đã đưa mình vào thế khó mà. Mình bị lừa rồi _ Nó đứng ngẩn suy nghĩ không lẽ 1 cô tiểu thư hoàn hảo như nó giờ lại rơi 1 mạch từ cuộc sống nhung lụa xuống cuộc đời sống làm người hầu sao??- Cậu sẽ được miễn toàn bộ học phí, nhưng bọn này vẫn trả lương cho cậu hàng tháng _ Ren nói thêm _ Và dĩ nhiên chuyện này sẽ hoàn toàn được bí mật

Quá bất ngờ , nó không nói được câu gì. Rõ ràng thầy hiệu trưởng đang làm nó khó xử

- * Chuyện đã đến vậy thì đành thôi, Nếu có thể chịu đựng được thì mình sẽ tiếp tục học* _ Nó nghĩ thầm rồi hít thật sâu lấy lại tinh thần cảm cây chổi

.....

.....'

.....

- Từ giờ trở đi mỗi sáng đều phải mang báo tới cho tôi + ly trà _ Hân vẫn ngồi dưới cái bàn, thái độ nhón nhơ k thêm nhìn nó

Và dĩ nhiên nó k thể chấp nhận được thái độ đó. Muốn cho cây chổi vào mặt tên đáng ghét kia lắm chứ, nhưng phải bình tĩnh, bình tĩnh

- Ôi , bé Hana. Bé vẫn đáng yêu như thế _ Ren lao tới ôm nó

- Đây, Ren .....!! _ Nó giật mình

Chưa bao giờ nó lại gần con trai như vậy, mặt nó bỗng đỏ bừng cảm giác thẹn nữa. Cũng tại cái hành động quá vô tư đến biến thái của Ren làm nó hơi ngượng. Lại còn gọi nó là "bé " nữa. Làm như bé bỏng lắm ấy

- Nhìn mặt đỏ lên rồi kia, zẽ thương thật. Ôi ! Muốn cắn bé quá đi !!! Cạp...cạp.. _ Giọng điệu Ren như muốn ăn tươi nuốt sống nó rồi còn cắn vào cổ nó nữa

- Oái !!! Cậu đang làm gì thế ?? ///// _ Nó rùng mình. Ren vẫn tiếp tục đàn áp để ôm nó _ Kín ơi ! CỨUUU...!!!! _ Nó hét toáng cầu cứu Kín đang đứng đó. Mong rằng sẽ giúp nó thoát khỏi cái tên biến thái này

- Phạt 500 Yên _ Kín bỗng la lên

- Phạt....gì.cơ ? _ Nó hoảng

- Phải gọi bọn này là .." các cậu chủ " Không được gọi bằng tên _ Kín nói nhỏ

- Bé cho cắn cái nào :-* :-* moa moa

- Kì.....

- Một ngàn yên

- Phải cho 2 viên đường ! Pha lại ngay _ Hân cau mày

- Cái.....

- Hóa đơn này mua mắc rồi, đi trả lại đi _ Kín vẩy vẩy tờ hóa đơn đưa cho nó

- Gì....

- Bé Hana ơi ! Lại đây ngủ chung nào

- TRỜI ƠI !!!! NHỮNG CON NGƯỜI GÌ THẾ NÀY @@=="=

_____

_____

Tại trường học

Nó đang đi trong quan viên trường mặt thì nhìn thấy một môi

- Phong thái tiểu thư của mình sắp sụp đổ vì căng thẳng rồi . Mặc dù đã được miễn cho khoản tiền phạt, nhưng...._ Vừa đi nó vừa lẩm bẩm

- Ôi, nhóm bạn IDA KHắc Lâm kia _ n1 hét lên

- Ya !!! Đẹp trai quá _n2

- Tuyệt thật ! Các bạn ấy như những người từ thế giới khác vậy. Vừa giàu có, hào hoa, phong nhã _n3

- Đúng là những chàng hoàng tử của thời hiện đại _n4

- Người nào là hoàng tử chứ ??_ Nó nhìn sang đám đông rồi cố tình ọe 1 cái _ 1 tên biến thái, 1 tên ác ma và 1 tên bần xỉ mới phải ="_ Bữa cái môi dài cả thước . Nó lại hình dung đến 3 con người kia thì bỗng nhiên mình sợ hãi như ám ảnh

* Nhưng dù sao cũng phải giấu việc mình làm. Nếu k Tachibana Hana này sẽ mất hết danh dự* Nó tự nhủ rồi suy nghĩ liên miên

// Bộp //

- Đây_ Jun tát cái bộp vào vai nó

- Ặ !!!_ Nó giật mình hét lên

- Lgi mà đi 1 mk ra ngoài này ?_ Jin hỏi nó

- Lại còn giật mình nữa là sao ? Đang làm chuyện gì mờ ám hả ? _ Jun tiếp lời

- Haz. Làm tao hết hồn ak_ Nó thờ phào

Jun và Jin nhìn nó với ánh mắt đầy nghi ngờ

- Thật ra là.....@\$%^&* _ Nó kể mọi sự việc

- CÁI GÌ? _ Đồng thanh

- Suyt , nói nhỏ hoi, dù s tao cũng phải giấu chuyện này_ Nó bịt mồm 2 con b

- K thể chấp nhận được. Bằng mọi giá, tao k thể để mày khổ vậy_ Jun cau

- Tớ sẽ lên hỏi ông hiệu trưởng _ Jin quay đi

- Tao k sao đâu. Tao thấy ý này cũng tốt. Bởi nếu tao qua nhà chúng mày thì rất khó xử với lại tao trả biết đi đâu giờ. Công việc người hầu cũng có gì nặng nhọc cả_ Nó cười tươi đầy thuyết phục

- Có Thật là sẽ k sao chứ ? _ Jun thấy nó nói vậy cũng k bắt ép nó nữa

- Ừk. Giờ cũng nên tự lo cho bản thân bằng chính đôi tay của mình. Tao là ai cơ chứ? Chúng mày đáng ra phải tin tưởng bạn mk chứ_ Nó cười, giọng đầy quyết tâm

Jin ôm nó vào lòng vỗ vỗ vào lưng nó

- Ừk. Bạn tao là phải mạnh mẽ chứ nh?

Cả 3 đưa nhìn nhau cười xòa . Nó thấy nhẹ lòng hơn nhiều rồi

- Tao qua đằng kia mua nước nhé_ Jun chạy đi

- Chờ tao với_ Jin đuổi theo

Nó đứng nhìn 2 con bạn mình thì chỉ lắc đầu mỉm cười rồi tiếp tục tiếp trên quan viên trường. Quan viên trường nó rất đẹp, từ ngoài bước vào sẽ có cái cổng vòm bằng hoa lan trắng , tím được tía rất bắt mắt.Vào trong với muôn vàn loại hoa và cây không khí rất thoáng mát lại êm đềm. Mỗi khi buồn hoặc suy nghĩ chuyện gì nó thường đi dạo quanh đây bởi nó cảm thấy mùi hương ở đây rất dễ chịu

- Bạn tachibana Hana _ 1 nam sinh gọi nó

- Vâng ??

- Xin bạn hãy tham dự buổi tiệc mừng thành lập trường cùng với tớ _nam 1
  - K , với tớ chứ? _ nam 2
  - Bạn nhất định phải làm bạn nhảy của tôi _ nam3
  - * Buổi tiệc mừng ngày thành lập trường ư ??? Thôi chết ! Mình quên mất ="= *Nó bỗng nhớ ra _ Hơ ! Hơ! Cảm ơn các bạn nhưng tôi...
  - Từ trước giờ tôi đã k ngừng ao ước. Thật k ngờ lại có 1 cô tiểu thư tuyệt vời như bạn _ Nam 1
  - Bạn Hana nhất định sẽ là....tâm điểm của buổi tiệc ngày mai đấy _ nam 2
  - * Một cô tiểu thư tuyệt vời ư ??* Nó đứng nghĩ ngẩn. Trước giờ nó vẫn luôn nhận được những lời như vậy, nhưng giờ nhắc tới nó lại cảm thấy chạnh lòng và buồn buồn ấy. Đó là trước kia thôi còn bây giờ nó chỉ là 1 người hầu k xu dính túi .Nó cảm thấy khó xử , không biết có nên tham dự hay k. Nhưng dù gì nó cũng đang đầu thân phận hiện tại của nó và lại mọi người đang chờ buổi tiệc với sự có mặt của nó. Nó quyết định sẽ tham gia vào bữa tiệc. Chỉ còn 1 điều nữa thôi đó là phải về xin phép 3 tên quái dân kia đã
- Nó k biết rằng ở phía xa xa , có 1 người đã quan sát mọi hành động biểu hiện của nó từ nãy tới giờ
- Haha, thú vị thật _ Người kia nhếch mép

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Rắc Rối Đáng Yêu

Hôm sau . Tại kí túc xá riêng"zzzzz.....Khò ! Khò ! Khò...zzzz"

Hờ hờ muộn lắm rồi mà Ren còn đang nằm ngủ làm cái giường muốn khét lẹt rồi

// RẦM //

Cánh cửa đã mở thật nhẹ nhàng mà long hắt 1 bên bản lề ra. Nó đập cánh cửa k thương tiếc thật ra là đã gõ cửa muốn gây cả tay rồi nhưng vẫn k ăn thua gì nên đành vậy

- Cậu chủ Ren. Cậu mau z đi học thôi. Bữa sáng đã sẵn sàng _ Nó xông vào phòng

- Zzz...khò...zz

Ôi nhìn cái mặt kia là đã biết hẳn cậu ta đang mơ rất ngon và đang mơ điều j rất hạnh phúc . Trông chuối k thể tả mà đầu phải chuối 1 quả, là chuối cả nải luôn. Miệng chớp chớp dài chảy tùm lum lên cái gối trắng tinh. Êu ôi ghê

- Hề, Dz mau ! 10h đến nơi rồi _ Nó rùng mình rồi chém đại

- Im...o...ười..ta...ngủ..(im cho người ta ngủ) _ Ren chép cái miệng

Lôi thế nào cũng k chịu zậy

- Oái, Aito sao dám liếm mặt a hả???? _ Ren cảm thấy nhột nhột thì giật mình

- Chào buổi sáng.Bữa sáng đã sẵn sàng, có đồ bản cậu cứ để trước cửa phòng _Nó nói rồi bước ra vuốt ve con mèo _ Cảm ơn mầy nha^^

Nhiệm vụ tiếp theo của nó là đánh thức hần dậy . Khác hẳn với 2 tên này , Kin đã dậy từ sớm rồi chạy bộ. Nó lết từng bước đến cửa phòng lần này nó k gõ cửa nữa bởi nó biết có gõ cũng trả giải quyết được j. Nó nhẹ nhàng như 1 tên ăn trộm. Đúng là cách trang trí căn phòng cũng thể hiện phần nào tính cách người sở hữu. Khác hẳn với phòng của Ren. Căn phòng này màu chủ đạo là màu đen, cách phân bố, trang trí rất khoa học và sang trọng. Có điều nó toàn màu đen tạo cho cảm giác căn phòng u ám và rất huyền bí. Nó bước ra gần cửa sổ đang tay mở rộng cái rèm cửa cao cao . Đứng từ chỗ này có thể nhìn thấy toàn bộ mọi thứ dưới thành phố Ánh sáng rọi thẳng vào trần ngập ánh sớm vốn dĩ k bao giờ có trong phòng này mà xưa tan đi cái

cảm giác như bước vào địa ngục kia.Sương mà k biết hướng

- zzz....zzz _ Hần đang ngủ rất nhiệt tình, k hề biết gì

Nó toan đến đánh thức hắn dậy thì chợt dừng lại. WOW. Đến cả lúc ngủ cũng có cần phải đẹp trai thế kia k???

Khuôn mặt vẫn lạnh lùng như thế , hàng mi dài với làn môi mỏng. Cùng với ánh nắng rọi vào làm cho khuôn mặt ấy lung linh huyền ảo như 1 chàng hoàng tử đang đợi công chúa tới đánh thức ấy. Là hoàng tử ngủ trên giường hay j j đó đại loại là như vậy. Đây là lần đầu nó đứng quan sát 1 thằng con trai lâu như vậy, Nó đứng đó mắt chớp chớp

- Trà lè mk đã say nắng rồi!?!_ Nó tự vả vào mặt mk_ Ôi k ! Cái tên ác quỷ ấy s được chứ. Với lại nắng nhẹ thế này chắc là chưa say được_ Nó đánh chính lại mình rồi chợt lại giận dữ

- Này, cậu kia. Dậy đi, sáng banh mắt ra rồi_ Nó nói lớn

Hắn đang ngủ thì bị tiếng nói như hét kia làm tỉnh giấc nheo nheo cái mắt vì ánh sáng chói

- Mời cậu dậy cho. Muộn lắm rồi ạ_ Nó vừa nói vừa có ý chế giễu

- Thật sự phải dz sao ??_ Hắn chớp chớp mắt hỏi nó

- * Trời ơi. S gặp lắm trường hợp bị khủng quá z *_ Nó khóc dòng nghĩ thầm_ Vâng ạ_ Nó còn nhấn mạnh rồi ngân dài chữ 'ạ'

- Phải dz thật sao ???_ Hắn nhìn vào trong chăn

- Gật gật

Hắn chồm dậy bật hắn cái chăn lộ ra cơ thể với body cực chuẩn kia. Bên dưới có quần chiếc khăn tường trùng như sắp tuột xuống đến nơi

- ÁÁÁÁÁ_ Nó choáng_S...S...sao....Cậu có thể..._ Nó quay người đi để che giấu cái khuôn mặt đang xấu hổ của nó và cũng đang tránh né cái j đó

- Thì cô kêu tôi dậy mà_ Hắn tiến lại gần

- Nh..nh..nhưng trước mặt 1 người con gái a cũng phải biết giữ ý chút chứ. Đồ biến thái

Hắn nhìn nó rồi từ từ bước chân đến gần . Nó thấy vậy thì hơi hoảng , tim đập loạn xạ, mặt đỏ ửng. Hắn lại gần nó lùi lại rồi cũng sát đến chân tường, hết đường lui rồi, nó phải làm sao đây??? Phải chăng giờ nó có đủ can đảm để đâm thẳng vào mặt tên bệnh hoạn kia 1 cái nhưng nó lại lúng túng thế nhỉ? K như nó mọi ngày. Hắn dồn nó vào tường từ từ ghé sát vào tai nó thì thầm

- Vậy cô muốn ở đây đến bao giờ???Hay muốn nhìn tôi thay đồ luôn

Nó bực khi bị chọc quê. Giận dữ đi ra cửa phòng k quên đệm thêm

- Tôi k có sở thích nhìn trẻ con thay đồ

- cô.....

// RẦM //

Cánh cửa đóng lại. Bỏ mặc cái khuôn mặt đang tức nói k lên lời trong phòng. Tường chọc được nó ai ngờ bị nó nói vậy. Thật là bực mình quá

- Cô được lắm_ Nói rồi đi vào phòng tắm

5' sau hắn bước xuống nhà. Ngồi xuống chiếc bàn đã được pha sẵn ly trà thảo mộc. Hắn như nhớ ra j đó

- Này ? Báo của tôi đâu???_ Hắn hỏi nó

- Chết..._ Nó giật mình

- Mỗi sáng đều phải mang báo cho tôi, tôi nhớ là đã nói với cô rồi mà_ Hắn cau mày

- T..ôi...x.l

- Từ giờ trở đi, cô phải dậy sớm hơn cả người dao báo cho tôi_ Hắn nói rồi nhám nháp ly trà

Nó biết thừa là tên kia đang trả thù nó. Nhưng sự việc quá hợp lí lên nó k thể nào chối cãi được. Nuốt giận, bình tĩnh

Bây giờ là 7h15'

- Này, từ từ chờ tui với_ Nó chạy ra phía cổng

Chiếc xe BMW dừng lại . Nó thờ hỏn hỏn

- Đi nhờ với. Dù s cũng học cùng trường mà_ Nó nói với vào trong cửa kính màu đen , nơi có người đang ngồi cạnh đó

Thật k may cho nó người đó là hấn. Hấn kéo cửa kính xuống nhìn nó về mặt như trêu ngươi rồi nói

- Bác cho xe chạy được rồi_ Nói xong chiếc xe lẩn bánh rồi ra khỏi chiếc cổng bỏ lại nó đang đứng la hét

Thôi đành phải đi bộ v

- Hừx ! Tên đáng ghét. Đồ ác quỷ, bệnh hoạn .cứ đợi đấy_ Vừa đi nó vừa lăm bầm chửi rủa

Mới sáng đã bị hấn trêu lăm nó ngược k giấu mặt đi đâu được vừa rồi lại phốt lờ câu nói của nó lăm nó quê k thể tả. Nhiều đó thôi cũng đủ lăm nó bầm nát cái tên kia rồi.Chân thì đá cái nọ cái kia. Chợt thấy cái loog ở bia đường nó tưởng tượng ra cái mặt của hấn rồi sút mạnh

// BÓP //

.....?????.....

- Trời ơi! A j oi a có sao k ?? Để e gọi cấp cứu_ Nó luống cuống

- Ak ! A k sao . Chỉ là cái loog bay vào mặt thôi mà_ A chàng cười cười còn cố nhấn mạnh từng chữ như nhắc nhở nó

Oimeoi. Đtraì zữ ! Khuôn mặt sáng ,mái tóc bông bênh với nụ cười tỏa nắng. Nó đứng ngẩn ra

- Em j oi !!! _ A chàng quơ tay

- .....

- Em

- hỏ?? Ak...e thành thật xl ạ_ Nó giật mình rồi cúi đầu lia lia_ Vậy e xin phép đi trước_ Nói rồi nó chuồn lẹ

- Ồ...khoan đã_ A chàng gọi với nhưng nó đã đi mất , nhặt thứ j đó trên tay a cau mày lăm bầm rồi cười_ Trường SNOW ANGEL ak????

• Kuro Bảo Khoa - 17t (anh)

Công từ nhà tài phiệt Kuro

Tính cách : Dịu dàng, hay cười hay nói. Ga lăng và rất hòa đồng. Học giỏi và rất tài năng

Ngoại hình thì khỏi phải nói. Đẹp trai cực kì. Gương mặt trẻ con trắng búng ra sữa với nụ cười k thể cưỡng nổi . Mái tóc xanh ngọc bông bênh lẳng tử vô cùng

TĐHV : Giỏi toàn diện

Style : Lịch lãm, lẳng tử

Sở thích : Viết nhạc , hát

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Cảm Ơn Bằng Trời, Bằng Đất ==

Nó chạy học tốc đến trường. Trong đầu vẫn thầm khen nụ cười tỏa nắng kia. Nó toan bước vào cổng thì chợt bác bảo vệ chặn lại- Ồ ! Bác để cháu vào trường

- Phù hiệu cháu đâu ???

- Cháu vẫn đeo dây nek_ Nó đưa tay lên ngực toan giơ cái phù hiệu để chứng minh, sờ mãi không thấy nó cúi xuống nhìn_ Ể ?? Đâu rồi???

- Xì cháu ,nhưng nguyên tắc học sinh phải đeo phù hiệu của trường . Nếu không có thì không được vào

Nó méo máo_ Rõ ràng cháu có đeo mà..... bla @#%&^&.....

_____ Nửa tiếng sau _____

Nó thất thủ bước vào lớp . Hình tượng cô tiểu thư vì cái phù hiệu mà mới sáng ra đã sụp đổ rồi. Nó phải trình bày lí do, ngồi ăn vạ khan cả họng nửa tiếng đồng hồ bác bảo vệ mới cho vào với điều kiện phải đi làm phù hiệu mới thì mai mới được tiếp tục vào trường

- Làm j mà mới sáng ra đã nhăn nhó vào thế ???_ Jun hỏi nó

- Haiz. K phù hiệu, bảo vệ k cho vào , năn nỉ, động lòng_ Nó kể vắn tắt câu chuyện rồi gục. Bây giờ thở còn khó huống chi kể chuyện

- Thế sao không đeo phù hiệu ??_ Jin cười

- Bị mất lúc nào không biết nữa_ Nó nhăn mặt

- Mà có chắc đã đeo phù hiệu không đó ???_ Jun nghi ngờ

- Thật mà, chắc chắn

- Vậy nó bay đâu mất rồi ???_ Jun/Jin

.....?????.....

- ____— ...đi mà hỏi cái phù hiệu ấy. Ai mà biết được

Jun/Jin nhìn nhau nhún vai lắc đầu

_____Tua nhanh _____

_____

Tan học , nó uể oải xách cặp đi về chuẩn bị công việc người hầu

- Oáp ....HAZZZ

- Hana....

Nó ngoảnh lại nơi có tiếng gọi

- Ô !!!! _ Ngạc nhiên khi thấy người vừa gọi nó chính là anh chàng sáng nay bị nó đập trúng cái loog vô mặt

- Ngáp zẽ thương đấy^^_ Anh cười

Nó lại 1 lần nữa ngơ ngẩn trước nụ cười đó. Nhưng lần này đĩnh chính được bởi câu đùa vừa rồi

- S a biết tên tôi ???_ Nó cau mày

Anh không nói gì chỉ nhìn nó cười

- Sao cười hoài z ??? Rách mép ra bây giờ

- Tôi đợi cậu nãy giờ_ Anh thay đổi cách xưng hô vì có xem qua Hana với anh bằng tuổi

Hana không nói j chỉ nhìn anh đầy nghi hoặc

- Cái phù hiệu này của cậu phải không??_ Anh rút trong túi ra chiếc phù hiệu

- Ô ! Ở đâu thế ???_ Nó gật gù

- Ở đoạn đường kia kìa. Lúc cậu đá cái loog vào mặt tôi , tôi đã nhặt được nhưg cậu đi mất rồi_ Anh chỉ chỉ cùng gọi lại quá khứ cho nó nhớ

- Vậy à hi hi ^^_ Nó cười trừ nhớ lại hành động lúc sáng thật xấu hổ

- Đưa cậu nhá_ Anh cầm lên

- Ủ! Đưa tớ đi_ Nó mừng rỡ
- Lễ phép thật, đưa 2 tay ra nhận nữa
- Tại tớ xin lại mà
- K thích^^_ Anh rút chiếc phù hiệu lại
- Cậu đang giỡn à ="=
- Buồn thật đấy, sao chỉ khăng khăng đòi đồ lại thế ?? Không có gì để nói với tớ sao :(
- Vậy...tớ...* Tên này bị j thế ?? Hay đòi mình khao T_ T*

_____ Nhà hàng _____

Nó dắt anh vào hẻm NHÀ HÀNG (k có tiền mà đến nơi đó chi - -)

- Xin cho bánh gạo hấp, lẩu, mì , cơm chiên nữa_ A gấp menu nói với nhân viên rồi lại cười 1 cái
- * Sao gọi nhiều thế ?? Mình làm j có tiền T_ T*_ Nó khóc thầm
- Tớ trả cho, ăn nhiều vào_ Anh cười
- * Đúng là nụ cười làm người ta chết mê* Nhưng tớ trả ơn mà
- Trả bằng cách khác, không phải bằng đồ ăn^^_ Anh cười bí ẩn
- * Tên này kì cục quá, cười hoài à, mình phải cẩn thận hơn mới được*
- Từ giờ hãy gọi thân mật đi nhé^^
- Hờ ???
- Gọi là oppa (tức là a oi 1 cách thân mật) đi, thì tớ sẽ đưa cho
- Đó là đền ơn ư???_ Nó ngây người
- Ủk, đơn giản nhĩ ^^
- ____

// Cậu chủ Khoa đẹp trai , Khoa kutê, Khoa no1, Khoa handsome nghe điện thoại nè //

Tiếng nhạc chuông theo phong cách sến như con hên của a vang lên (nghe mà mắc ói)

- Alo, Hoàng tử Kuro Khoa đẹp trai siêu cấp thế giới, baby , kute nhất giải ngân hà nghe đây_ Anh nghe điện thoại (công nhận thẳng cha này tự sướng lever max)
- * J kì zậy ="= *
- < Đây. Tới mau, bọn này có chuyện rồi >
- Có vậy thôi mà bọn mày không xử lí được à_ Anh cúi
- <.....>
- CÁI J ? Tụi bây thua rồi à ???
- * Ôi, giang hồ T_ T * _ Nó hét hồn khóc thầm
- < Ủ, Tới mau đi >

// CỤP //

Anh tắt máy tức giận, mặt sầm lại trông ác quỷ vô cùng, kute baby đi đâu mất rồi ý, liếc mắt qua nó làm nó đang nhìn chăm chăm tự nhiên giật bắn mình.

- Ngạc nhiên lắm à^^_ Anh lại cười dịu dàng

- Ahhi _ Nó gượng cười
- Xl , anh phải gọi điện _ Anh bấm bấm
- ____ cứ tự nhiên
- Này, chi viện đi, tụi nó không ổn rồi, tao cũng tới _ Anh nghe điện rồi CỤP máy
- Hana à, xin lỗi nhá, tình hình gấp quá lên anh phải đi ngay
- Vâng _ Nó gật cái rụp

Anh cầm chiếc balo đứng dậy

- * O..nhưng mà...còn tính tiền T" T *
- Này, Hana _ Anh bỗng quay lại
- * Đúng là lịch sự quá ^^ *
- A sẽ gọi lại sau ^ . < _ Anh cười toe rồi nháy mắt chạy ra khỏi quán
- * Đúng là đẹp trai quá * _ Nó te te ngẩn người

// CẠCH //

Cửa quán đã đóng lại. Nó giật mình

- Trời ! Phải trả tiền rồi hãy đi chứ gọi điện thì có ích gì =" _ Nó la hét rồi nhìn xuống bàn _ Ngon thì ngon đấy nhưng không có tiền, sao đây ??? Phải gọi Jun tới tức tốc ngay _ Nói rồi nó lôi điện thoại ra bấm bấm

_____ Tại khu kí túc xá riêng _____

- Hana, trà _ Hấn gọi

-.....

Đáp lại chỉ là sự im lặng , lúc này hấn mới chịu ngẩng đầu lên

- Hana chưa thấy về _ Ren nói
- Tôi vừa gọi điện tới trường thì họ nói Hana về lâu rồi, không còn trong trường
- Giờ tan học thì lâu rồi con bé này đi đâu không biết nữa _ Ren và Kìn đi đi lại lại sốt ruột. Lòng hấn như lửa đốt sao lại có cảm giác khó chịu thế này. Hấn cầm cái áo rồi chạy ra gara lấy moto phóng đi
- Này, đi đâu thế? _ Ren gọi với

_____ Tại chỗ nó _____

- Qua nhà hàng gần trường ngay nhé, qua ăn trưa lun đi _ Nó gọi cho Jun
- < K có tiền mà sang choảnh ghê ha. ok tao tới liền, đợi xú>

// RỤP //

_____

.....

- Jun mà tới thấy mình ăn hết chắt giận lắm, phải chờ lại mới được _ Nó ăn nhồm nhồm, thật ra là đã ăn hết rồi còn đâu mà chờ - _

// CẠCH // . Bỗng từ cửa quán hấn bước vào. Nó đang bỏ miếng xúc xích vào mồm thì ngen ứ

- K có tiền mà lại tham ăn thế. Chén đầy đĩa ra đây _ Hấn lại chỗ nó
- Khục Khục .....

- Ăn ngón vào làm chi ="
- Khục Khục....
- Uống nước đi _ Hấn ngồi xuống ghế đối diện
- Ừc ừc _ Uống được ngụm nước nó khỏi sặc, cũng bớt choáng với sự hiện diện của hấn vừa rồi
- Chắc
- Chắc cái j - _ _ Nó hỏi
- Đúng là không thể hiểu nổi cô
- Hiểu để làm gì
- Cứng họng _ Hay cãi lại nhĩ
- Sao cậu lại tới đây ???
- Tôi đề ờ...ờ...thì... _ Hấn áp ứng k có lí do nào hợp lí. Trả lễ lại nói đi tìm nó, quê chết đi được

Nó cau mày chờ đợi câu trả lời

- Mà tại sao cô k về ngay còn ăn uống ra thế này. Ở nhà còn bao việc kia. Bộ cô tính trốn việc sao ?? _ Hấn bịa bừa ra được lí do thích hợp thì thờ phào _

[là thế này, hấn đang đi qua trường tìm nó thì chợt liếc mắt vào cửa hàng, thấy nó đang ăn ngấu nghiến trong đó]

- Chết, quên mất _ Nó giật mình
- Vội lại k có tiền mà lại đi ăn thế này tới đề trả tiền cho đấy, cảm ơn k??
- .....* Tên này tự xưng tốt bụng thế ?? Chắc có âm mưu j rồi, mk phải cẩn thận mới được* _ Nó liếc mắt
- Mau nói tiếng cảm ơn đi chứ
- ....— — _ Nó bí thế, nhìn chằm chằm, nhất quyết k nói cảm ơn
- Vậy thì ở lại rửa chén nhé. Ăn xong không có tiền trả mà _ Hấn đứng dậy
- ..... C...C...cảm...ơn...T_T * được lắm, cậu cứ đợi đấy. Jun, mày được lắm* _ Nó cố lặn từng chữ, rồi rửa thầm
- Tôi chừng nào ???
- Cảm ơn bằng trời, bằng đất ="
-

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Bữa Tiệc Thành Lập Trường (P1)

Trong lúc đó. Bên ngoài, cách đó không xa Jun đang phi với vận tốc thần chết

// RẦM, BÓP, BÌNH //

Hàng loạt tiếng động vui tai vang lên. Đây là đâu ?? Thiên đường hay địa ngục?? Sau 1 hồi phân tích thì Jun rút ra được kết luận. * Xinh đẹp lên được lên thiên đường - _ -*

Cái mông yên vị xuống đường, chiếc moto của jun đang chổng vó 1 bên , phía dưới thấy 1 chiếc moto nữa cùng tiếng la

- Trời ơi, em yêu có sao k??_Kin chạy về phía jun hét ha hét hải

- Rất nhiều sao. Còn nữa mà em yêu j chứ ?? Bộ tôi vs anh biết nhau s....Cứng họng_ Jun bực bội đứng dậy giào huân cho 1 bài

Nhưng bài ca chỉ mới bắt đầu thôi đã kết thúc rồi khi mà Kin chạy lướt qua Jun, thẳng tiến về chiếc moto

- ....._ Jun đứng ngây người há hốc. Vậy là từ nãy ảo tưởng sức mạnh sao

- Ôi, may mà em k sao. Chứ k sửa em khá tốn đó . Ayda, đau quá_ Kin dựng chiếc moto lên xoa cái tay vì cú va chạm vừa rồi.

- Hừ_ Jun Xấn ống tay áo

// CHÁT, BÓP, CHÁT, HỤ //

Hàng loạt tiếng động vui tai vang lên

.....??.....

Đầu tiên là trái, đâm thẳng vào mặt, sau đó là phải và cuối cùng là lên gối

- Đáng đời, hừ _ Jun phúi tay hất mặt đi

Bỏ lại thằng con trai ngơ ngác chưa kịp biết chuyện gì đang xảy ra. Trông tàn tàn phé phé đến thương. Mặt thì cân 10 ngón tay rồi. Còn chảy máu mũi nữa chứ

Sau khi cái bóng của người con gái kia đi khuất. Kin mới sực tỉnh * Lắc lắc*

Tại khu biệt thự riêng

- Trời, cậu đi đâu thế? Có biết mọi người lo lắng k z? _ Ken hét hải khi vừa thấy nó về, cậu cũng vừa đi tìm nó về xong

- Tớ xin lỗi. Tại tớ có chút việc phải đi gặp 1 người_ Nó gãi đầu

- Trốn việc thì có _ Hấn đệm thêm

- * không phải vì trả số tiền kia thì tôi k nhin đâu nhá ="= *

- gặp ai mà gấp zữ vậy ? Làm mọi người lo muốn chết_ Ken càu nhàu

- mk bị mất phù hiệu, cậu ta nhặt được lên tới gặp để trả thôi^^ Trông cũng đẹp trai lắm. Nếu học trường mình thì phải xếp vào loại hot boy vấp đấy_ Nó tá mắt sáng lên

- Ai vậy??_ Hấn bông tò mò

- Hình như tên là Ki...ro..hay Kuro Kh...

- Trời, ăn mày_ Ken hét lên , chạy ra cửa chính

Câu chuyện của nó bị dán đoạn. Mọi người cùng hướng mắt về phía tên ăn mày

- Chắc hôm nay là ngày sao chổi giáng xuống tao mà. Bực muốn chết_ Kin với bộ dạng ăn mày , vừa đi vừa càu nhàu

- Cậu sao lại thê thảm vậy??_ Nó buồn cười nhưng không dám cười

- Thì đi tìm cậu đấy....bla*^%\$blo....Đấy,may CÁI xe k sao. K thì tốn kém lắm_ Kin thao thao bất tuyệt kể lại sự việc vừa rồi

- — __—Ồ... hôm nay ăn món gì nhờ để tui nấu _ Nó nghe xog câu chuyện bó tay đánh trống lảng

Mọi người đều bỏ đi mà không nói lời nào.

- Này, các cậu có nghe tôi nói k vậy ??? ="=

- Haiz Tớ nghĩ, nhờ đó còn rất hiền và tử tế đấy_ Ken vỗ vai Kin thì thầm

_____Tua_____

_____Tối hôm đó_____

_____Ngày diễn ra buổi tiệc mừng thành lập trường_____

Tại khu biệt thự riêng

- Các cậu chủ, tôi có việc muốn hỏi

_ Nó lăm le đến gần sau khi dọn dẹp xong công việc

Ken và Kin quay ra nhìn nó , chờ đợi câu hỏi

- Nói_ Riêng hấn vẫn đang chăm chú vào cái màn hình laptop

- Ồ..trả là...hôm nay là ngày mừng buổi thành lập trường, vì vậy, tôi muốn tham gia có được không ạ???_ Mắt long lanh

- K_ Hấn buông lời lạnh lùng

- Sao ???? Không tham dự ư???T_T_ Nó bỗng la lên

- Vừa tốn thời gian, vừa phiền phức_ Hấn cau mày

- Tôi đi thi cũng được thôi, nhưng mà..._ Ken ngập ngừng, thật ra là cũng đồng tình với ý kiến của hấn

- Ken k được đi, nó sẽ cưa tất cả các bạn gái ở đó mất_ Kin ngồi chơi điện tử, bỗng chen vào

- Vậy nên CÔ CŨNG Ở NHÀ CHUNG VỚI TỤI NÀY LUÔN._ Hấn dứt khoát

- Không được, không được_ Nó lắc đầu lia lịa

- Vậy công việc người hầu thì sao???_ Ken

- Tôi sẽ làm cả công việc người hầu nhưng vẫn sẽ tới buổi tiệc_ Nó năn nỉ

- Được thôi_ Hấn gập laptop

Nó hí hửng chạy về phòng, coi nào, mặc bộ gì ta. Tủ quần áo cũng chẳng có mấy, bao nhiêu nhưng lựa đất tiền đều ở bên ngôi biệt thự nhà nó rồi. Loay hoay, loay hoay

_____1h sau_____

...Tại buổi tiệc.....

- Ôi, bạn Hana_ nam 1

- Bạn tới rồi hả^^_ Nam 2

- hôm nay bạn rất thật tuyệt_ Nam 3

Mọi người đều hướng mắt tới sự hiện diện của nó. Woa, phải nói là trên cả rất tuyệt ấy. Chiếc đầm màu hồng lụa hơi xòe ngắn tới đầu gối điểm thêm mấy hạt kim tuyến lấp lánh làm chiếc váy trở nên long lẫy . Ống tay áo hơi dài, thừa một ít lụa , chiếc nơ to dùng thắt từ eo qua hông hai dây nơ buộc lên tới cổ để lộ cả cái lưng trắng nõn của nó, cùng đôi cao gót tầm 5 phân màu hồng nốt. Vừa dịu dàng, sang trọng lại sexy

- Cảm ơn các bạn. Quá khen^^_ Nó cười tươi * May mà mình vẫn còn cái váy này năm ngoái đã để ở kí túc xá. Nhưng dù sao cũng mong cho buổi tiệc diễn ra suôn sẻ . Mình phải làm tròn ....cả vai tiểu thư lẫn người hầu*_ Nó thở dài

// Bằng bằng , chiu chiu, //

Điện thoại của nó vang lên

- Mới nói xong ="=_ Nó nhìn cuộc gọi đến từ các cậu chủ

- Bạn Tachibana, xin hãy nhảy cùng tớ_ một chàng trai đi tới

- Tôi sẽ quay lại ngay_ Nó ba chân bốn cẳng chạy về

- Các cậu chủ, cho gọi tôi ă?? Học học_ Nó vô nhà thờ hồng học

- Ô !! Về thật kìa_ Ken ngạc nhiên

- Trò này vui đấy_ Hấn

- Từ đó về đây cũng khá xa đấy_ Kin trầm trồ

- Đừng đem tôi ra làm trò đùa chứ ==_ Nó cáu

- Thôi, sẵn về rồi. Cafe_ Hấn dơ cái cốc lên

- Vâng

- Ôi, bé Hana

- ÁAaaaa

- Tỉ nữa là thắng, hử_ Kin chơi điện tử

- Ủa, bạn Hana đâu???_ Naml

- Tớ ở đây ==

// Bằng bằng, chúu chúu//

- Tớ xin phép

- Ở kia

- Đổi ly cafe khác, pha đặc quá

- Yêu bé mất thôi. Moa moa

- Một chút nữa là thắng

_____ 2 tiếng sau _____

- Chỉ còn 1 chút nữa thôi_ Kiệt sức, mệt lử. Nó thất thểu bước vào buổi tiệc

- Bạn Tachibana

- Vâng, thưa cậu chủ

- Ô ?? Cậu chủ ????

- À....không...* Tiêu rồi*_ Nó quá mệt lên cũng chẳng định hướng được mình đang ở đâu nữa, đầu nó quay như chong chóng, mắt hoa , mọi thứ đảo lộn hết cả lên. Rồi lại đang hoảng vì vừa nãy trả lời " Cậu chủ " sẽ lộ chuyện nó đang là người hầu và chỉ là 1 cô tiểu thư giả mạo. Chân đứng còn chẳng vững nữa,

//XOẢNG //

- Bạn Tachibana

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Bữa Tiệc Thành Lập Trường (P2)

Nó đi giật lùi vì hoảng , vấp phải cái bàn làm mọi thứ vỡ tan. Cốc rượu trên bàn rơi cái xoảng , mảnh thủy tinh vương khắp sàn. Rượu trong cốc bắn vào váy nó làm dơ chiếc váy- Xin....xin lỗi...._Nó sợ, Hết lần hoảng này đến lần hoảng khác. Tại sao tại họa lại cứ ập đến cùng 1 lúc như vậy

Mọi ánh mắt đều hướng về nó. K phải ánh mắt ngưỡng mộ, cũng chẳng phải cái nhìn say mê dành cho nó mà nó từng nhận được. Mà là những ánh mắt ngạc nhiên, xa lạ lắm

- Bạn Tachibana....Hôm nay có vẻ khác thường quá nhỉ...?

- Người ta đồn là công ty nhà bạn ấy đang gặp khó khăn...

- Có thật không vậy...?

- Tớ cũng nghe đồn...Vậy là thiệt đó hả???

- Bạn Tachibana đó...?

Những lời bàn tán xôn xao dành cho nó. Nó sững người

- Sao chứ? Vậy là bạn ấy đã không còn là tiểu thư nữa ak??

- Nhắc mới thấy, bộ váy đó....giống bộ váy năm ngoái mà

- Ôi, vỡ mộng rồi. Tôi đã ngưỡng mộ bạn như thế

- Ngày xưa thì trông hào nhoáng thế. Giờ lại chẳng khác gì một cô gái bình thường. Hahaha

Những câu nói lạnh lùng, tiếng cười chế giễu xung quanh nó. Như là con dao đâm thẳng vào tim vậy. Tồn thương lắm. Sao những lúc như vậy, nó lại không mạnh mẽ như mọi khi . Không thể ở đây nữa, chỉ tồn làm trò cười chế giễu và những câu nói làm nó tổn thương thôi. Nó chạy vụt đi

- * Những thứ mình cố gìn giữ, đều đã.....Sụp đổ một cách đơn giản như thế :(*

- Này, Có nghe thấy gì không đấy ?? Haha

_____

_____ Tại biệt thự riêng _____

// Cạch //

Nó mở cửa lững thững bước vào

- Bé Hana. Ủa sao bé không chào bọn này??

- Thăng Ren kia

- Tính trốn đi dự tiệc à ="

Bỏ tất cả những câu hỏi, nó không nói gì, như người không hồn đi vào

- Áaaa !!! Cái váy sang trọng đó bị gì vậy??_Kin hét lên

- Ôn ào quá_ Hấn quát

- Trời ơi! Một bộ váy hiệu TS HONEY tới một trăm ngàn yên lận đó !! ...Không được, không thể nào _ Kin lắc đầu lia lịa

- Ghê thật ! Biết rõ thế ??_ Hấn

- Mà thôi , dù gì cũng coi nó ra đi ! Để xem còn cứu chữa được không

- Được đó ! Để tôi coi giúp ^^_ Ren tán thành

- Tôi sẽ.....NGHỈ HỌC... Và vì thế,...tôi cũng không làm người hầu cho các cậu nữa..

- Ô kìa ! Bé Hana...

- ĐÃ ĐỦ LẮM RỒI _ Nó quát

Mọi người giật mình, nhìn nó

- Tôi là một cô tiểu thư hoàn hảo. Trước giờ điều đó vẫn là niềm tự hào của tôi. Tôi là tiểu thư nhà Tachibana, đó là những gì tôi có _ Nó không kìm chế được nước mắt nữa _ Tôi thật sự...đã bị sốc. Tôi đã bị xem như một con ngốc. Bây giờ tôi đã chẳng còn gì nữa rồi

Ba đứa nhìn nhau rồi nhìn nó rồi lại nhìn nhau . Khoảng im lặng trong vài phút đến nín thở

- Tất cả đều đã..... _ Nó hạ giọng

- VỐ VẤN ="= _ Hấn túm tay nó

- Đây ...

- Chuẩn bị đi...Chúng ta sẽ quay lại buổi tiệc _ Hấn kéo tay nó lôi đi

- Ồi !! Cái gì ??

- Đúng thế...nào, hãy tỏ ra chừng chặc xem nào _ Ren kéo nó gọn trong lòng thì thầm

// Thành thích , thành thích //

Tim nó đập nhanh. Mỗi khi bên cạnh Ren tim nó đập rất nhanh tưởng chừng như sắp vỡ ra luôn. Và cảm giác như vậy cũng từng xuất hiện ở Hấn

// SOẠT //

- ÁAAAAAAAAAAAA ! ! ! ! .....

_____ Một phút sau _____

- Tôi có thể tự thay đồ mà ="= _ Nó ngồi dưới sàn, lấy tay che ngực

- Mặc bộ váy sang trọng thì cũng đẹp, nhưng mà...Bé Hana chỉ cần mặc đồng phục thôi, cũng đủ đáp ứng sở thích tôi rồi^^ _ Ren thì thầm

- Mà này, tôi đã không còn là người hầu của các cậu đâu đấy...cậu bỏ ý định đó đi

- Vậy thì....đêm nay....Tôi sẽ thuê cậu vậy _ Kín

- Cái gì _ Nó ngờ ngàng

- Woa ! Người keo kiệt như Kín mà lại... _ Ren chen ngang

- Im coi

- Buổi tiệc thành lập trường ak ?? Vậy mặc gì nhể _ Hấn dăm chiêu

Cả 3 nhìn nhau rồi cười

_____ 5phút sau _____

Kín là người bước ra đầu tiên. Áo phong trắng , mũ snapbank trắng, quần trắng rách đầu gối, giày thể thao trắng nốt. Nói chung là cây trắng

Ren kế tiếp. Áo sát nách rộng thùng thình với cái mũ to đùng. Quần jean sẫm màu rộng thùng thình nốt. Giày thể thao màu đen

Cuối cùng là ai ạ ?? Tất nhiên là hấn. Hấn bước ra . Xời !!! Hơi bị lạnh lùng luôn. Áo sơ mi màu đen, mũ snapbank đen , một bên tai đeo chữ thập bạc sáng loáng, quần jean đen. Dây xích bạc lỏng ngoằn ngoèo bên hông. Giày thể thao màu đen nốt. Nói chung là một cây đen

Ế ! Khoan. 3 thằng cha này hình như có điểm chung....Đó là...Phong cách rất HIP HOP

// Sốc , sốc , sốc //

Chắc sau vụ này nó phải uống thuốc an thần quá.

- J vậy ??? Sao lại ăn mặc như vậy tới buổi tiệc chứ ="= _ Nó hoa mắt

_____ 10 phút sau _____

Trước cánh cửa khách sạn nơi tổ chức tiệc

Nó bỗng khựng lại

- Ô...này,...Tôi...

- Thôi, đi đi _ Hấn đẩy nó vào trong

- Áaa. Tên ác quỷ T_T

Nó bị đẩy bật vào trong

Mọi hoạt động ngưng lại, hướng về phía nó

- Bạn Tachibana ư ??

- Mặc đồng phục ư ??

- Mặc vậy mà dám tham gia buổi tiệc ư ???

- Hahaha

Những câu nói, những tiếng cười chế giễu, khinh thường lại bắt đầu xôn xao khi vừa thấy sự có mặt của Hana. Lại ngạc nhiên hơn khi xuất hiện trong bộ váy đồng phục

- Đây, đây là tiểu thư nhà Tachibana _ Một giọng nói vang lên rồi nhấc bổng nó lên _ Sàn nhà lạnh đó, coi chừng bị cảm

- Áaaaaa bạn Scarlet Kiệt Nam « Kin » _ Nữ 1 hét lên

- Cho phép tôi hộ tống bạn nhé _ Hấn nói nhỏ

- Công chúa vẫn khỏe chứ _ Ren hôn lên tay nó

- Ô kìa... _ Nó k kịp phản ứng

- Ôi bạn IDA Khắc Lâm « là hấn » và cả bạn Kasu Kim Long « Ren » nữa _ Nữ 2 mất trái tim

- Không lẽ, các bạn ấy đến buổi tiệc này là vì bạn Hana ư ????

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bữa Tiệc Vui Vẻ

Những bạn nữ xung quanh la hò. Mấy bạn nam thì ngây người không biết đang xảy ra chuyện gì- Này, Hana. Cậu thật sự là cô gái rất tuyệt. Đâu có cần phải mặc những thứ nhưng lụa đắt tiền ^< _ Kin nháy mắt

- Đây là cơ hội. Để cậu phô diễn thực lực của một học sinh ưu tú như cậu đấy ! _ Hấn

- Bé Hana không còn là tiểu thư nữa. Vì vậy, bé hãy tỏa sáng bằng chính sức hấp dẫn của mình đi _ Ren cười cười

// BỐP bốp, biz biz //

Một vài tiếng vỗ tay vang lên

- Đấy chưa ! Tôi bảo đó là tin đồn nhảm mà

- Ủ, phải đó

- Bạn tachibana Hana là tuyệt vời nhất <3 <3

Những tiếng hô hoán vang dội

- * Vậy là rốt cuộc.....Họ đã dùng phép thuật, biến một người hầu như mình trở thành tiểu thư sao * _ Nó hơi run run

___ Bỗng dưng___

- Mọi người ơi_ Kín la to

- Bữa tiệc tối hôm nay là dành cho học sinh trường ta . Vì vậy....._ Ren ngập ngừng

- XỎA ĐẾÊÊÊÊÊÊÊÊÊÊ_ Hân tiếp theo

Lời nói vừa mới dứt. Mọi người hô to náo nhiệt. Không khí tung bùng huyền ảo hân lên. Tiếng nhạc có chút rộn rã hơn. Đèn cũng đã được thay bằng tia nháy

- Tắt nhạc _ Ren hô to. Nháy mắt ra hiệu cho anh phục vụ chuyển đề

Nhạc được chuyển thành cái thứ mà nó đập ình tai rung tường luôn ă. Một đám nam nữ tập trung tại chỗ đèn nháy để nhảy. Mấy anh phục vụ thì chạy đôn chạy đáo đi mời rượu. Nó đi tới chỗ bọn hân. Hoa cả mắt chóng cả mặt. Len trong dòng người đông đúc

- Các cậu làm gì vậy? Đây là bữa tiệc mừng thành lập trường do thầy hiệu trưởng tổ chức, phải phù hợp chút chứ. Các cậu định biến đây thành quán bar để ăn chơi nhảy múa sao. Thầy hiệu trưởng mà biết thế nào cũng có chuyện_ Nó giáo huấn cho một bài

- Bé Hana thư giãn chút đi nào..._ Ren tóm gọn nó vào người, thả lỏng bờ vai nó ra_ Bé cũng lên vui vẻ chứ

- Như.....

// Bằng bằng chú. Bằng chú //

Nó đang định nói thì tiếng chuông điện thoại của nó reo

- Alo..._ Nó nghe điện thoại

- <.....>

- Gì cơ ?????_ Nó nhăn mặt bởi tiếng loa

- <.....>

- Đợi xúu . Ra ngoài đã_ Nó nói rồi ra hiệu cho bọn hân là phải ra ngoài nói chuyện một chút

Nó vừa đi. Cả 3 thẳng nhìn nhau

- Đến đây là để làm gì? _ Kín

- Nhạc đây là để làm gì?_ Ren

- Mặc quần áo này là để làm gì? _ Hân

- ĐỀ SOLO CHÚ GỈ NỮ'A_ Cả 3 đồng thanh chạy lên bục

___ Bên ngoài___

- Có chuyện gì vậy?_ Nó

- < Đi chưa ? Tao qua đón ?>_ Đầu dây bên kia cũng chính là chị Jun trả lời

- Đi đâu ??_ Nó hỏi

- < Mày quên hay giả vờ quên ế ??? Hôm nay mừng thành lập trường mà>

- À ờ...tao vừa mới đến. Đang định gọi cho tụi bây đây_ Nó toát mồ hôi hột

-< Ok. Tới liền>

// Rụp //

Vừa cúp máy. Nó lau mồ hôi trên trán

- May mà nghĩ ra lí do. Nhiều chuyện quá lên mình quên bếng 2 con bạn. Nó mà biết thì sẽ găm lên mắt_ Nó lảm bảm rồi đi vào trong

// Bên trong //

- Vâng. Đêm nay chúng ta hãy cùng đến với 3 anh chàng hot boy nhà chúng ta_ Tiếng anh MC vang vọng

Mọi người đổ xô tới. Bọn hấn bật từ dưới lên bục giữa sân

- Màn solo dance xin được phép bắt đầu_ Anh MC hô to

- Áaaaaaaa_ Đám nữ la hét

Nó từ ngoài vào bỗng thấy mọi người tụ tập. Len vô trong đám đông coi cái gì lạ.

_____MẮT TỎ_____

_____MỒM HÁ RA_____

_____Tay buông thông_____

_____Đứng hình_____

Hết bin rồi. Nó đứng im bất động. Chuyện j đang diễn ra vậy???

Bên trên , bọn hấn đang bay bổng với tiếng nhạc . Những động tác uốn éo, nhanh rồi chậm rồi quay tròn đến chóng mặt. Solo dance thể loại hip hop. Giờ nói thêm là 3 thằng cha này đều là những dance hết nha

- Áaaaaaaa. Các bạn ấy ngẫu quá đi_ nữ 1

- Đẹp quá. Hay quá_ nữ 2

- Xem mà tớ muốn lên nhảy cùng luôn_ nữ 3

Mấy đám nữ hết lòng khen ngợi. la hét ầm ĩ . Mắt hình trái tim, mấy thím còn ngất lên ngất xuống. Điện thoại, ipad các kiểu cứ giật tành tạch

[Nói thật chứ 3 thằng cha này lúc nhảy mặt lạnh lùng đẹp trai bỏ mịa đi được. T/g còn mê nữa là mấy ả kia. Ngất vừa mới tỉnh xong viết tiếp đây]

Nó đứng dưới được một lúc, mắt chớp chớp, mồm ngậm lại. Người cử động được bình thường rồi. Trước giờ nó cứ tưởng chỉ là công tử bột yếu mềm ra. Ai ngờ , bọn hấn rất phong cách và năng động đấy chứ

// Bằng bằng, chúu chúu//

Đang bình luận thì điện thoại nó lại reo

-< Đang ở đâu? Tao tới rồi>

- Vô đi , chỗ đám đông ấy. Bàn số 5 nha_ Nó lướt mắt thấy bên cạnh có cái bàn

- < ok >

Nó ngồi xuống ghế, gọi 1 ly Coctai lắc bọt nhẹ. Phục vụ vừa mang ra thì Jun và Jin tới

Nó vừa thấy thì

- Này. Hôm nay mày hơi được ă. Gọi không tới bỏ tao 1 mình

- Thì cũng tại tao xui xẻo đụng xe phải thằng cha hăm . Lên tới trễ hoy. Tới thì thấy mày về rồi_ Jun cau mày

- Thôi, uống gì thì gọi đi_ Nó xua tay

Jun/ Jin vói tay gọi phục vụ đang đi ngang qua, lấy 2 cốc rượu vang nhẹ rồi ngồi xuống bàn. Jun ngồi xuống, tu 1 hớp, đồng thời mắt liếc lên sân nhảy

// PHỤT //

Toàn bộ được tuôn ra hết, hướng thẳng về Jin. Cũng may kinh công Jin cao lên không bị trúng quả nước bay

- S thế? _ Nó hỏi

- Khúc, khúc

- Từ từ nào

- Khúc, khúc

Vừa lúc đó, màn solo kết thúc. Mọi người hò reo vỗ tay. Jun uống được hóp nước thì đỡ dần. Uống hóp nữa cho tỉnh hẳn. Đúng lúc ấy bọn hắn đi xuống. Tiến thẳng vô chỗ nó

// Phụt //

- Áaa _ Kin hét

Và thế là 1 lần nữa, Jun lại phun nước . Đương nhiên, bay thẳng vào mặt Kin

- Khúc Khúc _ Vừa hết sặc xong bây giờ lại sặc - _ - bó tay

- Cô..... _ Kin nhìn Jun

Jun nhìn lại, 2 ánh mắt thân thương nhìn nhau say đắm đến tóc điện

- 2 người biết nhau sao ??Nó/Hắn đồng thanh

- Cô ta chính là con nhỏ đánh tở ra như vậy _ Kin kể lể

- Anh vậy đáng lắm _ Jun hét lên

** Bla blo bla blo**

Qua màn chào hỏi vài giới thiệu thì mọi người đã quen biết. Chỉ có Jun và Kin là vẫn " Ánh mắt yêu thương, ta chao phút giây ban đầu. Cảm giác yêu thương cho ta luôn nghĩ đến nhau. Có lẽ hôm nay đôi ta sẽ yêu thương hoài. Mình cùng chung lối, nhé người ơi "

- Cô thích chơi trội nhĩ??? _ Kin lau mặt

- Hôhồ. Anh không được như tôi lên ghen tỵ chứ gì _ Jun nhìn Kin với ánh mắt đều không thể tả

- Đừng đánh giá tôi thấp thể chứ chứ _ Kin hất hàm

- Dù gì thì cũng đâu có cao _ Jun bĩu môi

Hai con cá uon lại đấu mắt với nhau

- Hai đứa này có vấn đề rồi _ Hắn

- Ủ, thôi mình ăn cái gì đi . Tôi đói quá _ Jin

- Uk. Hai đứa nó đấu mắt no rồi thì cần gì ăn uống nữa _ Nó có ý nói to

Sau đó mấy đứa nó dất nhau ra bàn tiệc để lại 2 con cá uon đơn côi.....2 mình (—__—)

- Đây, đợi với _ Hai đứa đồng thanh rồi chạy theo

Suốt bữa tiệc, tụi nó gây nhau hoài. Mấy đứa cười như trúng tà. Bữa tiệc trôi qua rất " yên ổn "

Ra về, mọi người chia tay ai về nhà nấy. Ai cũng mệt thấm thía rồi

_____

_____

Sáng hôm sau. Biệt thự riêng

- Chào buổi sáng thưa các cậu chủ^^ _ Nó hớn hờ _ Báo mới đây ạ _ Nó đưa cho hắn tờ báo mới cứng

- Ồ. Không phải bé Hana nghỉ việc sao ?? _ Kin ôm cái gối

- Ủa ??Hana thiệt đó hả ? _ Ren dụi mắt

- Cũng may là lời đồn đại đã biến mất rồi. Vậy nên, tôi cũng không có ý định bỏ học nữa. Tôi bây giờ có lẽ là một cô tiểu thư giả mạo nhưng mà....chẳng mấy chốc thôi, tôi sẽ chứng minh cho mọi người xem, Hana này không phải là một tiểu thư. Thì cũng là một cô gái rất tuyệt vời. Vậy nên, tôi xin phép được tiếp tục công việc người hầu của mình. Có được không ạ ?? ^ _ ^ Nó cười toe _ Thừa các cậu chứ^^ * rồi sẽ có một lúc nào đó, mình sẽ tỏa sáng trở lại*

Ba đưa nhìn nhau cười rồi nhìn nó

- Vậy thì,...Hôm nay không trả lương đâu nhé _ Kín thương lượng

- Thay vào đó, làm việc chăm chỉ đi

- Nào, trả bằng chính bé Hana đi

- TRỜI OI !!! NHỮNG TÊN XẤU XAAAAA !!!!!!!!!!!!!

Chú ý => T/g theo yêu cầu, sẽ lên lịch ra chap nhé. Một tuần sẽ ra 2 chap. Vào thứ 4 và thứ 7. Nếu rảnh rỗi hoặc cảm hứng tuôn trào thì có thể ra 3 chap. Nhưng nếu t/g lâu không ra chap hoặc 1 tuần 1 lần thì m.n thông cảm nhé. Vì t/g năm nay học lớp 9 đang cuối cấp lên sẽ bận học nhiều. Nhưng mk vẫn sẽ cố gắng ra chap đều đều. Mong mọi người ủng hộ truyện ạ. * Cúi đầu *

Ak các b nhớ like và để lại cmt nhé. Cảm ơn hủ hủ * tung sịp * tung hoa*

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Cô Người Mẫu Xinh Đẹp

Trường SNOW ANGEL- Hana^^

Nó ngoảnh lại

- Tớ tới để trả phù hiệu cho em đây^^ _ Anh đưa trả nó

- Mặt anh ????? _ Nó cầm lấy phù hiệu, ngược lên nhìn anh. Thấy anh băng vết thương trên trán

- Không sao đâu

- Anh thắng bọn kia rồi à

- Dĩ nhiên^^ _ Anh giờ ngón tay kiểu nắm bờ tường

Im lặng, anh nhìn nó chăm chăm

- Sao thế ạ ?? _ Nó ngạc nhiên

- Em không giận tớ ak ??

- Nghĩ kĩ lại thì cũng hơi giận _ Nó vuốt cằm

- Vậy sao....Em không tha thứ cho tớ ak? _ Mặt anh buồn buồn

- Tha thứ gì.....?????

- Vậy ...tha thứ rồi phải không? _ Anh cười

Thật ra, nó muốn hét cho anh 1 bài vì chơi nó vô đầu như vậy, nhưng chẳng hiểu sao nhìn ánh mắt kia, nụ cười kia làm sao nó có thể nặng lời được chứ

- Nhận lại phù hiệu vậy được rồi _ Nó cười

- Không được, còn thiếu

- Nói tha thứ vậy không được ak ?? Vậy phải đi đăng báo mới được sao ?

- Anh sẽ đãi cậu ăn thật ngon

Nó nhìn anh chăm chăm, vì nó sợ anh lại chơi nó một vỏ nữa

- Sao ?? Mặt anh dính gì ak ?

- Anh không cần đãi cũng được

- Không, anh mắc nợ là không chịu nổi

- Vậy ak? Thôi cũng được^^_ Nhắc đến ăn uống thì phải hỏi nó

- Anh sẽ đãi, em cứ suy nghĩ đi. Ak, phải rồi. Phải treo cái này vào điện thoại_ Anh rút trong túi ra một cái móc khóa hình con gấu nhỏ xíu

- Chi vậy ???

- Để kiểm tra. Nếu không sẽ bị sao đỏ bắt đấy

- Anh đe dọa đấy ak ?

- Ủ! Vì thế phải móc vào

Nó lắc đầu cười cười với trò đe dọa trẻ con của anh rồi móc vào điện thoại

_____ TUA _____

Tại biệt thự riêng

- Kia, cậu chủ Ren, không được đâu..._ Nó lúi lại ngồi trên giường mặt đỏ ửng

- Cái gì? Bé dám không nghe theo mệnh lệnh của cậu chủ mình sao??_ Ren tiến về phía nó

- Không được mà

- Nào ! Bé Hana_ Ren thì thâm vào tai nó_ Mau lên ! Cởi ra

[Áaa >"< ta không có tội, ta không có tội]

// CHOANG //

- ÁAA

- LẠI BẦY TRÒ GÌ ĐÂY ! TÊN BIẾN THÁI KIA ! ! ! !_ Hấn và Kín hét lên

Vừa rồi, hấn đang uống trà, thì thấy cảnh tượng kia cho nên đã compat thẳng cái xuyên vào đầu Ren

- Thật là lố bịch mà ! Ăn nói cái kiểu....Cứ nói đại là cởi ra khâu lại đi . Làm mất cả không khí uống bữa trà của người ta = "= _ Hấn gất

- TỐ.....!!!!?? _ Ren cứng họng

- Thiệt tình, trong đầu người chỉ biết có mỗi chuyện đó thôi...Sao người không nghĩ chút gì đến tiền giùm tôi đi !!! À,phải rồi. Cái đó mắc lắm đấy, đừng có đem ném chứ = "= _ Kín nhắc nhở

- Mình muốn bé Hana ...mặc bộ váy gọi cảm này_ Ren giờ chiếc đầm màu đỏ nhìn có vẻ chật , rầu rĩ

- Bỏ ý định đó đi, Hana phẳng lì ak _ Hấn quay ra đẽm lời

- Này ! Nói vậy là có ý gì hà = "=

// RENG RENG //

Tiếng chuông điện thoại từ nhà chính vang lên nó chạy ra

- Vâng, khu kí túc đặc biệt đây ạ_ Nó nghe điện thoại

- <.....>

- Có khách ư?? _ Nó ngạc nhiên

Đúng lúc đó . Từ ngoài cổng bước vào

- Xin chào các bạn. Tôi là Manake Sayya. Người mẫu của công ty tạp chí thời trang_ 1 cô gái trông có vẻ nhí nhảnh, mái tóc vàng bồng bênh

- Đợi tôi với _ Ông quản lý chạy theo

Cả 3 đưa và nó nhìn nhau không hiểu chuyện gì

- A! Manake Sayya. Người mẫu trong mẫu quảng cáo mà cô mặc bộ váy nàng tiên cá cực kì ăn khách và nổi tiếng. Tôi cũng có xem qua một vài mẫu quảng cáo của cô. Nhưng ngoài thật quả là cô đẹp không thể tin nổi_ Ren giờ tờ tạp chí lên, mắt trái tim, bệnh hoạn lại bắt đầu nổi lên

- Cái đàn hạc sau lưng cô đắt lắm phải không? _ Kin chỉ vào quyển tạp chí

- Thế à? _ Hấn vẫn thản nhiên. Cũng dễ hiểu thôi, bộ váy nàng tiên cá kia là do mama hấn thiết kế, chiếc đàn hạc sau lưng cũng là do mama hấn tài trợ nốt

- Ôi, các bạn quá khen ^^ _ Sayya cười tươi

- Phải, có gì đáng khen đâu_ Nó bung trà ra mời thì tiện thể tạt luôn gạo nước vào cô người mẫu

- O...Bạn này là ???_ Bị nó tạt nước, trong lòng Sayya vô cùng tức giận nhưng vẫn giả vờ cười thân thiện

- À ! Là người giúp việc của bọn này_ Ren và Kin đồng thanh

- Vậy ak? _ Sayya cười, trên môi khẽ nhóe lên 1 đường cong

- E hèm. Đây là người mẫu của công ty chúng tôi, Manake Sayya_ Ông quản lý giới thiệu_ Còn đây là 3 công tử của các nhà tài phiệt lớn Kang Ida Khắc Lâm, Kasu Kim Long và Scarlet Kiệt Nam. Đặc biệt là nhà Kang Ida đã tài trợ cho công ty ta rất nhiều_ Ông quản lý chỉ vào hấn rồi tiếp_ Lí do chúng tôi tới đây là để mời các cậu tới dự buổi mingting thời trang do công ty tổ chức

- Các bạn rất tuyệt vời. Tôi rất ngưỡng mộ các bạn. Tôi muốn các bạn tham gia buổi diễn^^_ Sayya cười thân thiện

- Được thôi ^^ _ Ren gật

// TING TING TING //

- Tôi xin phép một chút_ Cô người mẫu cầm điện thoại đi ra ngoài

- Cứ tự nhiên_ Kin cười

- Ôi! Người thật quả là đẹp quá _ Ren ôm cái gối rít lên

- Vậy à ?? Tốt quá nhỉ ? Bị bỏ bùa rồi_ Nó cười nhạt

- Ủa, sao bé Hana có vẻ không vui lắm_ Ren bỗng ngạc nhiên

- Này Hana... _ Hấn gọi nó _ Không lẽ cậu đang...Ganh tị vì bọn này bị cô ta cướp mất à? _ Hấn chậm rãi từng chữ một

- Cái gì ???? _ Nó bỗng giật mình, mặt chuyển sang đỏ ửng, hình như câu nói của hấn bắn trúng rồi thì phải_ Chỉ là tôi thấy thật đáng xấu hổ. Khi mà thấy các cậu chủ chết mê chết mệt trước người khác. Dù gì đi nữa, thì các cậu cũng là những " hoàng tử " trong trường mà. Trước một cô gái hâm mộ mình, thì ít nhất các cậu cũng phải có cách đối xử sao cho đúng vị thế của mình chứ

3 đưa nhìn nhau rồi quay ra nó

- Ak thế ak? Vậy chỉ cần đối xử với cô ấy cho đúng vị thế của mình là xong chứ gì? _ Đồng thanh

- Một chàng hoàng tử thì phải tán tỉnh Sayya theo đúng phong cách hoàng tử chứ nhỉ? _ Ren vuốt cằm

- Ý tôi không phải là... _ Nó cố giải thích

- Hiểu rồi, có vẻ thú vị đây_ Hấn cười

- TRỜI, cả cậu cũng...Cậu chủ Kin, cậu nói gì đi_ Nó quay sang Kin, mắt long lanh mong sao có người chịu hiểu nó nói

- Thôi được rồi. Tôi sẽ bỏ ra 100 yên để tán gái vậy_ Kín móc trong túi ra tờ 100 yên

Không còn gì để nói nữa rồi. Chẳng ai chịu hiểu nó nói gì, mấy thằng cha này cứ cứng đầu mà hiểu sai ý của nó hết trơn. Thôi đành kệ vậy. Nhưng phải nói thật là từ lúc cô người mẫu đó xuất hiện, Hana không hề thích chút nào, còn cảm thấy ở cô ta có gì không ổn cho lắm

---

Hôm sau

* Cửa hiệu thứ nhất *

- Xin chào quý khách_ Nhân viên niềm nở chào đón

- Woa ! Cửa hiệu cao cấp chỉ dành cho hội viên_ Sayya ngược mắt lên nhìn tòa nhà mua sắm sang trọng

- Cô thích gì thì cứ chọn đi, bọn này tặng cho cô đấy^^

---

* Cửa hiệu thứ hai *

- Chiếc đầm này rất hợp với dáng của cô đấy

- Ôi, nó đẹp quá^^

---

* Cửa hiệu thứ ba *

- Hình như bọn họ làm hơi quá rồi_ Nó thất thủ bước đằng sau, sách hàng đồng đồ

- Chiếc nhẫn kim cương này thì sao? Rất hợp với ngón tay xinh đẹp của cô đấy_ Ren cầm tay cô người mẫu

- Nhưng viên kim cương to thế này. Nếu có thể đổi được nụ cười cô thì vẫn là quá rẻ_ Kín ngắm chiếc nhẫn

- Phải đấy, dù là loại đá quý nào thì cũng sẽ bị mờ nhạt trước sắc đẹp của cô thôi_ Hấn cười

- Trời ơi _ Nó rùng mình_ Mình đang nổi da gà_ lông, tóc nó dựng ngược lên_ Họ hoàn toàn quên mất sự tồn tại của mình rồi

- Này, Hana_ Hấn bỗng quay lại

- Vâng, thưa cậu chủ_ Mặt nó hớn hở thấy rõ ít ra cũng có 1 người nhớ đến nó

- Đỡ lấy_ Hấn trông thêm gần chục hộp quà

- Oái, nặng

// BỘP, BỊCH //

- Nhặt lại cẩn thận cho tôi đấy_ Nói rồi, hấn chậm rãi bước đi

- Đồ ác quỷ, Dù mình là người giàu nhưng cũng đâu cần phải thế??_ Nó lăm bầm rồi liếc xéo cái đáng người kia

---

Tại nhà hàng

- Bé Hana, lấy khăn trải bàn_ Ren gọi nó

- Vâng

- Cô ấy nói muốn đi trên thảm hoa hồng, làm đi_ Kín nói

- Vâng

-
- Tôi muốn có đôi giày lúc này quá
  - Hana, quay lại lấy_ Hấn nhắc
  - Cái kiểu đó, có quá đáng lắm không ="= _ Nó vừa đi vừa rửa thảm

---

Hôm sau. Tại kí túc đặc biệt

- Ôi tàn tích ngày hôm qua. Đuối_ Nó chống cằm lên cây chổi lau nhà, khuôn mặt phờ phạc_ Thôi kệ, dù gì thì cũng xong rồi
- Bé Hana, thay đồ đi. Chúng ta ra ngoài thôi_ Ren gọi nó
- Sao cơ ????
- Hôm nay là ngày diễn ra buổi diễn của Sayya do phía công ty thời trang tổ chức. Chúng ta được mời tới dự và muốn được chúng ta đưa về nữa_ Ren giải thích
- Cô ấy nói muốn ăn những món ngon_ Kin
- Hình như các cậu chủ đang bị cô ta sai khiến dễ dàng quá đấy
- Làm gì tới mức đó_ Hấn cau mày
- Chẳng phải là đã làm theo lời của Hana sao ?? Phải đóng đúng vai hoàng tử mà. Còn phần nà gì nữa_ Kin thờ dãi
- Trông bé có vẻ không vui nhỉ ???
- Là .... Là vì...
- " Là vì " cái gì hả ??_ Hấn chống một tay vào tường, một tay xỏ túi quần. Mặt áp sát

// THÌNH THỊCH, THÌNH THỊCH //

Tim nó đang đập. Khó chịu quá, như sắp nhảy ra ngoài luôn ấy

- Không sao đâu nèk ! Tôi vẫn cưng chiều bé Hana như xưa mà_ Ren cười tí
- THÔI ĐƯỢC RỒI _ Nó bỗng tức giận_ Nếu các cậu cảm thấy cô ấy tốt như thế...Thì Các cậu cứ làm theo ý mình đi

// RẦM //

Nó đóng cửa cái rầm. Bực tức đi vào miệng còn lăm bằm

- Người ta đã lo lắng cho bọn họ mà lại ="=

Bên ngoài, 3 con người kia nhìn nhau cười như không cười

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Người Có Quyền Ra Lệnh

Tại nơi diễn ra buổi tiệc Bọn hấn và nó bước vào cổng chính. Ái chà chà, ai cũng ăn mặc lịch lãm và chỉnh tề. Hôm nay 3 đứa đóng bộ com lê ^^ còn nó mặc bộ đầm màu đỏ mà hôm qua cậu chủ Ren đã bắt nó mặc, mặc dù không muốn mặc cho lắm nhưng bị ra lệnh. Chiếc đầm bó sát ôm vòng eo thon của nó. Cổ váy được thiết kế rộng, vai trễ xuống. Tồn lên vòng 1 . Chân váy chỉ ngắn chưa tới đầu gối

- Tao thấy khó chịu quá ="=_ Hấn vừa đi vừa cựa người. Xem ra không quen mặc đồ bó vậy, bình thường hay đóng quần áo phòng rộng thùng thình,

thoải mái

- Đây là buổi tiệc chứ đâu phải trốn ăn chơi nhảy múa để mà cậu trình diễn cái kiểu quần áo chỗ nào cũng thấy rách tả tơi , làm ơn giữ hình tượng chút đi _ Nó lên mặt. Chỉ trích được hần thì vui lắm

- Cô xem lại cô đi. Đi cho cẩn thận không khéo ngực sắp nhảy ra ngoài rồi kia kìa hô hô _ Hần cười đều không thể tả. Thực ra đã khó chịu từ khi thấy nó mặc cái váy hở thế kia

- C...ậu....._ Mặt nó bỗng đỏ bừng

- Bé Hana đi nhấn với Sayya là bọn này đã đến đi nào. Bọn này sẽ đứng ở phía dưới sân khấu _ Ren ngó nghiêng

- Vâng _ Nó đáp một cách mệt mỏi

Nó đi tới phòng chờ, phòng trang điểm đều không thấy. Tìm quanh khu mỗi cả chân, không hiểu đi đâu nữa mà tìm. Nó bỗng lần ra sau khách sạn, vườn hoa

- DAI DẶNG VỪA THÔI CHÚ ! ! !

// Hoàng //

Nó đang mon men tìm thì bị tiếng la làm hết hồn. Nó vỗ vỗ ngực trấn tĩnh lại rồi đi về phía tiếng hét kia. Lúp sau bờ tường. Nó biết nghe lén là không tốt nhưng lại tò mò

- Tôi đã nói rồi, những thằng đàn ông không có tiền, đều là những thằng vô tích sự cả. Hôn nữa, tôi đã tìm thấy " mỏ vàng " thực thụ rồi _ Một cô gái đang nghe điện thoại , có vẻ bức tức. Nhưng lại cười khẩy

- Sayya ư ??? _ Nó chợt nhận ra cô gái đó là cô người mẫu lúc sáng mà

Cô gái cúp điện thoại, toan đi vào

- Sayya _ Nó bỗng nhảy vọt ra

- Cô là....ai ?? _ Sayya không thể nhận ra nó trong bộ dạng như vậy

- Máy cái mỏ vàng mà cô nói, có phải là các cậu chủ của tôi không ?? _ Nó không cần trả lời đi luôn vào chủ đề

- Cô là người hầu của...?? _ Sayya giật mình

- Cô tiếp cận bọn họ vì mục đích đó sao ?? _ Nó bỗng nói giọng lạnh

- Phải, thật may cho tôi. Cậu chủ của cô toàn là những tên khờ khạo _ Trên khuôn mặt cô người mẫu bỗng xuất hiện độ nguy hiểm không thể tả

- Cầm lấy cái này rồi giữ nôm giữ miệng đấy _ Sayya đưa cho nó 1 cái nhẫn kim cương, chiếc nhẫn mà sáng nay bọn hần tặng cho cô _ Chắc cũng bằng 2 năm tiền lương của cô rồi đấy, đủ rồi chứ ??? _ Sayya dúi vào tay nó rồi quay lưng bỏ đi

Nó đứng sững, hơi thở khét lẹt. Dám coi nó là người như vậy ư ?? Chỉ vì cái nhẫn kim cương rồi bảo nó im miệng lại sao?? Nhìn cái dáng người kia, nếu không bình tĩnh thì có khả năng sẽ có án mạng

- Thật trơ trẽn _ Nó cười nhạt , kiềm chế sự tức giận

" Thật may cho tôi, cậu chủ của cô toàn những tên khờ khạo " câu nói ấy cứ vang vọng lại trong tai nó

- Dù là như vậy, mình vẫn không muốn bọn họ bị người khác nói thế _ Nó chạy đi

---

Tại sân khấu

- Woa, xin chào tất cả mọi người _ Sayya cúi chào , nở nụ cười thật tươi

- Áaaaaa Sayya, Sayya , Sayya..... _ Bên dưới tiếng fan hò reo tên Sayya rồi hàng loạt phong chữ và ảnh của cô

- Cô được yêu thích quá nhiiii _ Anh mc

- Ôi, tôi vui quá _ Sayya cười toe không ngừng cúi đầu chào

Bên dưới sân khấu

Nó chạy với tốc độ chóng mặt, cố len trong dòng người đông đúc. Điều cần làm bây giờ là phải thật nhanh tới chỗ bọn hán. Bỗng nó quệt phải một người làm nó suýt ngã

Cũng may.Đối phương kéo tay nó lại

- Hana - Oppa _ 2 người ngạc nhiên đồng thanh
- Em cũng tới buổi tiệc sao ??_ Anh cười khi nhận ra nó
- Xin lỗi, chúng ta sẽ nói chuyện sau. Em đang vội_ Nói rồi nó vọt lẹ

-
- Hôm nay còn có chuẩn bị cây đàn hạc trong mẫu quảng cáo đó nữa . Nghe nói cây đàn đó đắt tiền lắm nhĩ ??_ Anh MC nói
  - Vâng, âm thanh của nó cũng rất tuyệt ạ_ Sayya cười trừ, mặc dù cũng trả biết nhưng nói bừa
  - Biểu diễn đi Sayya
  - Chúng tôi muốn nghe tiếng đàn của Sayya
  - Chúng tôi có đọc trên blog của cô. Đề chụp tấm poster quảng cáo đó....cô đã phải trải qua đợt huấn luyện đặc biệt phải không ???

Mọi người la hét

- Thật vậy sao? Tuyệt quá nhĩ? _ Anh MC hỏi
- Ồ....Vâng_ Sayya toát mồ hôi hột, chẳng qua là muốn tạo dựng hình tượng tốt lên mới bịa ra truyện đó thôi

-
- Các cậu chủ, học học_ Nó chạy tới , thờ hồng học

Bọn hán quay lại ngạc nhiên

- Ủa, bé Hana

Đang đứng trên sân khấu, bỗng Sayya lướt mắt qua chỗ bọn hán, thấy nó Đang hót ha hót hải thì chợt giật mình

- Tôi có chuyện này....
- Bạn gái kia_ Sayya chỉ tay về phía nó
- Hơ ????_ Chưa kịp hiểu chuyện gì
- Thật ra cô bạn này của tôi...có bảo là muốn thay tôi lên biểu diễn_ Sayya đi xuống phía nó
- Ồ ! Thú vị đấy, nào, mời bạn lên sân khấu_ MC
- Cái gì ??????
- Tôi biết là cô không biết đàn. ! Chỉ cần cô lên đó chịu nhục thay tôi là được_ Sayya kéo tay nó
- Nhưng mà.....
- Cô là người hầu mà, đừng có cãi lời, leo lên đó ngồi ngay đi_ Sayya nói to

Làm mọi người nhìn về phía nó. Nó đứng suy nghĩ một lúc, không hiểu nó đang nghĩ gì , chậm rãi bước lên sân khấu, tiến về chỗ cây đàn, không quên chào khán giả rồi ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh đàn hạc

- Rõ ràng là cô ta quá xem thường mình _ Nó đưa tay gãi rồi nở nụ cười_ Ai bảo là mình không biết đàn cơ chứ

Tiếng đàn ngân lên , vang vọng. Nghe thiết tha mà êm đềm. Nó như thả hồn vào cây đàn, từng ngón tay thon thon trắng nõn xen kẽ dây đàn tạo nên những âm thanh trong veo. Đôi mắt vô hồn nhìn vào một điểm không nhất định, thoáng có chút buồn buồn ,như một thiên thần mang nhiều tâm sự ngồi gảy tiếng đàn du dương lại rất tâm trạng. Phía dưới, không ai dòm mắt khỏi sân khấu, im ze không một tiếng động, chỉ có tiếng đàn vang khắp. Ren và Kin chỉ đứng cười, riêng hán là hết bin thôi. Phía xa xa đằng kia cũng có một anh chàng đang nở nụ cười tỏa nắng

Sayya đứng như chết chân, mặt trắng bệch, hoảng hồn mắt tròn tròn

Màn biểu diễn kết thúc, nó chào khán giả rồi chậm rãi đi xuống

// BỐP bốp, Biz biz //

Tiếng vỗ tay náo nhiệt dành cho nó. Ai nấy đều mê mẩn và có chút luyến tiếc

- Ôi, thật tuyệt vời, cô ấy biểu diễn thật chuyên nghiệp _Anh MC hết lòng khen ngợi

Nó đi xuống tiến thẳng về phía Sayya. - Tôi trả lại chiếc nhẫn này cho cô, nghe nói chiếc nhẫn này đắt lắm mà, phải không ?? _ Nó đưa lại chiếc nhẫn rồi quay lưng bỏ đi

- Cô rớt cuộc là ai thế hà ??? _ Sững người

Nó bỗng đứng lại, quay đầu nghiêng 90°

- Tôi chỉ là người giúp việc cho những " tên khờ " mà cô đã nói _ Tôi đây nó cười nhạt rồi quay hẳn lại _ Chỉ là một người hầu mà thôi

- Chẳng phải Tôi đã ra lệnh cho cô là phải chịu nhục thay tôi sao ?? _ Sayya bỗng tức giận, tiến tới túm cổ áo nó lộ rõ sự tức giận

// BỘP //

Một bàn tay nào đó nắm lấy tay Sayya rằng lại

- Người có quyền ra lệnh cho Hana...CHỈ CÓ BỌN NÀY mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Ôi ! Giang Hồ T_T

- Chắc ! Bọn này cũng biết là cô muốn nhắm vào tài sản của bọn này ! Nhưng không lẽ cả người hầu của bọn này cô cũng muốn chiếm sao ?? _ Ren cười nham hiểm < tập 1 >- Cái j ="" Các người đã biết chuyện đó sao? _ Sayya giật mình

- Hehe, khá khen cho cô khi dám giờ trò lừa gạt bọn này _ Hấn cười nham hiểm < tập 2 >

- Nếu các người biết tôi chỉ nhắm vào tiền thì tại sao đến giờ vẫn giả vờ để cho tôi lừa chứ ...?

- Ủ! Thì tại tui rất thích chiều ý người dễ thương mà hí hí _ Ren

- Biết ngay mà ="" _ Nó

- ...thật ra là...kể từ khi cô ấy xuất hiện...Cậu cứ có vẻ cáu kỉnh, bực bội. Về mặt ganh tức lộ rõ ra trên khuôn mặt...Mà chính cậu cũng không nhận ra _ Ren tiến gần

Mặt nó đỏ như quả gấc, ngơ ngác nhìn

- Nhưng cái mặt đó rất dễ thương nên...

- Đây, đợi đã...Vây Các người đã lợi dụng tui đó hả _ Ren bị cô người mẫu chen ngang

- Người xấp lại lợi dụng chúng tôi trước....Là ai hả ?? _ Luồng khí cực mạnh, hấn lạnh lùng lại gần

- O... _ Sayya khẽ rùng mình

- À phải rồi !! Những thứ đá quý túi xách này nọ mà bọn này gửi cho cô...Toàn là hàng nhái cả đấy. Lúc ở cửa hàng tôi đã đánh tráo rồi. Hana thì mới nhận ra bộ mặt của cô thôi nhưng tôi thì khác _ Kín nhăm nhăm tính tính

- Hà ??? Vây....Vây là ...cả ví, giày tất cả đều là đồ nhái sao ??? _ Sock, cô người mẫu ngồi bệt xuống đất

- Nói thật thì...Ngay cả những thứ đồ nhái đó ! Tôi cũng sẽ lấy hết sạch_ Kin cười nham hiểm < tập 3> { 3 thằng cha này thích cười nham hiểm quá nhờ } rồi lại gần cô người mẫu, nâng nhẹ cằm lên cao một chút, từ từ ghé vào tai_ Thật là không phải, nhưng nói đến chuyện tham tiền...Thì tôi đây phải trên cô một bậc....NHỚ RÕ CHƯA =''=_ Kin bỗng hét to làm cô ta đang ngây ngô thì chợt giật mình

- Tôi...xin lỗi T_T Sayya co ro một chỗ sợ xanh mắt

- Thôi về đi ! Tôi muốn uống trà rồi _ Hấn

- Vâng

4 đưa nó chậm rãi đi ra cửa, 3 thằng còn không quên quay lại cười nham hiểm phát nữa rồi quay về

Sau khi đi khuất, mới để ý tới mọi người xung quanh. Mấy fan thì đứng như tượng đá bị tiêu chảy. Cả anh MC và những vị khách mời nổi tiếng cũng đã chứng kiến toàn bộ

- Cô...cô...Sayya ?? _ Anh mc lên tiếng

- Những kẻ giàu có thật đáng sợ T_T

Tại chỗ bọn nó

- Thấy chưa. Bé Hana không được khinh thường bọn này đâu nhé

- Cậu chủ Kin làm vậy có quá không_ Nó hỏi

- Đối với hạng người như vậy thì phải cao tay một chút_ Kin cười

// KÉEEEEET //

Hấn lái xe bỗng dừng kít cái két đột ngột làm cả bọn giật mình

- Tính giết người hay sao thằng khùng kia_ Ren hét lên

- Hừ _ Hấn cười khẩy_ Chắc lại đàn em của Lee Bom Ky

- Vậy à ?? Tính sao đây_ Ren và Kin ngẩn lên

- Dẹp muỗi thôi_ Hấn hát hằm

Cả 3 mở cửa bước xuống xe. Trước khi ra Hấn còn không quên thò đầu vào dặn nó

- Ê ngồi im trong đây, đừng có ra ngoài nếu k muốn chết_ Cảnh cáo xong Hấn đóng cửa cái Rầm

Nó vẫn ngơ ngác chưa hiểu chuyện gì xảy ra, nhảy lên ghé đầu quan sát bên ngoài từ cửa kính ô tô

- Đưa nào tên Ida Lâm bước ra đây nói chuyện với tao_ 1 tên xăm trổ gớm ghiếc, tay cầm cây gậy dài tầm 80cm

- Tụi trẻ trâu bọn mày được thằng Bom Ky sai đến à ??_ Hấn tay dứt túi quần, mắt nhìn xa xăm, thái độ rất bình tĩnh

Tên kia thấy thái độ như trên người của Hấn thì tức lăm. Ra hiệu cho đàn em chuẩn bị lên, đằng sau tầm 30 thằng tay cầm gậy, kiếm các thứ

- Không phải à ?? Hay của thằng Kuro Khoa_ Hấn tiếp tục

- Đừng hỏi nhiều, anh em, lên đi_ Tên kia ra lệnh cho đàn em

Đồng loạt tất cả xô ra đâm chém lẫn nhau. 3 đứa nhìn nhau cười nhìn cái đám lâu lâu đang tiến về phía mình thì lắc đầu

- Há?? Đánh nhau ư ??_ Nó ngồi bên trong hốt hoảng_ Làm sao đây ?? Bọn ngốc đó định 3 đứa cân cả team sao ?? _ Nó sốt sinh sịch_ Thôi, đành ra phụ một tay vậy_ Nó bật ra khỏi xe

[Đừng khinh thường chị nha. Taekwondo, karate, judo chị mày đại đen hết ả]

Đang chuẩn bị chạy ra thì bỗng có người ngăn nó lại

- Đừng, nguy hiểm lắm

- Ủa??? Chẳng phải 2 cậu ra đánh nhau sao ??_ Nó ngơ ngác

- Một mình nó đủ rồi _ Ren và Kin cười
- Cái gì?? 1 mình cân team 30 thằng trong khi có vũ khí mình thì tay không sao ???_ Nó hãi
- bọn này chỉ đứng xem đạo này trình độ của nó có lên nghề không thôi _ Ren

// BÓP, RẦM //

- Nhớ nhé

// BÓP, Chát //

- Gọi chó đầu đàn của tụi bây ra đây...Thì..

// BÓP, Hự //

- Sẽ nói chuyện tiếp

// RẦM //

- Học học _ Hấn chốt hạ quả cuối. Thờ hồng học đi ra chỗ bọn nó
- Mới vậy đã mệt sao ?? _ Ren và Kin cười

3 đứa hấn đập tay nhau

- Oh my good , thật không thể tin nổi _ Nó lắc đầu lia lịa, nhìn đám người nằm rạp dưới đất rồi nhìn hấn rồi lại nhìn cái tên sùng sỏ vừa nãy bị te tua rồi lại nhìn hấn nuốt nước bọt cái ực. Nó tuốt mồ hôi hột. Làm thế nào cân cả team mà k bị làm sao chứ. Cũng là lần đầu tiên nó thấy hấn nói tục

- Bé Hana, chúng ta về thôi _ Ren gọi nó

Trên đường đi về, nó ngồi trong xe cứ thỉnh thoảng lại nhìn trộm hấn rồi vãi trộm mấy giọt mồ hôi. Còn mặt hắt vẫn tỉnh bơ

- * Ôi, Giang hồ T_T * _ Nó nhăn mặt
- Bé Hana có gì không ổn à ??
- À...ờ...à...không sao ạ ^^ _ Nó gượng cười

Sống với 3 tên này bây giờ nó mới biết không ngờ trên đời này lại có 3 đứa có trình độ đánh đấm hơn cả bọn nó (ý nói nó, jun và jin)

- * Ồ với giang hồ có ngày mất mạng như chơi T_T *

Nó chưa thực sự biết bọn hấn là những ai ?? Từ giờ tìm hiểu dần dần. Nhưng mỗi lần là mỗi lúc nó sock. Và những tên kia là đàn em của ai đó mà hấn vừa nói nhưng nó không nghe rõ. Tại sao lại có xích mích với nhau. Mà hình như đã từ lâu rồi. Thật ra những chàng trai công tử này còn có bao nhiêu mặt nữa ???

==> Chú ý : Tg đăng chap thường hay đăng vào buổi tối vì vậy b nào tìm đọc chap mới thì đừng tìm đọc vào ban ngày nha. Vì ngày tg bận lắm. Mon nhiều ạ

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Nhân Vật Nguy Hiểm

Hôm sau . Tại khu biệt thự riêng- Thưa, sữa của cậu chủ đx ạ _ Nó đặt cốc sữa xuống bàn

- Sao nguội ngắt vậy ? Làm ấm lại đi _ Hấn cầm cốc sữa đưa cho nó
- Gì? Tại cậu xuống trễ mà

Hắn ngẩng lên lườm nó, hất hàm ra hiệu vào bếp. Nó bực mình cầm cốc sữa bóp chặt

// CẠCH //

Nó đặt cái cốc xuống bàn cái cách rõ to. Tường chừng sắp vỡ kính đến nơi

- Hana. Nhẹ tay thôi nào. Kính không rẻ đâu _ Kin nhắc nhở tay cầm con ipad đang chém quạ

Hắn nguyệt nó một cái rồi cầm cốc sữa

- Oái. S nóng vậy ?? Làm sao uống được đây ??

- Thì cậu kêu tôi đi làm nóng lại mà

- Tui kêu cô đi hâm ấm lại chứ đâu có kêu cô làm nó nóng vậy ?? _ Hắn trừng mắt

- * Nhịn, nhịn, mình phải nhịn* _ Nó nhủ thầm

- Thôi. Đứng đó thổi cho nó nguội đi _ Hắn cười rồi đọc báo

- Anh cũng có mồm mà. vói lại trong khoản không có điều người hầu phải thổi sữa cho cậu chủ _ Nó quay đi đi vào bếp

Con người kia mặt tức đến ửng đỏ. Quân tử trả thù mười năm chưa muộn

- Bé Hana. Dọn đồ ăn sáng đi. Đói rồi _ Ren từ phòng phi ra

Nó nhanh chóng bày đồ ra bàn

- Mời các cậu chủ vào ăn sáng

Ren , nó và Kin nhanh chóng ổn định chỗ ngồi. 3 đứa này coi bộ đang đói. Hắn là người vào cuối cùng, bước đi ung dung chậm rãi, mỗi bước tia điện đều lóe về phía nó. Khoan thai ngồi xuống bàn

Nó hí hửng cầm đĩa gấp miếng thịt đầu tiên

// PẶP //

Hắn nhanh chóng chặn đĩa nó lại, nó ngẩng lên nhìn. Hắn ngheh mặt như thách thức

Ren và Kin nhìn nhau ngửi thấy mùi nguy hiểm

- Ồ _ Nó ồ một cái rồi rút đĩa lại. Lườm hắn

Hai con cá uon buổi sáng lại trao nhau yêu thương

Nó liếc mắt, đảo như chớp. Nhanh tay gấp miếng thịt. Một lần nữa , lại bị chặn đĩa

Hắn nhìn nó cười duyên một cái. Nó cũng cười duyên một cái

Kin và Ren thấy vậy, mỗi đứa gấp vội vài thứ rồi rủ nhau đi chỗ khác

- Hừm, yayaya _ Nó và Hắn gằng giọng, giằng đĩa nhau

// PẶC, KENG //

- Nè nè, ăn đi

// BÓP, XOẢNG //

- Xin mời, cứ tự nhiên nè

// RẦM, KENG, VỤT VỤT //

- Đó. Của cô tất

// XOẢNG, CHENG CHENG //

- Anh cũng có phần chứ

Ren và Kin từ ngoài nhìn vào thấy lạ thật . Đĩa bay, bát bay, ghế bay, đĩa cũng biết bay. Ngay cả đồ ăn cũng có cánh hay sao mà bay loạn xạ tất cả. Làm 2 cu cậu ngổ đầu vào xem cũng dính chương Thịt bay giữa mặt

OMG . Thật không thể tin nổi. Nhà bếp trở thành nơi để cho đồ đạc tập bay hay sao. Đồ ăn tung toé, bát đĩa rơi vương khắp sàn. Riêng có 2 đĩa khùng kia vẫn tiếp tục trận chiến. Thịt, rau, đậu các kiểu cứ liên tục bay vào mặt . Quần áo cũng lem nhem dính đồ ăn hết cả. Hết nói nổi 2 đĩa này

---

30 phút sau. Tại nhà chính

Mỗi đĩa một việc, Ren thì xem tạp chí người mẫu bikini (đúng là thằng biến thái) . Kin thì đi gom hết các hàng giảm giá . Hấn ghéch chân xem tivi. Nó quét dọn Thỉnh thoảng hấn quay ra nhắc nhở

- Quét dọn cho sạch sẽ vào. Mấy con nhện kia kìa. Tôi k muốn thấy nó nữa_ Hấn đi quanh quanh rồi chỉ lên trần nhà

Nó lờm nguýt chịu đựng

Vật lên vật xuống. Cuối cùng Ren lên tiếng

- Tôi đi Bar Club đi chúng mày ơi

- Được đó

- Lâu rồi cũng chưa tới nhỉ

- Ok_ Cả 3 đồng thanh

Cùng lúc đó. Tại xa tít ngôi biệt thự. Trong một khu nhà hoang. Đồng đồ nát , có một đám người tụ tập

- Mày làm anh thất cmm vọng_ 1 tên nhìn khá đứng đắn, tóc vuốt keo các thứ, mắt đứng nhìn xa xa, 1 tay xỏ túi quần, tay kia hút thuốc thở ra những làn khói ảo

- E xl đại ca. Tại thằng đấy.....khó ăn lắm ạ _ Tên sùng sỏ cũng chính là tên hôm qua

- Khó đến vậy cơ à ??_ Tên đại ca quay đầu lại

- Vâng....nhưng đại ca cho em một cơ hội nữa, em nhất định sẽ dạy dỗ được ạ

Tên đại ca đứng suy nghĩ một lúc rồi quay lại

- Đi đi. Không xong thì ...._ Hấn ta đưa tay lên cổ ra hiệu

- Vâng vâng. Em cảm ơn đại ca

• Lee Boom Ky - 17t «nặng nguy hiểm»

Học trường King Liw . Bềng trùn xã hội đen. Đàn anh của trường . Kẻ thù của Hấn từ rất lâu

Mục tiêu : Khử được hấn, hoặc cả Ren và Kin càng tốt.

Con người thâm độc, giết người mà kẻ thù yêu thương nhất rồi mới đến kẻ thù

Ngoại hình : Đẹp trai, tóc 7 sắc cầu vồng, mũi mồm xỏ khuyên sáng loáng

Bố mẹ đều là dân làm ăn đứng đắn. Vậy mà lại.....

Xin giải thích chút về trường King Liw

Trường đây cũng là trường dành cho con em quý tộc. Cạnh thành phố của bọn nó đang ở. Nên 2 trường khá gần nhau. Oppa Kudo Khoa cũng học ở đây. 2 trường có xích mích với nhau từ rất lâu. Từ ngày xưa đến bây giờ. Luôn coi nhau là kẻ địch

Chương 14: Hành Động Tội Lỗi

Tối hôm đó- Bé Hana. Thay đồ đi, ra ngoài thôi

- Vâng_ Nó ù rũ đi vào phòng

15' sau

- Lên xe nhanh đi _ Hấn hát hăm

- Xi _ Nó lờm lờm, mở cửa xe vào

Cửa vừa đóng, hấn phóng với tốc độ ánh sáng. Đi vào một đường hầm sâu tít bên trong. Có một khu nhà to bên trên có ghi BAR CLUB. Hấn phi xe vào gửi

Bốn đứa bước xuống

Trời. Quá xĩ

Hôm nay cả 3 thằng cha đóng bộ đen từ dưới lên trên. Áo phong đen bên trong, bên ngoài khoác áo sơ mi da đen. 3 cây đen nhìn phát hoảng. Nó thì đơn giản thôi, tóc cột cao kẻ mắt đen xếch ngược trông hơi sát thủ. Áo dây nửa người bó sát. Váy xòe cạp cao.

4 đứa nó mở cửa bước vào

- E chào 3 huynh. Sao hôm nay tới không báo trước cho chúng em chuẩn bị_ Anh quản lí chạy tới

- Khỏi. Thích thì tới thôi_ Hấn nhìn xung quanh

- Woa. Hôm nay còn dắt ai tới vậy ?? 3 huynh sao có một cô ??_ Anh quản lý nhìn Hana cười cười

- Nhiều chuyện _ Ren cúi

- Vô phòng bọn a hỏi tí _ Kín hát hăm

Anh quản lí vội vàng đưa 4 đứa vào căn phòng cuối cùng. Phòng này thiết kế dành riêng cho 3 đứa hấn. Vừa đi nó vừa ngó ngang ngó dọc, cũng to quá nhỉ. Chắc phải bằng quầy Bar của chúng nó, có thể nói to hơn í chứ

- Đạo này thế nào rồi ?? Tốt chứ ??_ Ren hỏi

- Vâng. Mọi thứ đều ổn cả thưa huynh

- Có băng nào tới gây sự không ??_ Hấn mặt lạnh

- Không ạ. Nếu có thì em cũng xử lí hết rồi

- Tốt. Giao cho chú quản quả là không nhầm_ Kín cười tí

- Vâng, em xin ra ngoài _ Anh quản lí cúi chào rồi đi ra

- Các cậu quản trị cái Bar này hả ??? _ Hana nhìn quanh

- Đúng vậy bé Hana. Còn nhiều Bar nhỏ ,nhưng cái này có rất nhiều thù lĩnh ở đây

Nghe Ren giải thích nó gật gù nhấp ít nước

- Cô uống được thứ rượu đó sao ??_ Hấn trợn mắt ngạc nhiên

- Ủa, rượu hả ??_ Nó bây giờ mới để ý là thứ nó đang uống không phải là nước. Nó nhăn mặt bởi mùi nồng nồng hăng hăng của cái thứ này

- Rất nặng đấy_ Ren cảnh báo

Nó không nói gì , thân nhiên uống một hớp hết luôn

Từ từ rượu ngấm, nó thấy trong người hơi nóng. Nhưng quả nhiên, rất ngon. Nó rót ly nữa

3 đũa hần nhìn nó rồi nhìn chai rượu mà nuốt nước miếng ừng ực

Nó không thèm uống cốc nữa mà cứ tu thẳng luôn

Nửa tiếng sau

Trên bàn la liệt những chai rượu

Nó nằm rạp xuống bàn. Người nóng như lửa đốt, có điều mặt chưa đỏ. Nó thấy hơi choáng . Đứng dậy loạng choạng đi tìm nhà vệ sinh. Chân không vững, liêu xiêu ngã vào người hần

- QE ...

Hần cảm thấy áo mình đang ướt ướt

- QE...QE_ Nó cứ nôn nhiệt tình

Hần ngồi im cắn răn tay nắm chặt chịu đựng

- Oẹ

Hần đứng bật dậy, tức quá nhìn cái áo của mình nhăn nhó rồi đi vào nhà vệ sinh

Thải ra hết nó thấy thoải mái hẳn. Đứng dậy, liêu xiêu đi tìm nhà vệ sinh

Đứng trước gương, cời cái áo ra nhìn thứ nhầy nhầy kia mà cũng muốn nôn luôn. Hần cau mày lắc đầu

- Lalala...ơ.ơ..cái nơ...ô...ô cái bô...là lá la_ Nó vừa đi vào vừa hát bài ca say rượu

// CẠCH //

Hần giật mình nhìn ra ngoài. Thấy nó đứng ở cửa, tròn mắt nhìn

- Cô...vào đây làm gì ??

- Ahaha...Tên biến thái. Định vào nhòm trộm hả ???

- Đây là phòng v/s nam mà??_ Hần nhăn mặt

- Áaa...Ôi....có tên biến thái_ Nó la lên

Hần chạy ra kịp bịt mồm lại. Kéo nó ra ngoài rồi đẩy vào phòng v/s nữ. Bực mình thở hắt ra rồi quay lại phòng nam

Nó đi vào giải quyết xong. Liêu xa liêu xiêu cài lại cái khoá váy rồi đi ra

Cùng lúc đấy, hần cũng từ trong ra. Chuẩn bị quay trở lại phòng thì gặp phải cảnh tượng thật không thể tin nổi

Nó loạng choạng , chân đi chéo nhau lữg thửg. Cái váy trượt khoá tụt xuống còn lại mỗi cái quần sooc ngắn [mà người ta hay mặc khi mặc váy ả]
Không phải thip đâu nha (bậy nào)

[Yaaa. Tội lỗi , tội lỗi >"<]

Hần đứng chân chân tròn mắt lơ lơ. Hốt hoảng, không biết gặp tình huống này sẽ phải làm gì. Mặt đỏ bừng bừng

Nó không biết gì, tiếp tục những bước đi liêu xiêu. Hần luống cuống nhìn xung quanh . Bất đắc dĩ vậy, trả lẽ lại để nó như vậy mà đi vào ??Nhưng lỡ ai nhìn thấy thì sẽ nghĩ gì ??

Cắn răng hít sâu một cái

- Cô...cứ đợi đấy ="=_ Hần rửa thắm rồi đi tới kéo cái váy lên cài khoá lại chắc chắn để đảm bảo không tụt lần nữa

Thật nhanh nhìn xung quanh yên tâm không ai nhìn thấy hành động tội lỗi vừa rồi, hần hất nó sang một bên rồi bỏ đi

Mặc kệ nó, hấn trở lại thật nhanh vào phòng. Vừa mở cửa vào đứng dựa ở tường tay đập đập lên ngực thở phào chán an lại tinh thần

- Ủa ? Bé Hana đâu ?? _ Thấy hấn vào Ren hỏi

- Ờ...ơ....ai mà biết được _ Hấn áp úng đi vào bàn

- Sao mặt mày đỏ ửng vậy?? _ Kín ngạc nhiên, nhìn chăm chăm

- Vớ vẩn _ Hấn quay đi chỗ khác để dấu đi cái mặt đỏ ửng của mk

---

Sáng hôm sau

Nó nằm trên giường một giấc đã đời , mở mắt dậy thấy đầu hơi nhức.Nó hoàn toàn không nhớ gì cả

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Ngày Chủ Nhật Vui Vẻ

Nó vói tay lên cái đồng hồ báo thức.Bây giờ là 7h 15' . Hôm nay chủ nhật nên công việc cũng nhẹ nhàng hơn.Nó ngáp một cái , đưa tay day nhẹ đầu rồi lật đật vào nhà tắm vsen

// Bểng bểng, chúu chúu //

Tiếng chuông đt của nó reo

- Alo _ Nó nghe máy

- < Hana ak ?? Hôm nay trời đẹp lắm ă. Hana có muốn ra ngoài k ? Oppa dẫn đi nek >

- Có sao k ^^

-< uk, chuẩn bị đi, trước cửa hàng ăn nhé >

- Vâng

Nó cúp máy, cười toe toét, chạy vào nhà tắm

15' sau

- Ủa bé Hana đi đâu vậy ?? _ Ren thấy nó chạy nhanh xuống nhà liền hỏi

Thấy nó xuống , hấn vội lấy tờ báo che mặt

- Tôi có chuyện xú. Đồ ăn sáng tôi chuẩn bị hết rồi. Bye bye _ Nó vừa xỏ giày vừa nói rồi chạy mất

Thấy yên lặng , hấn bỏ tờ báo xuống thở phào

- Hana. Lên xe đi _ Anh hát hăm

- A tới sớm vậy ?? Mk đi đâu ạ ?? _ Nó hí hửng

- Hana ăn j chưa ?? _ Anh chạy xe

- Chưa ạ

- Vậy đi ăn trước nhĩ ?? Mới có sức mà chơi chứ

Anh rẽ vào nhà hàng gần đó. 2 người bước vào, ổn định chỗ ngồi

- Hana thích ăn gì nek ??

- Oppa chọn món đi

Anh vẫy tay phục vụ, nó uống một hộp nước rồi ngước mắt nhìn tòa nhà

- Đẹp không ?? _ Anh hỏi

- Cũng được, đây là lần đầu e đến đây đó^^ _ Mà này, đảm bảo là lần này k bỏ đi chứ ?? _ Nó nhìn anh, ánh mắt đầy nghi hoặc

- Vẫn giận anh vụ trước ak ? _ Anh cười

- K giận sao được. Cũng may k phải ở lại rửa chén đấy. Làm e phải năn nỉ cái tên điên khùng kia _ Nó vừa nói vừa bĩu môi

- Haha. Chắc cái tên mà em nói đến giải cứu e hả ??

- Cứu gì. Mục đích là để bắt nhục e thôi

Một lúc sau, đồ ăn được bê đến

- Woa. Nhìn ngon nhĩ ?? Chén thôi _ Nó hí hửng nhìn đống đồ ăn rồi cầm đũa lên ăn ngon lành

Anh nhìn nó cười cười rồi lắc đầu

- Ăn từ từ thôi không nghẹn

- À mà nè. Sao hôm vừa rồi oppa cũng tới dự buổi tiệc cty quảng cáo thời trang vậy ??

- À. Anh được mời tới mà

- Ồ, chắc oppa cũng là con cháu của tập đoàn lớn

- Cũng có thể nói vậy, mà hôm đó bé đàn giỏi lắm _ Anh giơ ngón tay kiểu numberone

- Hi, tại sự cố thôi chứ e chẳng muốn đàn đâu

- Vậy bé Hana chắc cũng được mời tới hả ??

- Thật ra. Em đi cùng các cậu chủ của mk _ Giọng nó ỉu xìu

- Cậu chủ ????? _ Anh ngạc nhiên

- Vâng. Haiz...bla...blo...

Là vậy đó _ Nó thờ dài

Anh nghe xog câu chuyện có phần ngạc nhiên nhưng rồi lại cười toe

- Sống với 3 tên đó không khác gì địa ngục đâu. 1 đứa thì biến thái, 1 đứa thì ác quỷ đứa còn lại kệt xin _ Nó kể lể cuộc đời đau khổ của mk _ Tuy là hot boy nhưng tính cách bên trong đáng sợ lắm. Nhất là cái tên Ida Lâm ấy

- IDA Lâm ??? Là Kang Ida Khắc Lâm phải không ?? _ Anh ngạc nhiên

- Oppa biết sao ??

Anh ngăn người một lúc thấy nó hỏi mới giật mình

- À , anh có biết nhưng không thân lắm

- * Toàn là dân giang hồ dĩ nhiên là phải biết nhau rồi *

Đột nhiên anh nhìn nó không chớp mắt. Nó thì nhìn đầy lo ngại không biết mình làm sao mà cái tên kia nhìn ghê thế nhỉ ?

Trên miệng nó có dính một ít nước sốt, anh liền lấy giấy quàng tay qua nhẹ nhàng lau đi. Bàn tay anh chạm nhẹ vào miệng nó làm nó giật mình. Mặt đỏ như quả cà chua nhíp tim đập thành thịch mà không hề rõ đó là nhíp tim của ai

- C...ám...on...anh_ Nó áp ứng

Anh chỉ nở một nụ cười nhẹ

Ăn xong anh dẫn nó đi chơi giải trí, tùm lum tùm la hết cả. Nó thì nói liên miên làm cả buổi anh cười như trúng tà

Trời đã về chiều. Đang đi dạo quanh hồ thì nó chợt nhìn đồng hồ

- Chết, muộn rồi , em phải về để chuẩn bị bữa tối nữa

- Vậy à ??_ Anh hơi tiếc. Muốn đi chơi một chút xíu nữa

Anh lái xe đưa nó về

- Hôm nay đi chơi vui ơi là vui luôn á_ Nó cười tít mắt

- Hôm nào muốn đi gọi oppa nhé

- Hìhì. Vâng, vừa nãy chơi cái trò quay tròn ă. Nhìn mặt anh buồn cười dễ sợ hahaha_ Nó ôm bụng

- Ủa ?? Thật sao ??_Anh ngơ ngơ

- Đấy, chính hấn_ Nó cười nắc nẻ

- E nói nhiều thật đấy_ Anh gật gù khâm phục

Suốt chặng đường về, trong xe của anh cứ rôm rả tiếng nói cười

- Bye oppa nha_ Nó mở cửa xuống xe

- Uk, bye bye. Tối có gì oppa phone nhé_ Anh nháy mắt tinh nghịch, đẩy cửa kính lên rồi đi mất

Nó ngăn người

- Trời, đẹp trai zữ vậy ?? Lại còn đáng yêu nữa_ Giơ tay vẫy vẫy

- Cô nhìn gì đó ??_ Đúng lúc ấy, hấn từ ngoài về, thấy nó đứng ngăn người mắt nhìn xa xăm tay vẫn vẫy vẫy. Hành động khó hiểu làm hấn tò mò.Chạy đến nhìn theo hướng ánh mắt của nó trả có gì ngoài cảnh vật yên tĩnh

Đến khi cái bóng xe kia xa tít nó mới trở về thế giới hiện tại. Còn nhớ lại lúc đi ăn anh nhẹ nhàng lau nước sốt dính trên miệng lại làm mặt nó đỏ, nó cười nắc nẻ. Đang định đi vào nhà thì thấy hấn đứng ngay bên cạnh

- Á_ nó giật bắn mình loạng choạng ngã ra sau

May hấn phản ứng kịp, nhanh tay choàng eo nó đỡ lại

Mọi vật như ngưng hoạt động luôn

4 con mắt thao láo nhìn nhau

1s....

2s....

3s.....

- Anh...bỏ tay xuống được không ??_ Sau khi chấn tĩnh lại tinh thần, nó cười cười gỡ tay hấn ra

// BỊCH //

Hấn thả tay làm nó ngã cái bịch, mặt bĩu nhẹ vai nhún một cái rồi thần nhiên đi vào. Ý như trên người

- Tên...đáng ghét_ Nó xoa cái mông của mình lằm bằm vào nhà

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Mối Tình Đầu Của Hana

Sáng hôm sau Tại khu biệt thự riêng

- Cái này là gì đây ??? Một cách mới để quấy rầy tôi hả = "= ?? _ Hân dơ lên trước mặt soi xét
- Chà ! Trông có vẻ nghệ thuật đấy. Đem bán được không nhỉ ??? _ Kin nhìn chăm chú
- Nếu là quà của bé Hana zẽ thương dành cho tôi thì tôi rất vui lòng nhận _ Ren nhìn cái thứ trên tay cười gượng _ Nhưng mà....
- MÁY CỤC ĐÁ NÀY LÀ GÌ THẾ ??? _ 3 đứa Đồng thanh quay sang nó với dấu hỏi chấm to đùng trên mặt

Nó ngơ ngác , mặt bắt đầu chuyển sang đỏ bừng rồi tím ngắt

- Là BÁNH QUY TÔI NUỐNG ĐÓ = "= Tôi đã nói là tôi chưa làm qua thứ đó bao giờ rồi mà. Vậy mà các cậu vẫn ra lệnh bắt tôi làm đấy chứ T_T _ Nó vận nội công cho một tràng dài

3 thằng cha kia giật mình nhìn Hana rồi nhìn cái thứ trên tay một lúc

- Haha
- Hahaha
- Haha Haha
- T_T ..... = "=
- Tôi nghĩ cậu đem bán được đấy _ Kin nhìn mấy cục đá trên tay
- Thật vậy sao ? ^^ _ Hana hớn thấy rõ nó cứ tưởng họ cười chế giễu chứ , xem ra vẫn có người công nhận khả năng của nó
- Ủ _ Ren gật gù, nó đặc trí lắm
- Cần phải treo thêm cái bảng " Ở ĐÂY NHÔ RĂNG BĂNG KEO " _ Hân tiếp lời
- HÁÁÁ.... ??? = "=
- Haha..hahahaha _ 3 đứa lẫn ra cười
- Hana, tôi rất có hứng thú khi thấy những việc mà nàng tiểu thư hoàn hảo của chúng ta phải bó tay đấy _ Ren cười mỉm
- Dù tôi chưa từng nghĩ là sẽ tệ đến thế. Cũng may mà trong trường không có môn nấu ăn đấy nhỉ _ Kin lắc đầu
- Cô .....!!!! _ Hân thở dài rồi nói tiếp _ Sẽ ế chồng mất thôi !

// BỤP //

Mũi tên sắc như dao đâm qua tim nó một cách dễ dàng. Lời nói vừa rồi như sét đánh qua mang tai

- Hà ? _ Mặt tái mét , nó há một tiếng yếu ớt , tưởng như chỉ vừa mở miệng ra thôi là đã tan đi rồi

Bước về phòng. Trái tim tan nát. Từ cha sinh mẹ đẻ chưa có ai nói nó như vậy. Thế mà cái tên kia lại thốt lên một cách dễ dàng. Đúng là cái đồ độc mồm độc miệng. Nó mở tủ lấy một con gấu cỡ bự xấu xí màu xám , tai rách tung tóe, mắt thì đứt khuy tím lúm. Ở quanh cổ có quần dải băng màu xanh nổi bật lên chữ " TÊN KHỐN KANG I LÂM " do chính tay nó làm chiếc vòng cổ xinh xắn

// Xoạc //

- Tên khốn Kang i lăm Ta sẽ xé nát mi ra thành từng mảnh

// BỐP bốp //

- Cho chừa nè

Nó hành hạ con gấu mang tên Lâm một cách tàn bạo. Mỗi lần bực tức hay ức chế hấn điều gì thì cách này là cách hiệu quả nhất để nguôi giận. Bót căng thẳng, Hana lôi con gấu ra sau vườn ,lấy một sợi dây treo cổ nó lên cành cây

- Hừ, cứ đợi đấy, tôi sẽ trả thù _ Nó phúi tay hất mặt đi vào bỏ lại con gấu bị treo cổ lủng lẳng trên cây [đã man quá T_T]

30' sau

Tại trường học

Phía cổng trường nó. Một chiếc MX - 5RF trắng dừng bánh

Học sinh lấy làm lạ vì vừa rồi bọn hấn đã vào trường rồi, mà bọn hấn cũng không đi xe này đi học bao giờ, chiếc xe lạ hoắc. Không hiểu người trong xe là ai nhỉ ?? Sự hiếu động , học sinh bu quanh chiếc xe trắng

Cửa vừa mở, một chàng trai à không...phải nói là một chàng tiên (cái này là tự bịa nha. Không có chàng tiên đâu >_<) bước xuống. Bộ quần áo come xám lịch lăm. Mái tóc ánh kim bông bênh nổi bật làn da trắng với đôi mắt cuốn hút

Học sinh nữ xiu lên xiu xuống.Một vài bạn rì rầm hỏi nhau đó là ai

- Hi. Chào các bạn_ Chàng trai có nụ cười trẻ con

Mắt trái tim hết loạt. Tuy có hơi thất vọng bởi nghĩ rằng sẽ lạnh lùng và soang choảnh nhưng hoàn toàn trái ngược với vẻ bên ngoài. Quả thật rất đáng yêu

---

Nó đang bước trên sân trường múa những điệu nhảy điên loạn

- Xin lỗi, cô có phải tiểu thư Tachibana Hana không ạ ???_ Giọng nói nhẹ nhẹ của một cô hầu gái

Nó ngoảnh lại âm thanh đó

- Ô ??? Hầu gái ư?_ Ngạc nhiên

- Cậu chủ Toru sai tôi đến gọi cô

- Sao ??.....

Đi về phía đám đông hỗn loạn. Nó len từ phía đằng sau. Nhận ra giọng nói quen quen, nó vọt hấn lên trên . Vì chàng trai ngoảnh mặt về phía kia lên nó chỉ có thể đoán được qua dáng người đằng sau

- Hơ...Không lẽ là....._ Nó căng mắt

- Chào Hana_ Chàng trai quay mặt về phía nó, một linh tính mách bảo cho rằng nó đang ở đằng sau

- Tuấn.....Tuấn.....Anh ???_ Mồm nó há hốc, mặt bỗng đỏ bừng lên

- Ôi bạn Hana. Anh đẹp trai này là....???_ Đám nữ sinh hò hét

Nó đang bất ngờ , nhìn mọi người xung quanh không biết nên giải thích thế nào

- Tôi là Saionji Toru_ Thấy nó ngập ngừng, chàng trai lên tiếng_ Và chắc là cũng là mối tình đầu của Hana đấy_ Anh chàng nháy mắt tinh nghịch, kéo nó vào người nói nhẹ

- Cái gì? Của bạn Hana ư ?? Ôi trời, tuyệt vời quá_ Học sinh la hét

- Đây , Tuấn Anh ...Cậu...._ Nó ngạc nhiên nhìn cậu ta với khuôn mặt đỏ ửng

- Không phải vậy sao ??_ Anh chàng áp sát vào mặt nó, thò ra từng lời treu ghẹo. Mắt liếc nhanh về nơi nào đó, như tìm kiếm một người để cố tình cho

ai đó nhìn thấy những hành động của mình

Phía xa xa , cô hầu gái có đôi mắt buồn buồn , đầu cúi xuống . Từ nãy đứng quan sát, trái tim cô bé như bị bóp nát vì....

Tan học _____

Biệt thự nhà Saionji

- Xin lỗi nhé !! Tớ đến thăm trường cậu đột ngột quá^^ haha
- K...không...Có gì đâu..._ Nó áp úng cười gượng
- Rất hân hạnh. Tôi là " bạn thân " của bé Hana ^^ _ Ren lao tới bắt tay Toru lia lịa
- T...t.ại sao tất cả mọi người đều có mặt ở đây thế "= _ Hana ngồi bàn, thấy 3 tên hăm kia là đứng bật dậy
- Hêê " mới tình đầu " cơ mà...không phải là thú vị lắm sao ? _ Hân cười nham hiểm
- Cái tên rồi hơi này
- Xin chào, tôi tên Toru . Rất vui _ Anh chàng nở nụ cười , niềm nở chào đón

Trước cậu có tên là Tuấn Anh, sau khi đi cùng ba mẹ sang Nhật sinh sống và làm việc , tên bây giờ là Toru

* Quá khứ *

Trên một thảm cỏ xanh mướt, bên cạnh một hồ nước nhỏ . Có hai đứa bé tầm 5 tuổi đang vui đùa

- Mai này, Hana nhất định....sẽ trở thành một tiểu thư xinh đẹp và rạng rỡ hơn bất kỳ ai ^^ _ Cậu bé có mái tóc bạch kim cười rạng rỡ

Bên cạnh , một cô bé tóc ngắn mặt đỏ ửng

- Cậu sẽ là mục tiêu của tớ, Là mối tình đầu của tớ..

* Hiện tại *

- Thật ra hôm nay tớ đến đây...là vì có một việc muốn nhờ cậu... _ Toru đặt cốc trà xuống bàn , điềm tĩnh nói tiếp _ Cậu có thể làm cô dâu của tớ không^^ ?????

// PHỤT //

Nó và Hân cùng phun ra một lúc. Ren và Kin thì choáng tập thể

- Cái...cái gì ...? _ Mặt nó đỏ bừng

Thấy mọi người căng thẳng, Toru vội giải thích

- Công ty của ba tớ khá có tiếng tăm trong lĩnh vực tổ chức hôn lễ ! Để quảng bá cho công ty , thì trong buổi lễ kết hôn mẫu , tớ sẽ đóng vai chú rể. Và...vai cô dâu, thì phải nhờ đến Hana thôi

- * thì ra là vậy * _ Cả 4 đứa chăm chú lắng nghe, thở phào

- Trong cuộc họp để chọn người vào vai cô dâu ... thì mọi người đều nhất trí đề cử Hana. Một cô dâu " duyên dáng và xinh đẹp " có khả năng thu hút tất cả mọi người. Thì ngoài tiểu thư Hana ra...không còn ai xứng đáng hơn nữa _ Toru nhìn nó cười triu mến

3 đứa hân nhìn nhau đợi câu trả lời từ nó

- Nhưng mà tớ...cái việc đóng vai cô dâu đó ..... _ Nó xua tay toan từ chối

// Khịt //

Bên cạnh, cả 3 đứa cười phụt ra như chế giễu

- Phải đấy, bỏ cuộc cho rồi _ Ren
- Hana làm sao mà có thể đảm nhận vai cô dâu được _ Kin lắc đầu

- Cậu ấy là một người " giỏi nấu ăn " đến mức, mai mốt sẽ bị ế chồng cơ mà _ Hấn vừa nói, vừa đọc báo

Nó chịu không nổi với những lời đó. Đáng ra là cũng từ chối , nhưng 3 tên kia dám bơm đầu như vậy, làm nó thay đổi một cách nhanh chóng

// PẶC //

- Toru _ Nó cầm tay cậu thanh niên một cách nhanh chóng , trong lòng đầy tức giận, cố cười tươi nói tiếp _ Tớ nhận lời

// CRẮC //

Tiếng bàn tay nó bóp chặt tay Toru, mắt liếc sang 3 đứa hấn

- * Hãy chống mắt lên mà xem, ba tên ngốc kia * _ Mặt nó đầy nham hiểm

- Ủ...Ủ _ Thấy nó thật đáng sợ, Cậu cũng chỉ ừ cho nhanh

- Hí hí . Thật là thú vị _ Ba đứa hấn rúc đầu trong tờ báo, cười khúc khích với nhau vì biết đã kích được nó

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Cô Dâu Tập Sự

Tại kí túc đặc biệt- Kiến thức cần biết của một cô dâu, điều thứ 120...._ Nó vừa lau nhà vừa cảm quVâyén sách dây cộp lằm nhằm

- Ái chà ! Chăm học ghê nhỉ ! Có bao nhiêu điều lận _ Ren trầm trồ

- Tôi là loại người luôn phấn đấu mà

- Vậy à

- Mà này, Cậu định giấu cậu ta chuyện đó sao ?? Chuyện cậu đã không còn là tiểu thư nữa ấy _ Kin bỗng quay sang nhìn nó

Hana bỗng khựng lại, im lặng một lúc

Mỗi khi nói đến chuyện này là nó hay như vậy

- Thì...._ Nó ấp úng _ So với chuyện đó thì hiện giờ buổi ra mắt quan trọng hơn chứ. Lát nữa tôi còn có buổi tập. Để thể hiện cho giống hình ảnh cô dâu nữa ..._ Cười hề hề

- Nếu vậy thì . Được trải nghiệm thực tế trước là nhất rồi còn gì ? _ Ren

- Bọn này rất sẵn lòng ! Hỗ trợ cho cậu muahahaha... _ 3 đôi mắt lóe lên những tia sáng , cười nham hiểm

- HẢ !! ?? _ Nó tái xanh mặt sợ hãi . Linh tính mách bảo có chuyện chẳng lành sắp xảy ra

- Ôi bé Hana _ Ôm chằm _ Thế nào, quyết định làm " cô dâu tập sự " chưa ??

// RẦM //

Kin gạt tất cả mọi thứ trên bàn , vút đóng giấy trên tay mình xuống

- Phương pháp tiết kiệm của người nội trợ ! Trước hết, hãy kiểm tra những tờ roi khuyến mãi , giảm giá này _ Giảng giải

- Tất cả ư ?? T _ T

// XOẢNG //

- Bữa sáng ta chỉ ăn cơm thôi. Bữa nào cũng bánh mì là sao ???_ Hấn hất cái bàn uống trà xuống cái xoảng
- Trời ơi , cái bàn T_T
- Nào, lại đây nựng chút nào. Moa moa
- Ấc !! Chẳng khác gì ngày thường cả

Vài tiếng sau .....

- Thế nào ? Có hiệu quả chứ ?? Hi hi_ 3 đứa cười mãi nguyền
- Tôi đã hiểu rồi . Dù có chuyện gì xảy ra đi nữa cũng không được kết hôn với các người _ Nằm bệt
- Tôi mức đó cơ à ??_ Đồng thanh
- Nào, bắt đầu phiên bản 2 ^^
- Thôi đủ rồi T_T

// Bằng bằng, chú chú//

- Oppa_ Nó hôn hờ
- < Hana rảnh không ?? >
- Dạ rảnh
- < Vậy chuẩn bị ra ngoài nhé >
- Vâng _ Nó mừng rớt nước mắt
- '.....

// Cúp //

- Ủa, bé Hana đi gặp ai vậy ??
- Một người rất dịu dàng, lại tế nhị, lịch sự . Ở bên anh ấy vui ơi là vui _ Nó tưởng tượng rồi nhìn 3 đứa nhà mình mà lắc đầu lè lưỡi
- Vậy à ?_ Hấn hơi khó chịu
- Là ai vậy ??_ Kín tò mò
- Anh Kudo Khoa . Thủ lĩnh trường King Liw
- KUDO KHOA Ừ ?? Đồng thanh, ngạc nhiên, sốc
- Ừ _ Gật đầu lia lịa _ Biết anh ấy sao ?? Mà biết cũng phải thôi. Một người đẹp trai, giỏi giang, dịu dàng như vậy không biết sao được . Thôi, tôi đi xả stress xù. Bye bye _ Nó xỏ giày rồi đi ra khỏi cổng

Trong nhà 3 cặp mắt lơ lơ nhìn nhau

- Rốt cuộc, chuyện là như thế nào ??
- Ai giải thích hộ đi
- Sao lại tiếp cận Hana chứ ?
- Mục đích của cậu ta ....
- Nghe đâu, Cậu ta giờ đang chống lại Boom Ky mà
- Có nên nói cho Hana không ??
- Tốt nhất để im đi. Xem nó như thế nào đã

Ren và Kin nhìn nhau có vẻ lo lắng. Hấn ngồi suy nghĩ gì đó bồn chồn khó tả

Nó hí hửng tới chỗ hẹn

// Bằng bằng, chúu chúu //

- < Anh xin lỗi Hana nhé. Bọn anh có chuyện rồi, hẹn Hana lần sau nha. Xin lỗi bé >

- Vậy là oppa k tới nữa à ??

- Ủ, anh đi giải quyết chuyện ở nhóm. Quan trọng lắm. Để lần sau ná . Bye

- Vâng

// Cụp //

Nó bấu cái môi dài cả thước phụng phịu đi về

- Ủa Hana

- A ! Tuấn Anh

-Đi đâu vậy ?? Lên xe đi

- Đi có chút chuyện . Giờ về đây

- Ờ...vậy HẢ ???

- Ủ

- Để mình đưa cậu về. Tiện sẽ ghé qua hỏi thăm 2 bác

Nó bỗng giật mình, mắt đảo liên tục, không biết nên nói dối thế nào đây

- Ờ...à...Ủ...A ! Giờ bama mình đi công tác cho dự án mới ở bên Nhật rồi. Lúc nào về, cậu ghé sau cũng được hoặc để tớ chuyển lời. Hi _ Nó tuốt mồ hôi hột, thở phào nhẹ nhõm

- Vậy hả ^^

- Hờ...ừ...

- Mà Hana này....._ Toru bỗng nhìn nó

- Hờ ???_ Giật mình, sắp hỏi vấn đề gì vậy ??

- Thì...là... _ Áp úng

Nó nhăn mặt chờ đợi

- Cậu đã yêu ai chưa ??

- HẢ ? _ Nó giật mình

Bỗng nó nhớ ngay đến hấn. Mà cũng chẳng hiểu lại xuất hiện trong suy nghĩ của nó tại sao không phải là oppa Khoa

- Nếu tên đó không thô lỗ, không cộc cằn, khó tính, không lạnh lùng, không nói khó nghe thì cũng là mẫu người lí tưởng của mình _ Nó lăm bắm

- Nề, cậu có nghe gì k ???

- .....

- Hana

- Hừ ?? À...ờ...mình chưa hi hi. Mà sao đột nhiên cậu hỏi chuyện này

- Để còn biết đường giành lại

- Cậu này...đùa hoài
- Tớ vẫn từng chờ đợi cậu từ ngày đó đấy
- Thật sao ?? Hơn 10 năm rồi chứ chẳng ít
- Ủ...Cậu biết cảm giác đó không? Chờ đợi người mình yêu như thế nào

Nó lặng im

- Giờ...tớ đã gặp được một người cho tớ cảm giác nhưng...vẫn lại tiếp tục chờ đợi_ Cậu buồn buồn, giọng trầm xuống, mắt nhìn ra xa cửa kính_ Có lẽ là cả đời này tớ...Sẽ mãi là người chờ đợi trong tình yêu. Hana nhỉ
- Toru à ! Cái gì không thuộc về mình thì cho dù giành giật thế nào đi nữa thì nó cũng không thuộc về mình đâu. Hãy sống vui và để nó trôi đi bình yên. Sẽ có ngày cậu không phải đợi nữa, mà nó sẽ tự tìm đến cậu thôi_ Nó cười
- Còn nếu nó không đến thì sao?
- Tuấn Anh tớ quen đào hoa lắm mà . Bộ trên thế giới này hết sạch con gái rồi sao?
- Vậy lúc đó...Hana có đợi tớ k ??
- .....

Cậu không nói gì nữa chỉ cười cười

- Xin lỗi vì đã nói những lời như vậy
- Cậu thật sự thay đổi rất nhiều Toru à. Có lẽ là vì cô gái đó_ Nó cười trêu mếu
- Cũng bình thường thôi
- À ! Mà này. Cậu đã chuẩn bị gì chưa? Tớ đã tập rất chăm chỉ đấy_ Nó nghe mặt
- Mai sẽ có buổi tập duyệt trước để buổi diễn tốt hơn. Nhớ đến sớm nhé
- Ok. tớ sẽ cố gắng
- Cũng không phải căng thẳng đâu. Chỉ là mẫu thôi^^
- Ủ, thôi, mình xuống đây được rồi
- Vậy hẹn cậu vào ngày mai nhé Hana. Bye
- Bye

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Cô Dâu Tập Sự (Tiếp)

Nó vẫy tay chào cho khi chiếc xe kia đi khuất Quay về với tâm trạng rối bời. Chuyện rằng nhà nó phá sản giờ đang đầu thân phận . Có nên nói sự thật hay không, nếu cứ đầu mãi cũng chẳng hay ho gì mà cảm thấy bức rứt. Nhắc đến lại làm thấy nhớ bama . Không biết bây giờ bama ra sao ? Có nhớ nó không ? Nó thấy nhớ bama lắm

Rồi những lời nói vừa rồi của Toru làm nó suy nghĩ rất nhiều , lại khó hiểu nữa. Suy nghĩ vẩn vơ rồi cũng về đến nhà

- Haiz. Thôi thì mặc kệ cứ để cho nó đến đâu thì đến_ Nó thở dài bước vào

Cửa vừa mở

- Hana bé đi đâu lâu vậy ?

- Có biết bọn tui lo muốn chết k hả ?

Nó ngơ ngác một lúc

- ơ . mấy cái cậu này bị gì thế ?? Sao v ? Tui vừa mới đi thôi mà. Có chuyện gì à??

Ba đứa nhìn nhau chột nhận ra mình hơi quá

- Ờ...thì....

- Nè _ Nó bỗng quát lên

Đi vòng quanh 3 đứa hần , xem xét một vòng kĩ lưỡng

- Chắc là đang có âm mưu gì hả? Nói mau.. À ! Hay là muốn năn nỉ tui chuyện gì ? Nói ra đi tui đây sẽ xem xét cho. hí hí

- Cô ảo tưởng sức mạnh à ? _ Hần lên tiếng

- Vậy sao hôm nay lại quan tâm thế ? Tui đi đâu mặc tui . Liên quan ???_ Nó giả bộ ngây thơ ra ý chọc tức

Hần nhìn nó cười tươi như hoa

- Vâng. Bởi vì một đứa trẻ con ngớ ngẩn như cô có thể sẽ đi lạc thì sao? Tôi cũng chẳng quan tâm nhưng tôi đói rồi. Thế nhá _ Hần đi vào phòng

Nó nhìn theo cái dáng người kia mà muốn ói máu. Tức quá, nó đạp chân dữ dội vào cái bàn gần đấy

// RẦM //

- Ái ! Đau

Ren và Kin thấy thế cười khúc khích rồi cũng thậm thụt đi vào

_____

_____

Hôm sau .....

// Ngày diễn ra sự kiện - Biệt thự nhà Sanji Toru //

// Coong...Coong //

Tiếng chuông từ đại sảnh vang lên báo hiệu bữa tiệc sắp bắt đầu

Bên ngoài, 1 chiếc xe màu trắng vừa dừng bánh. Mở cửa bước xuống là 3 anh thanh niên sơ mi trắng, cả là vạt đen quần jean giày cao cổ đen, tóc hạ xuống nhìn rất thư sinh

Bước vào đại sảnh, mọi người đều đang tất bật làm việc cũng phải tranh thủ ngước lên nhìn một cái . Không biết nhà quý tộc nào mà lại có ba cậu con trai đẹp long lanh lung linh lấp lánh như thế kia. Phải công nhận là hôm nay cả 3 giống nhau như lột , tại cách ăn mặc và kiểu tóc y hệt. Có điều về thái độ và nụ cười là khác thôi

Vào đến cửa, Ren đã ngó nghiêng

- Ồ hay ! Chủ nhà đâu mà không thấy ra đón khách gì cả

Hần đứng quan sát. Kin nhìn Ren nhún vai lắc đầu. Ren hơi cau mày

- Không biết bé Hana thay đồ xong chưa . Đi xem thử đi

Cả 3 đứa được ông quản gia chào đón

- Chào 3 cậu . Tôi là quản gia của cậu chủ Toru. Cậu chủ đang bận chuẩn bị lên bảo tôi đón 3 cậu. Mời 3 cậu vào trong

3 đứa hần đi theo ông quản gia vào bên trong. Chà ! Nhà được trang trí rất sang trọng và đẹp mắt. Nhà này cũng là nhà làm ăn lớn lắm đây

- Ông có thể chỉ cho cháu phòng trang điểm của cô dâu k ? _ Ren lên tiếng

- Mời các cậu đi theo tôi_ Ông quản gia dẫn bọn hắn lên tầng 3

Đến trước phòng, Ren mở cửa bước vào

- Sao rồi Hana. Đã chuẩn bị xong chưa ?

Nó đang ngồi bên trong, nghe tiếng gọi nó tưởng là Toru đến chờ để tập dượt trước. Nó hí hửng đợi cô nhân viên tô nốt cái môi hồng rồi quay ra cười tít mắt

- Cậu thấy thế nào ? Hả Toru ^^

Cả 3 đưa ngờ ngàng một chút. Trang điểm khá nhẹ nhàng, vẫn giữ được nét tự nhiên mà càng làm nó nổi bật hơn. Hai má hơi ửng hồng phây phây. Đôi môi căng mọng của nó lại tô màu hồng làm nó mướt và mịn. Váy cô dâu trắng bằng lụa dài tay và dài trùm qua chân bông bênh. Nói chung là very good

.....

- Trời ! Dừng loại lụa tốt vậy cơ đấy_ Kin

- Nhớ đừng làm bẩn đó_ Hân

- Nếu là váy ngắn thì tuyệt_ Ren

- Nhưng hình như trang điểm hơi nhẹ_ Kin

- Cầu kì quá làm gì?_ Hân

- Sao không phải là váy cúp ngực hay 2 dây. Kín dữ vậy

Hàng loạt những lời nhận xét được tuôn ra không ngừng

- Hừx _ Nó bừa bãi. Thái độ khác hẳn. Cứ tưởng là Toru, ai ngờ là 3 tên nhiều chuyện

Thấy thế Kin chạy đến

- Bọn này được mời đến để chiêm ngưỡng vẻ đẹp của Hana đấy

Nó cười nhạt

- Vậy à??_ Nói rồi mặt nham hiểm quay đi chỗ khác * Đúng kế hoạch của mình rồi * cười thầm trong bụng rồi quay lại làm mặt nghiêm túc . Quay phắt người

- Tôi phải đi tìm Toru để dượt lại lần cuối đây

- Bái bai_ Ren vẫy tay

Nó đi dọc hành lang tìm kiếm Toru. Chắc giờ này cậu ta xong rồi chứ nhỉ ? Vào phòng trang điểm nó hỏi cô nhân viên và được biết là cậu ta đã xong và nói có chút chuyện cần giải quyết

Nó cau mày, sắp tới giờ làm lễ rồi mà còn đi đâu nữa. Đang đi bỗng nó thấy có tiếng nói vọng từ đâu đó. Nó đứng im lắng nghe

- Azuki , sao lúc nào em cũng trốn tránh anh thế ??

Nhận ra giọng nói quen quen. Nó đi theo tiếng nói ấy và lên tận sân ban công của tầng 4 . Thì ra là Toru, mà tại sao lại đứng ở đây vậy ? Cả cô hầu gái hôm nọ nữa. Nhìn cả 2 có vẻ không vui lắm. Không biết họ có chuyện gì thế nhỉ ? . Nó quyết định núp sau tường nghe ngóng

- Tại sao em vẫn mãi không chịu ....chấp nhận lời cầu hôn của anh..._ Nói đến đây mặt Toru có thoáng buồn. Cậu hạ giọng trầm xuống - Anh yêu em....đến vậy cơ mà...

Sau câu nói , cả 2 im lặng rất lâu. Bầu không khí có chút ngột ngạt. Nó hồi hộp đến nín thở. Chờ đợi câu trả lời

- Xin...xin anh đừng đùa với em nữa_ Cô hầu gái cười gượng

- Em nghĩ rằng anh đang đùa sao ? Anh rất nghiêm túc. Em sợ bị anh lừa dối sao? Hay là do....em nghĩ anh là một thằng đêu. Có thể đem chuyện này ra đùa để đáp ứng thú vui của mình

- Không phải vậy, tuyệt đối không phải mà.

- Thế tại sao em lại không chấp nhận anh

- Cậu chủ Toru ! Sẽ có ngày cậu hiểu ra thôi

Tại sao người con gái anh yêu lại cứ cho rằng tình cảm của anh chỉ là đùa giỡn, anh yêu em đến vậy cơ mà. Sao em không chịu hiểu tình cảm này một chút, chỉ là một chút thôi. Tại sao em luôn giữ khoảng cách điều này thật đau đớn

Cái từ " cậu chủ " kia vang lên làm Toru càng đau lòng và tức giận. Thất vọng trong sự tức giận. Cậu quay phắt người mở cửa quay vào

// RẦM //

Tiếng cánh cửa đã thể hiện quá rõ sự tức giận của Toru. Cô hầu gái mỉm cười nhìn theo, khi cánh cửa kia đóng lại thì cũng là lúc đôi mắt kia đầm nước

Nó đứng như chôn chân * Hình như, mình lỡ....chứng kiến một cảnh tượng không nên thấy thì phải. Toru lại bị bạn kia từ chối ư ?? * Vứt bỏ suy nghĩ, nó toan đuổi theo Toru nhưng lại thấy cô gái kia trào nước mắt. Thấy thế, nó chạy vụt ra

- Xin lỗi....Không lẽ ...Bạn thích Toru sao ??

- Xin cô làm ơn đừng nói với cậu chủ

Nó ngớ ngàng

- Nhưng...nếu bạn thích cậu ấy thì...Tại sao .....????

- Vì....tôi chỉ là một người hầu mà thôi_ Cô hầu gái cúi xuống, che đi khuôn mặt của mình rồi tiếp - Mai này, Cậu chủ sẽ là người thừa kế của gia tộc danh giá này. Một kẻ hầu như tôi...làm sao mà xứng với cậu ấy được chứ

Nó im lặng lắng nghe, mắt như biến dạng. Thấy vậy, cô hầu gái cười

- Rồi cậu chủ cũng sẽ nhận ra ngay thôi ! Rằng người xứng đáng với cậu chủ không phải là tôi. Mà phải là một tiểu thư xinh đẹp như cô Tachibana vậy...

Sau câu đó. Nó dương mắt trân trân nhìn cô gái * Vì chỉ là hầu gái ....?????? Một tiểu thư xinh đẹp.....???? *

Nó lặng lẽ trong vài giây . Rồi chợt cười môi nhếch lên một đường cong với ánh mắt khó tả

- Đó là...lời nói thật lòng của bạn sao ?? Tình cảm của bạn dành cho cậu ấy, chỉ có thể thôi sao ?

- Tôi.....

- Thôi , tôi hiểu rồi

- Cô...Tachibana...?

Nó quay lưng lạnh lùng đi vào

- Chà , giống phim tình cảm dài tập ghê >< _ 3 đứa hần cười khúc khích. Từ nãy đứng đó nghe lén mà không ai để ý

- Tôi sẽ đi ! Nói thẳng chuyện đó với Toru _ Ánh mắt nó đầy cương quyết. Bước chân có chút vội vã

- Cái Gì !!? _ 3 thằng hốt hoảng

- Nhưng cũng sắp đến giờ diễn rồi nên....

- Làm thiệt hả ???

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Hôn Lễ Của Hana

- Và sau đây chúng ta cùng chào đón sự xuất hiện của đôi tân nhân Anh MC giới thiệu, mọi người đều hướng mắt theo cô dâu chú rể

Hana và Toru đứng trên lễ đường. Thật là đẹp đôi quá

- Woa ! Đẹp quá.....

Rì rầm....rì...rầm

- Sau đây, sẽ là màn trao nạm hôn

Toru quay sang nó nói nhỏ

- Chỉ là giả hôn thôi, không sao đâu

- Tớ biết rồi

Nói đoạn nó ôm lấy Toru kéo xuống thật nhanh

- Woa ! ! ! !

Toru mở to mắt bất động. Khách mời ngồi xem không khỏi bất ngờ, nạm hôn của cô dâu thật mãnh liệt, thật mạnh mẽ, các cô gái đều ghen tị. 3 đứa thì như tượng đá. Cô hầu gái mặt đỏ ửng đứng dưới quan sát

- Sao nào ^^ _ Hana nháy mắt tinh nghịch

Thật ra, mặt sát nhau đánh lừa mọi người ở dưới thôi, nó có chắn ngang bông hoa giữa môi với môi rồi. Nhưng nó hơi quá thì phải

- Chúng mình bị lừa rồi ="=

- Haha... Làm tớ hết hồn _ Toru cười trừ cố che cái mặt đỏ ửng. Tưởng Hana hôn thật chứ

3 đứa kia thì tức tối vì bị nó lừa một vỏ. Mọi người ai lấy bút căng thẳng nhưng cũng đủ một phen hết hồn

- Toru à _ Nó gọi triu mến. Bỏ chiếc khăn trùm trên đầu và cài khóa váy

- Ủa. Hana

Nó lột cái váy cô dâu rồi vứt bỏ sang một bên

- Xin lỗi Toru. Tớ thực ra.....Tớ đã không còn là một tiểu thư nữa

Tất cả đều ngạc nhiên khi trên người nó mặc bộ đồ hầu gái. Nó quyết định sẽ nói tất cả, trước mặt mọi người, cứ bảo là sẽ tỏa sáng bằng chính sức mạnh của bản thân. Nhưng nếu cứ như vậy thì sẽ chẳng thay đổi được gì cả. Cảm giác của bạn hầu gái đó rất giống mình. Dù sao thì chuyện này không thể giấu được nữa. Sẽ dừng cảm và vẫn tự hào về chính mình. Tự tỏa sáng bằng tâm lòng. Chứ không phải dựa vào cái mác được gắn có tên " tiểu thư " kia

- Vì sự nghiệp của ba tớ thất bại nên bây giờ tớ không những không còn là tiểu thư mà còn không có nhà ở, không có cả một xu dính túi. Hơn nữa, còn bị bắt làm người hầu cho ba tên hoàng tử quái tính, mỗi ngày đều bị làm khó đủ điều. Mấy tên đó rất là xấu tính....

- Cô ta dám .....="=

- ...Nhìn chung là bây giờ tớ đã mất tất cả..cả đá quý, cả váy áo lộng lẫy...Vậy Toru à...Tớ bây giờ đã hết rạng rỡ rồi phải không?

Toru nghe thấy nó kể rất ngỡ ngàng nhưng cậu lại cười tươi

- Không hề...Cậu vẫn rạng rỡ vô cùng. Còn hơn cả ngày xưa ý chứ

Ở dưới mọi người đã bắt đầu bàn tán xôn xao, đúng là miệng lưỡi thế gian, chuyện gì cũng có thể bàn tán được. Nhưng vụ này rất mới và sock lên không thể ngừng được

Hana nhìn về phía cô hầu gái đang chết chôn. Nó tiến thẳng đến đội chiếc khăn trùm vào đầu cô gái

- Vì vậy, đừng nói vì " là người hầu " nữa nhé

- Cô Tachibana....

- Khoan đã _ Bỗng Ren hô to làm mọi người hướng mắt tới cậu. Ren chạy tới bế phốc nó lên rồi công bố _ Cô dâu này, để chúng tôi đón về vậy

- Á. Không phải đó là nhóm bạn Kang Lâm sao ???

- Họ đến đây chỉ vì Hana à ?

- Không lẽ...Đây chỉ là vở kịch thôi sao ???

Mấy thím hét lên hét xuống, ai nấy đều khó hiểu. Sau vụ này nhà Toru sẽ phải giải thích nhiều lắm đây

- Này cô gái kia_ Hấn gọi cô hầu gái làm cô giặt mình_ Người ta cần có cô đấy, mặc vào_ Nói rồi hấn chồm cái váy lên người cô hầu gái rồi lạnh lùng quay lưng bước đi

- Có đón nhận tình cảm của Toru không thì đó là chuyện của cô. Nhưng mà...cô không được vịn vào lí do " vì chỉ là người hầu " nữa đâu nhé

- Phải đấy, đối với những thứ gì mình muốn...Phải cố gắng giành lấy. Xin lỗi đã làm phiền mọi người_ Kín kết thúc vẫy tay chào. 3 đứa chạy ra khỏi hôn lễ. Hana thì cố sức vùng vẫy đòi xuống nhưng Ren bế nó lên rất chắc chắn

- Ôi , các vị khách mời của vở kịch đẹp trai quá

- Khá đấy, khá đấy

Mọi người vỗ tay náo nhiệt khen ngợi. Rồi tiếp tục về phía cặp cô dâu chú rể trên giảng lễ

- Em hợp với bộ váy cưới này lắm_ Toru đưa cho cô gái bó hoa hồng cười triu mến. Cô hầu gái ngại ngùng nhận lấy , hàng nước mắt hạnh phúc rơi xuống

- Hôn đi, hôn đi

Toru cười rạng rỡ, lau nhẹ nước mắt trên hai gò má. Nhẹ nhàng đặt nụ hôn lên môi cô, cô cảm nhấm nhát cảm nhận, giọt nước mắt nóng hổi rơi xuống, không ngờ, một kẻ hầu như cô bây giờ lại có thể sánh vai cùng cậu chủ của mình. Thầm cảm ơn cô tiểu thư Hana, đã nói lên những điều , cảm giác và thân phận của một người hầu. Người hầu thì không có quyền hạnh phúc sao ? Chỉ cần tỏa sáng và thật lòng từ chính mình, đừng cảm và mạnh mẽ thì người hầu cũng rạng rỡ hơn bất kỳ tiểu thư nào

- Em yêu cậu chủ Toru....

- Chắc . Bé Hana làm bọn này hơi bất ngờ đấy nhé

- Chẳng thêm tính trước tính sau gì cả

- Nhớ cậu làm hồng buổi lễ. Người ta bắt đền tiền thì làm sao ??

Ba đứa mặt nghiêm túc, bắt đầu cuộc than thở và vì vụ này dám nói xấu 3 đứa nó trước mặt mọi người

- Tôi....xin lỗi

- Cái chuyện mà cậu đòi nói thẳng với Toru chính là việc cậu không phải là tiểu thư nữa à? _ Thấy nó như vậy 3 đứa lại mềm lòng

- Ừm. Phải đó, mặc dù tôi thấy hơi tiếc

- Vì thực tế tàn nhẫn quá hả?

- Phải đó, " mối tình đầu " lại không thuộc về mình_ Hấn cười nham nhở

- Làm gì có chuyện đó_ Nó đỏ mặt (rõ ràng là bán đứng tim rồi)

- Không sao đâu... Vì những lúc khẩn cấp. Thì bọn này sẽ lại đón lấy cậu mà thôi_ Lấp lánh, lấp lánh (nói hay quá à)

Nó cảm động , thật ra bọn hấn luôn luôn bên cạnh đón nhận nó những trường hợp xấu nhất và xử lý thật gọn gàng như có phép màu vậy. Từ bây giờ phải có cái nhìn khác mới được

- À này, còn cái chuyện làm lại bánh quy thì sao nhỉ?

- HẢ? !???

- Bé Hana, làm bánh kem socola cho tôi

- Tôi bánh Tart

- Tôi bánh kem sữa^^

- Trời ơi! Những tên xấu xaaaaa. Tôi quyết không làm gì hết ><

Lần nào cũng vậy, cứ cho người ta cảm động là lại tụt hứng. Vì thế...hàizz không thể nào mà có cái nhìn khác đâu ^^

Xin lỗi mọi người thời gian qua tg không ra chap. Vì mọi phương tiện đều bị thu hết lên việc ra chap chỉ rất hiếm. Tg sẽ cố nhanh hết mức có thể. Mọi người đừng bơ truyện => tội nghiệp tg

C.on rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Chiếc Bánh Kem Socola

Tối hôm đó Cuối cùng vì bị bắt ép quá lên nó đành lật đặt đi làm bánh. Đây là lần đầu làm bánh kem. Không biết làm như thế nào? Lật đặt loay hoay mãi trong bếp cả buổi cũng xong cái bánh méo mó. Nó bê bánh ra trong sự chờ đợi của 3 đứa trẻ đang ngồi khoanh tay ngoan ngoãn háo hức cái bánh kem. Sau khi nhìn thấy cái bánh thì sự háo hức trở thành sự sợ hãi

- À. Bánh socola lên nó đen vậy ý mà hi_ Nó cười trừ

Cái bánh bị nướng đen thui lên lấy lí do là bánh socola. Ba đứa nhìn nhau do dự một chút rồi cũng thưởng thức miếng bánh đầu tiên. Ngầy ngầy, tòm tòm lại đắng và có mùi khét. Nó nhìn chằm chằm vào 3 đứa ánh mắt long lanh

- Ngon không ? Ngon không ?

Dù không còn gì để tả sự tòm lỏm đó nhưng ba đứa vẫn cười tươi rạn rỡ . Nhìn cái ánh mắt kia làm sao mà lặng lời được chứ. Dù gì nó cũng hi hục cả buổi mà

- Ủ. Cũng được đó

- Ok

- Vậy ăn đi. Ăn nhiều vô. Hết tui lại làm cho

Nó thích thú cười tít mắt . Ba đứa cố gắng ăn thêm mấy miếng bánh trong nước mắt.

- Tui buồn ngủ rồi. Tui về phòng ha Cái lưng kia vừa bước lên cầu thang tất cả đều chạy đi nôn ọe. Nhưng vào trong bụng rồi làm sao để móc ra được đây

- Từ khi sinh ra chưa bao giờ ăn phải cái miếng bánh kinh dị như thế

- Thằng nào đầu tiêu làm bánh đấy ?

- Có lỗi với cái dạ dày quá

Sau vài phút lăm nhăm ba đứa đi thủ tiêu số còn lại nhanh gọn lẹ để Hana mà biết thì thể nào cũng rống lên cho coi . Rồi cũng đi ngủ nốt

Sau hôm đó. Mọi thứ trở lại như cũ. Toru thì đã bay sang Nhật cùng cô gái đó rồi. Nó ngồi trong toilet Thăm chúc hai đứa hạnh phúc , nhìn lại mình nó thờ dài phườn phượt. Mà nó ngồi trong này bao lâu rồi nhỉ ? Nửa tiếng thì phải. Tại cố gắng mãi mà không ra được, bị táo rồi T_T

// Uỳnh uỳnh //

- Mở cửa ra mau lên

Hắn dấm cửa thùm thụp vội vã, tay ôm bụng đau đớn

- Tôi chưa xong. Còn tầng trên và tầng 3 mà

- Hai thằng kia vào hết rồi . Nhanh lên không nhịn nổi nữa

Nhà có 3 tầng 3 cái toilet thì Ren và Kín đi rồi còn cái này thôi. Đây là tác dụng của cái bánh kem socola hôm qua

Nó khó hiểu, chẳng lẽ đi nặng cũng rú nhau đi hay sao trời ? Nó vứt bỏ hết suy nghĩ để truyền tâm vào luyện kinh công, sao khó quá vậy trời?? ! mãi mà không được vậy . Người bên trong không đi được , kẻ bên ngoài thì lại muốn giải quyết ngay lập tức . Thật là trớ trêu quá

- Xong chưa vậy ? Sắp ra quần rồi _ Hấn bên ngoài nhảy lên như cào cào đến khổ sở

- Thôi. Để tí nữa dọn tiếp vậy _ Nó quyết định nhường lại bởi có ngồi đây mà tên kia cứ đâm thùm thụp bên ngoài thì cũng chẳng thể nào luyện được .

Vscn xong nó mở cửa, hấn phi vào như tên lửa mau chóng đóng cửa rồi an tọa trong đó, hàng loạt những âm thanh vui tai như đánh trống trong cả 3 cái toilet

Ba đứa thất thủ bước ra, cảm giác sợ thật đấy. Hana thấy thế cười lắc nẻ tìm thuốc cho uống . Tội nghiệp , lần sau chừa nghe

---

Sáng hôm sau

Hana đang tiếp tục công việc lau nhà của mình

- Hú.....òà

Ren từ đầu lao tới trong bộ dạng chùm áo choàng đen trông như thần chết làm nó giật hết cả nẩy. Cậu cười tươi rồi chìa tay ra như đứa trẻ con

- Trick or treat (câu nói xin bánh kẹo trong ngày haloween)

Nó ngẩn người

- Cho tôi kẹo đi. Hôm nay là haloween đó

À ! Nhắc mới nhớ. Hôm nay đúng là haloween . Mà haloween thì làm sao? Có được nghỉ không . Chẳng quan tâm, vì nó cũng như mọi ngày thôi

- Nhưng mà tôi không có kẹo đâu

Ren lập tức lao tới cặp mắt gian gian lộ rõ, cười triu mến buông lời biến thái

- À ! Không sao ! Không sao. Mục đích của tôi là " đùa giỡn " thôi mà

Thấy ón, đúng lúc hai đứa kia đi tới, vội vã la toáng

- Cậu chủ Kín, cậu chủ Lâm. CỨUUU..

Kín vừa cười vừa nói

- Cậu đang chơi trò gì thế Ren ?

- Lại còn đội cái thứ đó ==

- À! Hôm nay là haloween lên chúng tớ đang đùa giỡn ý mà

- Tôi thích tiền hơn là kẹo đấy .Trick or money \$ _ \$ _ Ánh mắt đầy tham vọng tiền, đúng là cái tên chết vì tiền

- Nếu chỉ là đùa giỡn thì không thể tha thứ được đâu ==

- THÔI ĐỪ RỒI ĐÂY. thưa các cậu chủ T_T

Lúc này mới để ý tới sự tồn tại của Hana

- Bé Hana làm bán....ừ....ừ

Kín và hấn nhanh chóng bật mồm Ren lại, cười cười rồi khéo nguyệt cậu một cái đến khét lẹt

- À quên. Ý tôi là Bé đi mua bánh kem đi hi hi

Suýt lỡ mồm là lại làm hại cái thân

- Trà của tôi đâu? ==

- Nước trái cây

- Cafe <3 <3

- Thiết tình .Chẳng biết thương xót mình gì cả _ Nó đi vào bếp rung rung nước mắt, tự dưng thấy tủi kinh khủng. Sao cuộc đời nó lại có những ngày khổ sở thế này nhỉ? Đường đường là một tiểu thư vạn người mê kia mà. Nhưng đó là chuyện của trước kia. Bây giờ phải lai lưng làm culi cho 3 tên xấu tính mỗi ngày hành hạ đủ điều. Hàiz

// HUỖNH HUỖCH //

Tiếng chân ai đó chạy rất nhanh và vội vã

- Nanaaaaaaaa _ Giọng nói trong veo của một đứa trẻ con bỗng chạy tới ôm chầm lấy nó

- !!!!

Một đứa bé tầm 5 tuổi tóc dài cột hai bên gọn gàng người nhỏ nhỏ mập mập rất xinh xắn đáng yêu

- Xin chào Nana. Em tên là Mika _ Con bé nhanh nhẩu giới thiệu, trên tay còn cầm quyển truyện tranh " Công chúa Nana của thế giới phép thuật "

- Ô...Không...không ...chị không phải là Nana , chị là....

- Chị giống y như trong truyện vậy ^^

Ba đứa nhìn chăm chăm vào con bé cầu nhàu

- Gì thế, con bé đó ??...

- Từ đâu chui ra thế ="= ????

- IM ĐI BỌN LÍNH HẦU !

" Lính hầu " ?????

Đã kích nạng nề

Không ai khác, cái từ lính hầu là đang chỉ 3 đứa hần. Ba thằng nghe như sét đánh mang tai, mặt nghệt hết ra một lượt. Sao cảm thấy đau tim quá . Con nhỏ xác lảo này từ đâu chui ra mà dám nói thế lại còn kèm theo ánh mắt khinh rẻ nữa chứ . Đánh không đánh được chửi không chửi được, vì nó chỉ là đứa trẻ con. Nhẫn nhịn, nhẫn nhịn. Không thêm chấp trẻ con

Nguyt ba tên " lính hầu " xong , con bé không thêm đếm xỉa tới. Quay sang Hana cười giòn tan

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Khi Hoàng Tử Làm Lính Hầu

- Mẹ em bảo Nana là có thật trên đời . Vì vậy, em đã đi tìm lâu dài của Nana suốt đây ^^

Tất cả ngỡ ngàng như con nai bên đồng rác , chỉ có hần là bực bội miệng liên tục lẩm bầm. Hần không thích trẻ con, thật là phiền phức hơn nữa là một con bé lảo toét như thế này

- Đây, đây là kí túc xá đặc biệt, chẳng phải lâu dài đâu nhóc ="=

Con bé lườm khéo một cái rồi tỏ vẻ mặt không quan tâm lăm hần tức điên

Ren cầm quyển truyện tranh trên tay cô bé , lật lật vài trang

- Cái gì đây?

Thấy thế Kín và hần tò mò thò đầu qua để nhìn. Ren nheo mắt miệng lăm lăm đọc trang đầu tiên

- Nana là cô công chúa xinh đẹp và dịu dàng của thế giới phép thuật....

- Công chúa Nana trong quyển sách này giống Hana quá nhỉ _ Kín trầm trồ với sự trùng hợp này. Quả là rất rất giống, phải chăng Hana đã bước ra từ cuốn truyện tranh kia sao ?? Ren lật trang tiếp theo

-.....Nana lúc nào cũng ...vui đùa cùng với 3 tên lính hầu....

Đọc đến đây, cả 3 im lặng nhìn vào trang truyện

Phác họa 3 tên lính hầu rất ư là...giống 3 con heo. Béo tròn lu lu trên đầu có cái bộ cánh thiên thần màu trắng bằng đá sáng loáng , sau hông gắn số thứ tự lần lượt (1) , (2) , (3)

Hần nhìn Ren và Kín cười như khóc

- Thế nên...nó nghĩ chúng ta là.... _ Mặt tím lại vì ức chế, luồng khí lạnh tỏa ra với sát thương cực lớn , làm sao có thể nghĩ Kang ILâm ta giống một trong ba con heo trong quyển truyện kia chứ. Gân mặt nổi xanh hết cả lên, chắc sắp thành heo điên

Hana thấy thế vội hỏi con bé số điện thoại của ba mẹ. Thì được biết, ba cô bé mất từ khi bé còn nhỏ xíu. Vì vậy, mẹ là trụ cột trong nhà phải thay ba đi công tác liên tục

---

- Hình như không có ai ở nhà hết. Toàn chuyển về hộp thư thoại thôi. Nhưng tôi đã để lại lời nhắn _ Hana kể lể

- Mẹ em đang ở một hòn đảo nhỏ ở OKINAWA chị ơi. Đi thu nhập tư liệu viết sách đó. Quyển truyện về Nana này cũng là do mẹ em viết đó. _ Con bé giải thích

- Vậy mẹ em là tác giả à ^^

- Nhưng mà hôm nay....chắc chắn mẹ sẽ về với Mika. Vì hôm nay là sinh nhật của Mika mà..._ gương mặt hồn nhiên của cô bé bỗng xịu xuống, ánh mắt cười nhưng nếu nhìn thẳng vào lại thấy bên trong rất buồn

Hana nhìn con bé, làm sao một cô bé kháu khỉnh lại thay đổi biểu cảm một cách nhanh chóng như vậy

- Đây ="= ....Hắn hát hàm quay sang con bé cố giữ thái độ bình tĩnh khuyên nhủ _ ....Vậy thì nhóc lên về trước, kéo mẹ nh....

- IM ĐI LÍNH HẦU _"

..... ="= .....

.....chịu hết nổi ..... ="=

- Ta sẽ tổng cổ nhóc con ra ngoài _ Hắn nhắc con bé phăng phăng đi ra cửa. Ta đã cố nhẫn nhịn vậy mà con nhóc lão toét này không biết điều. Thật là chịu hết nổi

- Kia, cậu chủ

Hana ngăn lại, Ren và Kín cũng chạy tới can thiệp

- U'....U'....Hix

- N....này !! Sao lại khóc ! Chối kìa vậy ="=

- OA....OA...OA

Hắn càng nói nó càng khóc to hơn, chắc con bé sợ lắm, tội nghiệp . Hắn loay quanh không biết sao để dỗ đây, con bé này khóc to mồm thật ="=

- Làm gì coi Kín !! ="=

Hắn bực mình khi thấy cậu chỉ đứng nhìn. Kín giật mình , tại sao lại là tôi chứ ="=luống cuống luống cuống

- Coi nè bé Mika !! Coi nè !! Tiền nè ! Nguyên cục tiền nè !! _ Kín cầm 2 sấp tiền mặt vỗ vỗ bôm bốp trước mặt con bé « Trần đời !! Ai lại dễ trẻ con bằng tiền bao giờ - _ có phải ai cũng tham tiền như cậu đâu !! »

- Huhuhuhu

- K..Kin cậu....._ Hấn cặn lời rồi

----- Một lúc sau -----

- Hi hi. Chị Hana oi ! Em muốn ăn bánh kem quá á...

- Vậy...há !!!? // Bộp bộp // Lính đầu...mang bánh kem tới đây nào!!

- Và....Vâng !! Xin tuân lệnh thưa công chúa

Ren cầm cái bánh kem to đùng . Đi sau là Kin và hấn. Tất cả cùng trở thành lính hầu ! Thêm 3 chiếc cánh thiên thần gắn gọn gàng trên đầu giống y như trong truyện

- Tại thằng Lâm cả đấy ="=_ Kin lau bầu rồi thở dài phườn phượt mặt tởm đầy sát khí_ Phải làm giữ trẻ không công đến lúc có người đón về...Không thể tin được !!

- Trẻ con lại không phải đối tượng khoanh vùng của tớ !

- Sôi máu thật ! ="=

Cả ba không hện mà lườm khéo nó một cái

- O...Tôi ! ?

-----

1. // Kin - Trang điểm //

Kin loay hoay cầm mớ tóc dài mượt của nó trải trải

- Búi tròn lên í _ Con bé chỉ chỉ

-----

2. // Ren - Mua đồ //

Cậu lệ khệ cầm rổ hoa quả về chưa kịp thở thì con bé đã ra lệnh

- Xay ra thành nước trái cây đi

- ="=

-----

3. // Hấn - Cắm hoa //

Hấn cầm từng bông hoa chọc chọc vào cái bình « không biết cắm » nhét gần xong thì con bé đi ra

- Mika thích hoa tulip cơ

- ="=

- Mình có cảm giác khá hả dạ ^^_ Hana cười tùm tùm rồi nhìn ba đứa hấn

- Sao mãi mà nó không sạch ra nhỉ? ???_ Kin loay hoay cầm mớ rế lau lau cái bãi nước lênh láng trên sàn. Chẳng hiểu thế nào càng lau nó lại càng toét toét

- Pha trà như thế nào nhỉ????_ Hấn cầm gói trà lắc lắc vài cái. Ngày nào cũng uống mà không biết ="=

- XOẢNG ...._ Hư hại khi rửa chén bát. Ren sắp từng cái bát vỡ vào túi, vỡ gần hết rồi số còn lại thì chỉ mề thôi

Nó nhìn mớ hỗn lộn cứng họng chữa lại _ "Chắc có lẽ" hả dạ

- Chặc ! Thiệt là...Những tên lính hầu vô dụng !

- Grừ !!! Quá lắm rồi. Để tôi lấy xe đưa nó về, không đợi gì nữa_ Thật là tức quá thôi. Hắn giựt phăng chiếc cánh trên đầu quả quyết
- Không chịu ! Mika còn muốn ở với Nana cơ >"<
- Em đang làm gì thế Mika !!

Một giọng nói chắc nịch đầy lạnh lùng vang lên. Tất cả đều hướng mắt tới tiếng nói ấy

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tai Nạn

- Chị mika

Miki chạy đến ôm lấy chị của nó. Con bé có đôi mắt màu nâu lạnh lùng, vô cảm. Nhưng nó đều rất giống với miki, nhìn sâu thẳm lại đượm buồn

- Mau về nhà thôi
- Chị nhìn nè. Là Nana đó. Nana sẽ cùng với mẹ sinh nhật Miki
- Mẹ không về đâu
- .....s..sao...???
- Em có chuyện gì sao ???_ Hana dịu dàng hỏi

Nói đến đây, cô bé ứa nước mắt

- Mẹ em lúc nào cũng vậy cả...hix...sinh nhật Miki hay em...mẹ đều kêu bận việc, không thể về được . Mẹ hứa hẹn lần này đến lần khác, nhưng chẳng bao giờ đúng cả. Lần này cũng vậy. Mẹ bảo do ở hòn đảo thời tiết xấu, không có tàu hay máy bay về đây. Hix...hix...
- .....
- Về thôi Miki
- Khoan đã, còn Nana và thế giới phép thuật ....

- Chẳng có phép thuật nào ở đây cả. Đó chỉ là trò lừa trẻ con thôi. Nếu thật sự vậy. Nana hãy dùng phép thuật đưa mẹ về đây đi
- Được thôi. Sẵn sàng chưa. Ưm bala.....

Từ sau cánh cửa , dáng một người phụ nữ gầy gầy bước tới. Đúng thế , Nana đã dùng phép thuật đưa họ về bên nhau

- Meeeeeeeeee .....
- Con nhớ mẹ lắm....
- Mẹ xin lỗi. Do thời tiết ở đảo xấu quá . Nhưng Nana đã giúp mẹ thì phải
- Nana có thật ư ???
- Ủa. Họ đã biến mất lúc nào rồi ???

Trong sự ngỡ ngàng của hai đứa trẻ con. Đứng kia, Hana cười mãn nguyện, rồi lại nhớ tới mẹ. Mẹ có nhớ con không ??

3 thằng ngất ngây con gà tây vì say trực thăng. Phải dùng loại trực thăng nhà Kin nhanh nhất có thể để đón bà mẹ về. Chứ chẳng phải phép thuật gì ở đây cả

- Nhưng phải công nhận là Hana giống trong truyện thật đó nha_ Mấy đứa đi bộ trên con đường trở về nhà. Kin và Ren bàn chuyện rôm rả chỉ hân và nó

im lặng. Nó là nó đang nhớ đến bố mẹ, cũng mấy tháng rồi kể từ khi nhà nó phá sản. Thời gian trôi qua quá nhanh, với biết bao chuyện xảy ra. Vậy mà, từ hôm đó chưa được gặp mặt bố mẹ lần nào.

Hắn bỗng liếc mắt tới balo của nó. Một con búp bê được treo lủng lẳng trong móc khóa. Bỗng hắn cầm con búp bê lên quan sát, thật sự rất giống....

- Nè . Anh làm gì cặp tôi vậy??

- Những con búp bê còn lại đâu ?

- Búp bê nào cơ ??

- Tôi hỏi những con búp bê còn lại đâu? Cô có mấy con búp bê như thế này ??

Nó khó hiểu nhìn lại. Con búp bê trên tay hắn

Là con búp bê to gần bằng bàn tay bên trong nhồi bông . Đây là búp bê Nam, mọi thứ đều được may bằng vải hết

Nó chợt khựng lại. Cảm giác gì vừa vụt qua. Nó đi qua rất nhanh, làm nó không cảm nhận kịp. Chỉ biết nhìn vào con búp bê, nó cảm giác được rất thân quen, gần gũi. Mặc dù, nó không nhớ tại sao lại có con búp bê này ở balo nữa

- Trả lại tôi đây_ Nó vói lại từ tay hắn. Nhưng đâu có dễ vậy

Hắn nhanh chóng rút tay lại. Nhìn con búp bê, hắn lại bất an và kìm ức tràn về. Mong nó không phải vậy nữa....

Giằng co nhau, con búp bê bị văng ra rơi xuống đất. Hắn nghĩ như vậy cũng tốt, hãy để nó tìm một chủ nhân khác...

Hana thấy vậy thì rất tức giận. Chẳng hiểu lí do gì nhưng cảm thấy con búp bê đó rất quan trọng. Nó bước ra nhặt lại giữa dòng xe chạy tấp nập. Rồi nó chạy vào trong khi không để ý. Một chiếc xe hơi phi với tốc độ rất nhanh đang tiến tới

- CẦN THẬN....

Hana giật mình thì quá muộn. Nó đến quá nhanh

// UYÑH - KEET //

Chỉ nghe được tiếng phanh cháy mặt đường . Đây là đâu ?? Địa ngục hay thiên đường ? Nó còn sống hay đã chết ? Giây phút vừa rồi, lại một lần nữa...lặp lại

Giống hệt như ngày ấy. Tiếng xe lao tới, Nhưng nó không thấy đau. Phải là chết hụt lên không cảm nhận được, đôi mắt không nhìn thấy gì nữa cả. Đầu hoàn toàn trống rỗng Trước mặt chỉ toàn bóng tối, mặc dù tai vẫn nghe rất rõ xung quang tiếng xe cấp cứu kêu inh ỏi. Và cảm nhận được từng hàng nước mắt nóng hổi lăn xuống, trên tay vẫn nắm chặt con búp bê. Nước mắt đã chảy rơi như mưa

Thật sự rất sợ, cảm giác này...

Tại bệnh viện

Trước phòng cấp cứu

Ren và Kin sốt ruột đi qua đi lại, đúng lúc ấy Jun, Jin hốt hoảng chạy tới

- Hana đâu rồi....Nó không sao đúng không ?????Nó không bị gì chứ ? Trả lời đi ????

- Bình tĩnh nào. Hana không bị gì cả, chỉ là hoảng loạn quá lên bất tỉnh thôi _ Ren giải thích

Jun sau khi mặt cắt không còn giọt máu thì có phần an tâm hơn. Jin chợt lại hỏi

- Thế thằng Lâm thì sao ???

Hai đứa lắc đầu không trả lời. Jun giật mình, hốt hoảng

- Tại sao lại lắc đầu chứ ?? Chắc chắn không sao đâu _ Tự an ủi mình . Cô đưa tay cầu nguyện, mong chuyện này đừng tái diễn lần nữa. Nó chịu bất hạnh đủ rồi

---

Mở mắt ra. Nhìn mọi thứ đều nhòe mờ, xông thẳng vào mũi là mùi thuốc sát trùng khó chịu vô cùng

- Cậu tỉnh rồi à ?? Đói không ? Tao đi mua cháo nha

Nó nhận ra Jun đang ngồi cạnh. Nó chỉ lắc đầu, bây giờ cổ họng khô và đắng ngắt không muốn ăn gì cả. Nó nhìn sang giường bên cạnh, là hân đang nằm đó. Thấy vậy, Jun giải thích cho nó

- trong lúc tai nạn. Cậu ta đã đỡ cho cậu, tuy không tổn thương sâu đến đầu nhưng sây xát ngoài chân tay rất nặng. Cậu ta đã bất tỉnh 2 ngày rồi

Nó nhìn hân mà thấy xót xa quá. Nếu không có hân chắc giờ nó đang ngồi ăn đùi gà với tổ tiên rồi. Băng bột khắp người, những dây chuyền nước khắp cánh tay, bình oxy thở. Rất nghiêm trọng thì phải ! Muốn chạy đến cạnh hân nhưng người nó mệt nhừ, chân tay đã dòi không muốn cử động. Nó bây giờ trông như cái xác không hồn, chẳng nói chẳng rằng, mặt và môi trắng bệch không cảm xúc. Nó nằm xuống, bây giờ đang đói nhưng không muốn ăn. Chỉ muốn nằm đây, trong đầu hoàn toàn trống rỗng

Jun giật mình khi thấy tay nó vẫn nắm chặt con búp bê

- Con búp bê này....Cậu thấy nó ở đâu ??

-.....

Thấy không trả lời. Jun thờ dài rồi đi ra ngoài

- Thôi. Nghi ngơi đi. Tao đi mua cháo đây

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chăm Sóc Trẻ Con Rất Mệt

Trả hiếu từ lúc con búp bê xuất hiện, liên tục những dòng hình ảnh quen thuộc nào đó cứ vụt qua. Mà chỉ trong một giây thôi, sau đó lại không thể cảm nhận được nữa. Tại sao, tai nạn vừa rồi quen thuộc quá. Giống như nó đã trải qua rồi vậy. Trong đầu Hana liên tục những suy nghĩ đan xen như sợi chỉ, mất buồn rầu nhìn hân, bất giác nước mắt trào ra con tim chỉ dẫn miệng chỉ làm bầm những tiếng yếu ớt

- Xin đừng bỏ em lần nữa.....

Mặc dù nó cũng chẳng hiểu tại sao lại nói vậy, nhưng con tim và trực giác nó luôn thôi thúc lòng. Hana nhắm mắt thiếp đi mất

Trong giấc mơ

Nó thấy mình đang nằm trên một thảo nguyên xanh tươi bát ngát và mùi thơm của cỏ dại đang rất hạnh phúc với ai đó, khẽ vuốt làn tóc dài mượt và hôn lên trán nó cảm giác hạnh phúc quay về, bất giác nhoèn miệng cười

Giấc mơ hạnh phúc vụt qua khi tiếp đến là nó thấy nó băng qua đường nhật con búp bê, vẫn là con búp bê đó, y hệt vậy. Một chiếc xe lớn lao đến trong tích tắc rồi lại một người con trai lao tới nhưng nó vẫn đủ nhận ra, kia không phải hân mà là một chàng trai khác, hình dáng quen thuộc, không thể nhìn rõ mặt nhưng chắc chắn đã gặp ở đâu rồi. Cũng tiếng keet của phanh xe quét cháy mặt đường

Nó giật mình chồm dậy. Mồ hôi nhễ nhại ướt hết cả cái áo, nó đang sợ. An tâm phần nào vì chỉ là giấc mơ

Lau mồ hôi trên trán nó liếc mắt qua hân. Vẫn nằm đó, chưa tỉnh thì phải. Xò dép đi xuống giường, nó ngồi bên cạnh hân ngắm nhìn và thầm trách tại sao có thể liều mạng ngốc như vậy cơ chứ

Nó nắm lấy bàn tay đầy dây kim kia áp lên má

- Mở mắt đi nào hoàng tử. Cậu ngủ lâu lắm rồi

Đáp lại vẫn chỉ là tiếng thở phì phào của bình oxy và tiếng máy nhịp tim đập. Đôi mắt kia vẫn nhắm nghiền, chẳng có phép màu nào xảy ra như hân hay mang đến cả. Những lúc vậy, lại thấy bản thân vô dụng

Đúng lúc ấy, Jun về tới thấy cảnh tượng này lại đau lòng vô cùng. Để bát cháo lên bàn, thấy có người nó quay đầu lại rồi trở về giường của mình

- Ăn đi. Cháo đang nóng

- Ủ, tao đói muốn chết

Ren và Kin đi vào . Nhìn hai đứa mà lắc đầu thở dài

- Bé hana thì có thể xuất viện được rồi nhưng sức khỏe lại không ổn lên bác sĩ bảo để xem xét đã. Còn thằng kia , sao nó ngủ lâu quá . Không thấy đói hay sao

- Xin lỗi, là lỗi tại tớ cả

Ren đi tới xoa đầu nó ân cần

- Không phải lo lắng đâu . Cậu nghỉ ngơi đi.Còn về phần gia đình hán. Bọn này giải quyết hết rồi

Hai thằng đi ra ngoài. Nó nhìn Jun buồn rầu

- Ngày trước, tao có từng bị như vậy đúng không ??

- H...hà...mày đang nói linh tinh gì vậy?

- À thôi. Chắc tại tao lo lắng quá

- Ủ...ừ

Hôm sau.....

Hán mở mắt thức tỉnh . Xung quanh là bao vây toàn người là người nhòm vào rồi vui mừng hớn hở như kiểu nhìn thấy em bé ấy. Toan ngồi dậy nhưng toàn thân ê nhức

- Tỉnh rồi hả ? Biết ngủ mấy năm rồi không ??

Hán giật mình. Tưởng thật, mình đã ngủ mấy năm rồi sao ?? Liệu có già đi không? Da có lão hóa không nhỉ ? Trông còn đẹp trai như trước không nhỉ ? Hàng loạt câu hỏi xoay quanh đầu. Và việc bây giờ là phải soi gương kiểm tra nhan sắc

- Đồ dờ hoi. Nói vậy cũng tin. Cậu đã ngủ liên tiếp 4 ngày đó

- Đây là cách cậu nói chuyện với người bệnh sao ? _Hán cau mày lên nước

Mấy đứa ra ngoài mua đồ. Trong phòng giờ chỉ còn lại nó và hán, cả hai im lặng chẳng ai chịu lên tiếng. Mà cũng chẳng biết phải bắt đầu như thế nào bây giờ

- Cảm ơn ....nha '!' !_ Chịu hết nổi, nó đánh lên tiếng

- Chuyện gì ??

- Thì ...cậu đã cứu tôi đấy

- Không phải vì tôi mà cậu mới phải nhặt con búp bê đó sao ?

- Nhưng nếu không có cậu , chắc tôi ..... Chẳng biết nói sao nữa

- Cô...có...sao không ?? _ Cổ lăm mới nói được vậy. Bởi rất ít khi hán lộ rõ sự quan tâm ra ngoài

- Không sao. Nhờ cậu cả ^^ Mà thấy hôm nay cậu đẹp trai hơn thì phải

- Tôi lúc nào trả vậy _ Hán làm mặt lạnh tỏ vẻ kiêu ngạo như mọi khi, nhưng con tim đang cười sung sướng

- Hình như là do 4 ngày không tắm thì phải

Được câu nói đập con tim cho thức giấc . Hán cúi làm bộ giận dỗi, cái mặt đó rất là đáng yêu làm nó cười nắc nẻ

Như nhớ ra gì đó, nó đỡ dậy kê gối chặn dựa lưng cho êm đưa nước cho hán rồi lấy hộp cháo

- Tôi sẽ cho cậu ăn, vì thế ngoan ngoãn đi

Nó lấy cái yếm đeo trước ngực hán. Thực sự thì nếu chân tay người ngắm có thể cử động được bình thường thì hán sẽ đập nó bay lên cung trăng ngay lập tức, giám lợi dụng lúc này để trêu chọc bổn thiếu gia. Tưởng sẽ hành hạ được nó, nhưng lại bị chơi khăm. Khá lắm. Đợi đấy, ta sẽ trả thù

Nó đưa miếng cháo lên tận miệng hán sau khi đã thổi bớt nóng, nhìn nó ngập ngừng một lát. Nhưng giờ không phải lúc lên mặt được, đói muốn ngất rồi. Vì thế hán ăn ngon lành. Nó dứt còn không kịp, chỉ một lúc sau bát cháo đã hết sạch mặc dù trung quanh thân tô cháo vẫn bốc hơi nóng

Đúng lúc mấy đứa kia về tới bỗng ngạc nhiên vô cùng. Từ lúc nào mà hai con người này trở lên thân thiện thế. Rồi nhìn thấy cái yếm dài trước ngực hán, cả bọn lần lượt ra cười. Cái kết đáng là mấy đứa đều phải cấp cứu, đứa trọ quai hàm, đứa đau ruột thừa. Thế là nằm viện hết lượt. Quá tuyệt vời

Nó giờ là đứa khỏe nhất lên luôn phải chạy đôn chạy đáo chăm sóc bấy rắc rối. Minh còn chưa khỏe hán mà huhuhu

Rồi được ông tướng đến ngày chán ăn làm nó dỗi cả tiếng đồng hồ. Hán bây giờ đúng là sượng nhất trên đời, ăn cũng có người đút cho. Nó lại chăm sóc rất chu đáo lên hán muốn bệnh hoài luôn

Đưa thìa cháo lên miệng mà môi hán mím chặt. Mấy hôm nay, hôm nào cũng cháo. Chắc bây giờ ợ lên cháo mất và hôm nay lại cháo tiếp

- Aaa ...há miệng ra nào
- Khôngggg....
- Ăn đi. Cậu chưa khỏe để ăn cơm đâu, há mồm thương nè
- Khôngggg ăn đâu
- Liu liu liu liu tập bay tập bay. Há mồm ra_ Nó làm đủ trò múa máy loạn xạ
- Không ăn nữa. Chán lắm
- Ăn xong mua cho bé thật nhiều đồ chơi nha
- Khônggggg...

Nó tuyệt con mẹ nó vọng. Mấy hôm nay, người đã mệt thì chó lại còn hành hạ đủ điều. Máu sôi lên sùng sục, không nói nhiều nữa. Chị còn mấy đứa đang ngồi đợi kia nhá, cung là chị nhẫn nhịn lắm rồi Nó nói câu lạnh toát

- Có ăn không?_ Ngán gọn xúc tích. Chữ nào ra chữ đấy. Kèm theo gương mặt thần chết tỏa mùi chết chóc
- Có ...ăn...huhuhu

Nuốt miếng cháo trong nước mắt, không ngờ trong cuộc đời hán lại có ngày biết sợ một ai đó như vậy

À cũng chưa nói đoạn hán sợ tiêm. Nhìn cây kim mà muốn xỉu luôn lập tức, khi được bôi cái thứ gì đó mát mát sượng sượng và mũi kim từ từ dần dần, kim chưa chạm tới thịt mà hán đã kêu lên loạn xạ hay nhắm tịt mắt lại. Mỗi lần như thế là nó phải làm gì đấy để hán quên đi sự sợ hãi. Làm cô y tá cũng phải bật cười vì sự đáng yêu của cặp đôi này

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Có Vị Sôcôla

Cái ngày đó rồi cũng đến. Cái ngày hạnh phúc nhất trên đời của nó. Tất cả đều được xuất viện, từ giờ không phải lai lưng làm culi để chạy đôn chạy đáo vậy nữa. Nhưng vẫn còn cục nợ này chưa thoát được, bởi chân hán vẫn đang chấn thương nặng chưa đi lại bình thường được phải thường xuyên mát xa thuốc và thay băng băng liên tục. Nhưng việc đó đã có bác sĩ, tương thế là xong ă, đâu có dễ. Kín trọng thông báo sợ tổn kém lên việc này Hana sẽ làm. Muốn tăng xông với loại người bần xin này quá. Sao không nằm đó cả tháng, không, cả năm, à không mãi mãi luôn đi. Tự dung khỏi bệnh làm gì

Quăng cái balo và lên giường, sắp xếp lại vài thứ đồ đạc từ bệnh viện về. Nó nằm phịch xuống cái đệm êm ái thân quen, đã cả tuần không được nằm đệm êm như thế đều phải ngồi ngủ để trông hay nằm trên ghế sofa cứng ngắt. Được thoát khỏi mùi thuốc sát trùng nồng mũi. Nhà vẫn là tuyệt vời nhất, nhìn lại con búp bê nó đặt ngay ngắn lên bàn học rồi đi vào phòng tắm

Hán chống lạng đi khó khăn. Chân bên trái khá nghiêm trọng nên luôn phải cẩn thận. Ngồi phịch xuống ghế ngoài phòng khách, hán ư ử oải gọi

- Hana....

-.....

- Hana

- Xuống ngay đây. Đợi chút _ Nó lau vội bộ tóc ướt của mình rồi phi xuống thật nhanh

- Tôi đói rồi_ Hân phụng phịu. Thật sự là từ lúc ở bệnh viện không hiểu sao lại phát cái bệnh công chúa làm nũng này nữa. Không giống như trước nữa rồi

- Bây giờ muộn rồi. Đợi tôi ra ngoài mua com đã

- Nhanh đi

- Rồi ! 5 phút

Nó cầm đầu cầm cổ phóng như tên lửa ra ngoài, đến khi đâm sầm vào ai đó mới chịu ngẩng mặt lên

- Hana

- Oppa

- Nghe nói em bị tai nạn. Có sao không vậy ? Anh thấy em không đi học mới biết

- Em ....không sao. Nhưng Lâm nó nặng đừ lắm. Hảizz

- Em không sao là tốt rồi. Sao anh gọi không liên lạc được

- Điện thoại em hết pin. Chết ! Thôi em bận rồi. Gặp anh sau. Bái bai

Nó chợt nhớ đến mấy đứa đang ở nhà thì vọt lẹ. Anh nhìn nó vẫn còn khỏe thế kia là yên tâm rồi

Com nước xong đầu đây bắt đầu đi dọn dẹp nhà cửa. Đúng là nhà bỏ bê hàng tuần không có nó bụi bần thật . Hân ngồi trên ghế sofa gác chân lên bàn mặt vênh vào xem chương trình thủy thủ mặt trăng yêu thích của mình-_-

- Hana

- Đây đây

- Hoa quả

- Hana

-.....

- Trà

- Hana

-.....

- Nước trái cây

- Hana

-.....

- Mạng nhện

Cứ một lúc là hân lại gọi nó. Làm nó đi lại chóng cả mặt. Đến khi lau sàn tầng cuối cùng , nó nhìn thấy mà ngứa cả mắt. Muốn đập cây chổi vào mặt hân quá, Biết nó đang lờm mình hân quay phắt lại

- Nhìn gì mà nhìn ? Lau nhà đi

- """"""=""

Tối hôm đó. Ren và Kín rủ nhau ra ngoài ăn. Hấn từ chối nên nó cũng phải ở nhà cùng. Thế là hai thằng bỏ nhà ra đi để lại hai đứa lè loi

- Hana

- Đây

- Giúp tôi ra ngoài vườn

Nó quàng cánh tay hấn qua vai đỡ từng bước một. Ra tới khu vườn , ngồi lại xích đu ở đó. Trời hôm nay nhiều sao thật, gió lại mát thoang thoang mùi thơm của hoa nữa. Lâu rồi, hấn không ngồi đây. Đơn giản vì không thích không gian lãng mạn lắm

- Đói không ?? Tôi lấy com nha

- Ừ

Ngắm nghía khu vườn một loạt, bắt gặp con gấu bị treo cổ lủng lẳng trên cây gần đó. Có ghi tên rõ ràng. Hấn tức giận thừa biết thủ phạm là ai, còn ai vào đây nữa

Mang hộp com trộn to để cạnh. Nó ngồi xuống rồi trộn gia vị với nhau

- Ấy ấy. Đừng cho nhiều cá thu quá

-.....

- Ấy ấy. Tôi không thích ăn cái đó

-.....

- Ấy ấy . Cần thận cay quá bây giờ

- Á.....

Nó tổng thẳng thìa com vào mồm hấn. Sao lại nhàu nhàu lắm lên thế không biết . Cái tên này mắc bệnh nói nhiều từ bao giờ thế. Hấn ngáp ngừng một chút rồi hớn hờ

-Ngon quá

- Ăn nhiều vào

Tối hôm đó. Sau vườn khu biệt thự riêng, tiếng nói cười đùa rôm rả của 2 đứa. Cũng lâu lắm rồi hấn không nói nhiều đến vậy. Mà từ lúc nào cũng trả biết. Chỉ biết từ lúc nó về, hấn cảm thấy như được trở về trước vậy. Hana rất giống cô gái đó, người có thể đem lại nụ cười cho hấn...

- Tôi muốn vào nhà_ Hấn nhìn đồng hồ thấy đã khuya rồi. Cũng đang buồn ngủ nữa

Nó gật đầu đứng dậy kéo tay hấn quàng lên vai. Vì không ăn ý nhau lên hấn trượt chân ngã nó cũng lộn nhào theo luôn. Hai đứa ngã cái chọt , tưởng ngã phịch cái nhưng nó lại có tiếng chọt. Tin tôi đi, bạn không thể tưởng tượng được cái cảnh này nó như thế nào đâu. Hai đứa mắt thao láo nhìn nhau trừng trừng trong khi nó vẫn đang nằm đè lên người hấn

- Này. Hai người làm gì đó

Đúng lúc Ren và Kín về tới. Thấy có tiếng động ngoài vườn lên đi ra. Hấn giật mình, đẩy nó sang bên rồi đau

- Làm gì là làm gì ? Đang ngắm trăng chút thôi

- Ừ hi. Cậu ấy nói muốn ra đây ngắm trăng thôi_ Nó cười trừ

Hai thằng thấy khó hiểu nhưng cũng đi vào nhà

Cuối cùng đứa nào về phòng đứa đó . Nằm trên giường, hấn mím môi nhớ lại hình ảnh vừa rồi miệng còn lẩm bầm

- Sao lại có vị giống sôcôla

Ngọt ngọt lại có vị đắng đắng nhưng khiến người ta mê cuồng. Đây không phải nụ hôn đầu của hắn, hôn thì hôn rồi, nhiều là đằng khác. Nhưng sao lần này cảm giác lạ lắm, kiểu vụng trộm thế này lại thấy đặc biệt. Chết thật, lần sau phải để ý hơn thôi. Nhờ có thai thì sao ??(_ _ mới hôn thôi làm sao có thai được) Tự kỉ một lúc rồi ngủ thiếp đi lúc nào éo biết

Nó chui vào phòng tắm đánh răng mặt còn nhăn nhó. Tại sao lại có thể hôn hắn ta được chứ , bực muốn chết

Nằm phịch trên giường. Đầu nghĩ mông lung lúc thì cười toe toét lúc lại nhăn nhó mặt mày như con tự kỉ vậy

Đối với cả hai thì đây đều không phải nụ hôn đầu, nhưng nó lại rất đặc biệt. Kiểu ăn vụng bao giờ cũng ngon ^^

// BĂNG BĂNG BĂNG //

- Alo

- < Đạo mát không Hana. Buổi đêm gió mát lắm >

- Dạ. Ok oppa

- < Oppa đang đứng dưới nhà nè. Xuống ngay nhé >

// CỤP //

Nó hôn hờ không thèm thay quần áo. Mặc kệ cứ thế chạy xuống nhà

Ra tới cổng đã thấy anh đứng đó. Vẫn nụ cười tỏa nắng, tuy ban đêm lên nó không tỏa nắng cho lắm nhưng nó vẫn rất tỏa nắng. Anh nhìn nó chằm chằm

- Sao có mấy hôm không nhìn mà em gầy đi vậy hả ??

- Ủa. Thật à ?? Chắc do em uống thuốc kháng sinh nhiều người mệt lên top người đi thôi

Nó tăng cân dễ mà sụt cân cũng dễ nữa. Ăn nhiều một chút hay một bữa, suy sụp là tăng vèo vèo hay tụt gầy người ngay

Hai đôi chân bắt đầu đảo bước . Thành phố về đêm, qua đường lớn là ra tới một cái hồ to to. Nó nằm chính giữa thị trấn , dòng nước xanh ngắt cuộn cuộn. Và bờ hồ hay là nơi cực kì lí tưởng khi dạo mát hay vui chơi ăn uống ở đây cũng như các đôi bạn trẻ hẹn hò. Bởi không khí rất thoáng mát lại trong lành dễ chịu. Từ khi nó tới đây nó chưa bao giờ ra đây cả nên cũng cảm thấy thích thú mới lạ. Gió lùa mái tóc buông dài thổi ra hương thơm dịu, người ngẩn ngơ đứng nhìn đánh rơi nụ cười làm em xao xuyến, tìm nghe vu vơ xuyến xao. Cùng anh góc phố nơi đông người , chỉ mình em và anh dạo bước. Nụ cười hồn nhiên trong em vụt mất khi em quay ngoắt lại, hàng lông mày nhíu xuống ánh mắt đầy đa nghi

- Anh rủ em đi chơi tối như thế này là có ý đồ gì không ??

Anh cười phụt ra cái. Làm tí nữa sặc nước bọt

- Em đoán thử đi^^

- A ! Em đoán ra rồi

- Là gì ?

- Anh đoán thử đi

- _ thấy mặt anh ngệt ra Nó nhớn miệng cười. Giờ đi song song với nhau nó không chạy trước nữa nhìn da dẻ người lớn một tí

- Em thật đặc biệt nhì

- Hà ? Anh nói gì cơ ^^

- À không có gì. Kể anh nghe hôm đó em làm sao nek

- Vâng. Hôm đó.....bla....blo....@#\$\$%^&* ....là vậy đó anh. Một quá

- Con búp bê bỏ đi cũng được mà. Sao em liều mạng vậy

- Em trả biết nữa . Em cảm thấy nó rất quan trọng và em cần bảo vệ nó. Thế thôi

- Em cứ kêu em và cậu ta không đội trời chung , mà rốt cuộc cậu ấy lại liều mình cứu em. Anh chứng tỏ ...

- Sao anh ?????

- Em là người rất đặc biệt với cậu ta

- Chỉ là thấy người chết thì cứu thôi. Không phải vậy đâu _ Nó chợt nhớ lại cảnh lúc tối cộng thêm câu nói của anh làm mặt nó đỏ bừng

Anh chỉ cười rồi cắt ngang chủ đề

- Em đói không ? Mình đi ăn

- Gật đầu lia lịa

Qua quán ăn nhanh ngay đấy. Gọi hai tô phở nóng , anh không ăn chỉ ngồi nhìn nó . Thỉnh thoảng hai đứa hợp cạ là cười như trúng tà, chuyện về một cô tiểu thư nào đó , hay chuyện trên lớp như thế nào , đôi khi thì nói tới gia đình mình. Và nó cập nhật được thêm thông tin là oppa có cô em gái cùng cha nhưng khác mẹ. Mama của anh mất rất lâu rồi, và cha đi cưới vợ nhưng chỉ để được thêm con vịt thôi. Anh vẫn là đít nhôm đít chảo của nhà , kẻ thoảng qua thôi cũng biết anh rất giống mẹ, nhẹ nhàng, dịu dàng, hay cười và hiểu người khác lại rất tốt bụng

Quét sạch tô phở cộng tô của anh nữa là 2 tô. Chưa hết, nó còn đòi đi ăn kem, uống trà sữa, hết 4 cái xúc xích loại to. Đến khi bụng phình ra như chứa thì mới thôi . Bây giờ lết chân đi cũng khó nữa ,nó nhìn đồng hồ

- Thôi. Muộn rồi, về ngủ mai còn đi học nữa oppa ơi

- Ủ. Mình về thôi

Anh đưa nó về, công nhận là nó ăn nhiều, nói nhiều thật đấy. Anh cũng cảm thấy choáng, mặc dù chuyện đôi khi hơi tào lao nhưng anh lại rất thích nghe nó kể

Hắn đang ngủ ngon lành chợt thấy đói cồn cào, chắc tại lúc nãy ăn với nó hắn toàn ngồi nhìn mà quên cả ăn , nên chẳng ăn được mấy, hơi khát nước, định lười nhưng khô khan hòng quá xuống giường hắn tìm đôi dép lấy cái lạng rồi lật đặt xuống bếp . Đường đi xuống bếp hôm nay thấy vất vả quá. Phải cẩn thận từng bước từng bước, tính gọi ai giúp nhưng không lỡ làm mất giấc ngủ của họ

Anh và nó Lòng vòng cuối cùng cũng về nhà

- oppa về cẩn thận nha. Chúc ngủ ngon, bai bai

- Em cũng vậy. Bye

Nó quay vào nhà đóng cửa cổng rồi khóa lại cẩn thận

Mở cửa nhà chính, nó rón rén rón rén lên tầng thì chợt ánh điện mờ phụt cái làm nó giật mình

- Cô đi đâu giờ này mới về vậy ?

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Kế Hoạch Cắm Trại

- Ồ...tôi....Ra ngoài có việc xú

- Ra ngoài có Việc gì vào đêm khuya này ?? _ Hắn hơi cay mày

- Ồ...thì...Mà nè,tôi đi đâu mặc tôi chứ. Liên quan gì tới anh. Mà đêm hôm anh xuống đây làm gì vậy ?

- Tôi cảm thấy đói. Sẵn tiện ở đây kiếm gì cho tôi ăn đi

- Có xúc xích và pizza trong tủ. Anh tự nướng lên nhé. Tôi buồn ngủ lắm rồi

Nói rồi nó ngoảnh đít bước lên cầu thang. Hắn thấy thế cũng không muốn làm phiền nó nữa. Không nói gì lảng lảng khắp khiêng mở tủ lạnh lấy đồ ăn

Nó chạy đến nửa cầu thang thì chợt ngoảnh lại, thấy bộ dạng cũng tội . Một mình lủi húi trong bếp chân lại đang bị thương nữa chứ, nhờ may lại làm sao . Đứng Suy nghĩ một lúc nó quyết định quay về phòng đi ngủ

****

***

**

Sáng hôm sau

Gió hiu hiu, nắng hoe hoe. Chim kêu quang quác

Ánh nắng trong veo chiếu xuống tòa lâu đài nguy nga làm cho nó thêm phần lộng lẫy. Mở cửa hít thở không khí trong lành vốn có của nó, ánh sớm vẫn còn ấm và khá là dễ chịu. Ngửa cổ lên trời nhìn trời đầy ưu thủy phân chìm rơi ngay vào mặt [Í ...lộn. Viết nhầm rồi . Lại nha]

Ánh nắng trong veo chiếu xuống tòa lâu đài nguy nga làm nó thêm phần lộng lẫy. Gió vờn tán lá cây khẽ rung rung, giọt sương đêm trôi trò cẩu trượt trên cây cỏ đại xanh mướt. Khung cảnh xung quanh khá bình yên, sẽ chẳng có gì để nói nếu trong tòa lâu đài kia nó cũng bình yên như cảnh vật xung quanh nó

- Éééééééééééé

Tiếng lộn chu của Kín giống lên khi phát hiện ra trong ví mình vừa mất 1000 đồng < nhấn mạnh 1000 đồng > cầm cái ví da trên tay, lục lọi loạn xạ, vẫn không thấy. Với bộ mặt tức tối và luống cuống, cậu tìm ở khắp mọi nơi trong căn nhà để tìm kiếm 1000đ của mình. Hấn ngồi vào bàn, lấy tờ báo đã được xếp ngay ngắn ở đó thần nhiên đọc. Bởi chẳng thèm quan tâm cái tên kẹt xin đây làm gì, riết thành quen rồi. Hana đặt cốc trà trên bàn cho hấn rồi tiếp tục dọn đồ ăn sáng. Hấn nhấp miếng trà đầu tiên , nhấn mặt lắc đầu lè lưỡi

- Hana. Cái này là cái gì "="

- Ồ...là trà tôi pha

- Bò đường không đúng rồi "=" .Tôi nói với cô bao nhiêu lần là tôi chỉ uống trà loại đường kim hào hạng thôi . Nếu cái lưỡi không thể cảm nhận được vị ngọt thì để tôi cắt nó đi giùm cho

- Xin...lỗi. Tôi sẽ đi mua ngay

- Đúng yên đó. Không được dịch chuyển . Tôi đang tìm đồng 1000 bé nhỏ dễ thương của tôi mà lục hoài không thấy

- Trời. Có 1000đ mà nhớ rõ thế

- Hana. Bò ra sàn tìm coi

- Thôi nào các cậu đừng bắt Hana bé bỏng của tôi làm những việc kì cục đó nữa _ Ren đi tới lấp lánh lấp lánh, trong khi nó đang bù đầu tăt bật khi vừa phải mua đường , vừa phải tìm 1000đ cho tên kẹt xin thì cậu xuất hiện như một chàng tiên cùng câu nói giải thoát nó

- Woa. Cậu chủ Ren_ Mắt nó long lanh, lúc này nhìn cậu thật tốt biết bao, không phải là đồ biến thái như mọi ngày, cảm động vô cùng

- Để tôi tìm giúp bé cho

// PHẠCH //

- WOA. Màu hồng nha

// XÈO...//

Nó úp thẳng cái khay đựng nước vào mặt hấn làm lồm cả 1 khoảng, gân xanh nổi đầy mặt cùng giọng nói lạnh toát

- Muốn ăn đòn không hả tên biến thái này

Đã đánh rồi còn đâu. Thật ra vẫn biến thái như mọi ngày thôi , lại còn tóc vấy nó lên nữa. Ăn đòn cũng không oan gì

- Ồ...Tôi..chỉ muốn kiểm tra xem nó có vướng vào đường ren của váy không thôi _ Ren biện minh, giọng yếu ớt khi nhìn thấy gương mặt lạnh của cả nó và hấn đang chiếu những tia chết chóc về cậu

Bây giờ là 7h45'

Mọi hoạt động ngừng lại hết kể cả việc tìm tiền hay việc pha trà, ăn sáng . Thay vào đó là 4 con người đang luống cuống đồng phục và cặp sách, sắp sửa vào tiết 2 . Bọn này đã cúp tiết 1 rồi lên phải nhanh lên thôi , hôm nay dậy sớm đã là một kì tích đáng ghi vào sách đỏ rồi vậy mà rút cuộc lại muộn học

như mọi ngày, cũng tại hôm nào cũng vậy, ồn ào mớ bong bóng đủ các kiểu

Tối trường, mọi học sinh đổ ra cổng, bàn tay chỉ chỗ tại sao Hana lại đi với họ nhỉ. Còn chân cậu ấy làm sao nữa kia, mấy ả bánh bèo không khỏi ghen tị và xót xa. Tới khu trường của mỗi người thì mỗi đứa một hướng, tại chia thành khu nam khu nữ mà. Không có học lẫn lộn

- Các em chú ý. Học sinh tập trung lại sân trường nghe thầy thông báo về buổi sinh hoạt cuối tháng này

Tiếng loa vọng khắp nơi, mọi người hô hoán nhau tập trung lại dưới sân trường. Sau khi ổn định, ông thầy tiếp

- Cuối tháng này, tức ngày x tháng y ..... trường ta sẽ tổ chức một buổi tham quan, cắm trại. Mỗi khối sẽ đi riêng một nơi, còn khối nào đi đâu thì lát nữa chúng ta sẽ được thầy cô chủ nhiệm phổ biến. Và các em cần 6 người một nhóm 1 trại. Bao gồm 3 nam và 3 nữ tùy các em chọn. Các đồ dùng cần mang hay kế hoạch cụ thể hơn ngay bây giờ chúng ta về lớp sẽ được thầy cô chủ nhiệm hướng dẫn. Các em nghỉ

Tiếng loa vừa dứt, học sinh trong trường lao loạn hết cả lên, chắc hẳn ai cũng háo hức và đã định sẵn ra những kế hoạch tuyệt vời cho chuyến đi sắp tới. Lớp nào về lớp ấy, nó trở lại chỗ ngồi của mình, thầy chủ nhiệm ác ma bước vào. Mặc kệ thầy giáo vào, cả lớp vẫn thản nhiên ngồi chém gió muốn bung cái óc trường, mặc cho thầy giả vờ ho hoặc gây sự chú ý nhưng Không quan tâm- chỉ dân

- Cả lớp trật tự_ Tiếng quát thét ra lửa có hiệu nghiệm. Đứa nào đứa nấy ngồi im, ông thầy tiếp _ Vào lớp rồi mà cứ như cái chợ, nghe tôi phổ biến một số điều sau

Như các em biết, trường ta cuối tháng này sẽ có buổi sinh hoạt cho tất cả học sinh cắm trại và tham quan. Khối 11 chúng ta sẽ đi biển, mỗi nhóm 6 bạn, 3 nam 3 nữ. Trong đó nhóm Kang ILâm, Kim Long, Kiệt Nam đề ra Tachibana Hana một nhóm, cần 2 nữ nữa

- Em

- Em em thầy ơi

- Em phù hợp nhất nè thầy

Học sinh nữ lao loạn hết cả lên, những cánh tay dơ lên rồi dầm đạp, dúi đầu nhau xuống để tranh dành

- Cái này, các em tự giải quyết. Tiếp theo, khi đi đồ dùng các em mang trên người chỉ là quần áo hoặc đồ dùng cá nhân, còn ăn uống chúng ta sẽ nấu nướng ngay tại trại. Dự là 3 ngày 2 đêm trong đó.....@#\$\$%^*

- Nè, ta cùng một nhóm thôi. Tao dám chắc là sự sắp xếp của hần, thật không muốn đi với 3 tên đó chút nào, không biết đây là 3 ngày 2 đêm vui chơi hay 3 ngày 2 đêm bị dày ở đó nữa_ Hana thờ dài. Jun và Jin chỉ nhìn nhau gật gật vài cái

Buổi học hôm nay chỉ có thế, nghe và bàn tán về chuyến đi đầy thú vị, có điều nó hơi hơi khó chịu một chút khi kì nghỉ này lại có bọn hần xen vào nhưng vẫn còn 2 con bạn bên cạnh lên cũng đỡ khổ một chút

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Ô Khoá Và Chìa Khoá, Giác Mơ

Tại khu kí túc đặc biệt

Về tới nhà, nó thay quần áo chuẩn bị com nước sớm hơn bởi hôm nay mời cả Juin nữa « tg viết Juin tắt cho từ Jun, Jin nha ». Trong khi nó bù đầu com nước thì ba thẳng ngồi ngoài phòng khách không ngừng bàn tán

- Vui quá vui quá. Sắp được đi chơi rồi

- Làm như chưa bao giờ đi đấy=="=

- Mọi chi phí nhà trường bao tất chứ nhỉ ?

- Biển là phù hợp nhất rồi. Có nhiều bạn sexy lắm nha >>

- Chơi bóng cũng thú vị lắm đó

- Cũng sắp rồi. Chuẩn bị đi thôi

// KÍNH COONG //

Đang chém gió chuyện trên trời dưới đất thì tiếng chuông cửa reo. Một hồi, hai hồi vẫn thấy chuông kêu nên dù dờ tay nhưng Hana đành chạy ra trong khi ba đứa đang chơi oẳn tù tì xem ai phải ra mở cửa , đúng là.....

- Chào chị. Đây là khu kí túc đặc biệt ạ ??
- Phải rồi. Anh cần gì ?
- Có bưu phẩm gửi cho cậu Kiệt Nam ạ

Hai anh chuyển phát nhanh lệ khệ khệ 1 hộp quà to vào nhà kí nhận rồi chào ra về. Cả 4 đứa lấy làm lạ, hộp quà trang trí rất đẹp mắt cái nơ hồng hồng. Hôm nay có phải sinh nhật Kin đâu nhỉ ? 4 cái đầu châu châu vào nhìn hộp quà. Hấn mặt đăm chiêu gạt mọi người tản ra

- Nhờ may là bom khủng bố của thằng Boom thì sao ??
- Nhưng sao nhắm vào Kin. Mục tiêu là cả 3 cơ mà
- Ui giời. Hai đứa mày đọc conan nhiều quá lên ảo tưởng à _ Kin xé toạc lớp giấy bên ngoài, mở hộp quà xinh xinh hơi to to một cách nhanh chóng

Cả 4 đôi mắt lóe sáng đặc biệt là Kin khi nhìn thấy bức tượng vàng cao khoảng 1m. Vàng thật từ trong ra ngoài, được đúc hình giống y hệt cậu . Trên đầu bức tượng có cắm một tờ giấy, chắc hẳn là một lời nhắn. Cậu mở thư vs 3 dòng ngắn gọn xúc tích

" Bức tượng của con đó. Tượng vàng kích thước thật. Tại dư tiền quá con ạ ! Yêu con "

Kin cười lộ rõ sự đau đớn. Lòng mày giật giật, nhìn thấy bức tượng cậu lại cảm thấy kinh dị. Ren giật tờ giấy trên tay cậu , hấn và nó chụm đầu vào đọc. Ba đứa lần ra cười rung cả nhà

- Tao không thể chịu đựng nổi ông bà già tao nữa. Tiêu xài phung phí
- 1đ nó còn sợ mất nữa tượng vàng nó làm sao chịu nổi hahaha
- Bame cậu có vậy đâu mà tạo ra cậu lại bo xỉn như thế nhỉ hihi
- Tao tưởng khủng bố bom chứ , hóa ra là khủng bố vàng
- Cười cái gì ="= Hana, mang cái này ra tiệm cầm đồ ngay đừng để tôi nhìn thấy nó nữa
- Mọi người có chuyện gì vui thế ? _ Juin mở cửa vào , tay còn sách đồ ăn các thứ
- Trêu nhau tí ý mà _ Ren đỡ bọc đồ vào bếp cho Hana _ Hai người đẹp sao hôm nay lại ghé qua bọn này thế ?
- Cũng chưa biết nó ra sao lên tới , nhưng 3 người cậu ở đây không phải quá rộng sao? Mà chân cậu sao rồi
- Cũng đỡ nhiều rồi. Chắc cuối tháng là đi chơi được
- Chiều nay đi mua vài thứ đi mọi người
- Tao đi với _ Nó nói vọng ra từ bếp
- Mày ở nhà trông thằng què

Ren cả Kin cười như được mùa

- Phải phải. Cho hai đứa ở nhà
- Trông nhau. Sướng quá còn gì? Cứ giả vờ

Mấy đứa cười đắc chí, đập tay chân loạn xạ nghe về ăn ý lắm. Hộp cùng một cạ

- Có tin ta cho các người vào thực đơn hôm nay của tao không?? _ Nó mài dao, từ ngoài nhà có thể nghe tiếng dao mài qua mài lại rất sắc ngọt
- Thử nói câu nữa xem _ Lau súng, lau súng. Khẩu súng này để lâu sợ hồng mắt có lẽ lên thử xem thế nào

Tất cả biết điều mà ngồi im nhìn nhau, giờ mới yên ổn được

Chiều đến ~ ~

Kết quả là cả bọn đi mua sắm còn lại hana và hân ở nhà - _ hân đã ở nhà là sẽ bằng mọi giá nó cũng phải ở nhà cùng luôn. Hơn nữa đang phở phẩm thể này cho nên nó dù vô cùng bức tức nhưng vẫn phải chịu. Ngồi phòng khách hân bấm bấm cái laptop , nó ngồi đối diện chán chẳng biết làm gì cả cứ nhìn chăm chăm hân mà trả ai chịu nói câu nào. Thấy nó vậy thì thấy có phần khó chịu vì như là làm phiền hân vậy, nhìn một cách vô duyên . Bèn lườm khéo

- Lau nhà xong chưa ==

- Gật gật

- Làm gì ngắm tôi zô ziên zậy

- Ai mà thèm _ Nó bĩu môi phui mông đi thẳng lên phòng

Hân tròn mắt dơ chân đạp đằng sau // Crắcc //

- ÁAAAAAAAAAAAAA _ Volum to hết cỡ , mồm há to để hét lên lộ ra cái ra hổ

Tại siêu thị

- Ê. Tụi mày có nghe thấy gì không ?? _ Ren hỏi đồng bọn

- Không _ Đồng bọn lắc đầu lia lịa

- Tao nghe thấy như thằng Lâm nó hét ấy

Tai thính + linh cảm thính lever max

*****

- Ấy da. Chân sắp khỏi rồi mà lại dơ chân lên làm quái gì đề thể này _ Nó vừa xoa bóp vừa cầu nài

Hân không nói gì đau quá lên ngồi meo meo. Cầu mong cho cuối tháng này có thể nhảy nhót được chứ ngồi vớ nằm suốt ngày ê ảm người quá rồi

Để hân Yên vị tại phòng hân, nó trở về phòng của mình dọn dẹp ngăn nắp lại đồ đạc sách vở . Mở tủ để xếp sách , một vật gì đó rơi xuống sàn nhà kêu leng keng nó cúi xuống nhặt thì đó là một cái vòng cổ đã rất cũ rồi luôn trong dây là một cái ổ khóa bằng bạc có khắc dòng chữ " HV <3 HN " một cách nghệch ngoạch

Nằm trên giường quan sát chiếc vòng nó cũng chẳng hiểu tại sao mình có chiếc vòng này, và có từ bao giờ. Cơ mờ nhìn quen thuộc lắm , quả của bame tặng thì không có dòng chữ kia đâu . Cái chữ HN kia có phải viết tắt cho tên Hana của nó không nhì ?

Chắc chắn rồi

**

Trên bãi cỏ xanh mướt hương thơm dịu của loại hoa nào đấy, gió lồng lộng thổi mang theo hơi mát lịm từ con sông trong veo xa xa cách đồng vào . Một giọng nói trong veo như thể cất lên

- Nhớ nhé , cậu đừng ổ khóa còn tớ cầm chìa khoá. Phải luôn luôn mang bên mình đó

Thằng nhóc có mái tóc màu hạt dẻ , mắt đen láy nở nụ cười ấm áp đưa cho cô bé đối diện một chiếc vòng

- Ủ. Tớ sẽ giữ cẩn thận mà, đến khi chúng ta kết hôn hãy trao lại cho con chúng ta nha _ Cô bé mái tóc vàng dài thướt, đáng yêu và xinh xắn đón lấy chiếc vòng cười hồn nhiên

- Hứa nhé. Tớ sẽ cưới cậu

- Hứa

Hai ngón tay nhỏ xiu móc chéo với nhau kèm theo nụ cười ngây thơ của hai đứa nhóc

Nói rồi cậu nhóc quay lưng đi mà không ngoảnh lại mặc cho cô bé cố gắng đuổi theo và luôn gọi

- Hạ Vũ đợi mình với, cậu đi đâu vậy

Hình dáng cậu nhóc ngày càng xa cho đến khi khuất hẳn, cô bé đứng bơ vơ một mình giữa cánh đồng cỏ ngơ ngác nhìn theo nước mắt chảy lã chã tay nắm chặt lấy chiếc vòng

**

Nó mở mắt dậy, mình đã ngủ quên lúc nào không biết , sờ lên gò má vẫn còn giọt nước mắt , từ nãy là mơ sao ? Cảm chiếc vòng nó lằm bằm

- Hạ Vũ ??

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tiếp

Đang bàn thần ngẩn người thì chợt thấy lão nháo dưới nhà , chắc mấy đứa kia về rồi chộp mắt một lúc mà lâu phết rồi, trời cũng tối rồi nó lật đật xuống cầu thang

- Mọi người về rồi à? Mua được những gì rồi

- Đầy đủ hết nhé. Quần áo, giày dép, balo, kem nắng, mũ, kính,v.v...nói chung là không thiếu gì cả. Của may đây

- Bé hana oi. Tòì thấy có bộ Yukata đẹp lắm này mua cho bé nè >> (Yukata là bộ quần áo truyền thống kiểu người Nhật)

- Cảm ơn cậu chủ nha

- Thôi muộn rồi, 2 bọn tớ về đây_ Jun nhìn đồng hồ chào tạm biệt đi ra cửa

- Kín , đưa hai người đẹp về_ Ren ra lệnh

- Sao lại là tao ?

- Tao vừa sách đồ rồi đó

- Nhưng sắp đến chương trình Thủy thủ mặt trăng yêu thích rồi

- Còn 15' nữa cơ mà. Tao đợi may rồi xem

Kín ra xe đưa juin về, nó lại chui đầu vào bếp núc . Vừa đeo cái tạp dề vào thì có tiếng chuông cửa, nghĩ bụng chắc hai đứa kia quên cái gì đó. Nó ưỡ oải đi ra

- Đây đây, ra ngay

Vừa mở cửa , đứng trước mặt nó là một phụ nữ trung niên người đậm, dong dỏng cao, ăn mặc sang trọng gương mặt phúc hậu có phần giống mẹ nó, thoạt nhìn là biết đây là một phu nhân giàu có, đứng sau bà là một người đàn ông thành đạt có đôi mắt rất giống hần từ ánh nhìn vô cảm đến nét mặt lạnh lùng

Nó ngẩn người trước vẻ đẹp quý phái ấy thì bà ta lên tiếng

- Cháu là giúp việc ở đây à ??

- V...vâng...cô cần tìm ai ạ

- Umaaaaaaa, papaaaaaaa_ Đang đối thoại dở thì Ren từ trong nhà lao ra ôm chầm lấy như đứa trẻ con

- Con trai ^^ con khỏe không _ Hai vợ chồng cười mừng rỡ

Ren ríu rít đưa bama vào nhà. Hai ông bà quan sát ngôi nhà có rất nhiều thay đổi, mới có mấy tháng không về mà thay đổi nhiều quá, suýt thì không nhận ra. Đòi tới phòng khách ông bà đã nhảy bổ vào hần ôm hôn rồi rít

- Ôi con yêu, chân con sao rồi ? Ren nói không có gì nặng lắm nhưng bame sốt ruột lên cổ găng làm xong dự án nhanh mới về được. Con có đau không?

-Ặc ặc. Con nghệt thờ quá

Ông bà nói nòng vòng tay khôn xiết , hần mặt mũi trắng bệch. Từ đâu nhảy bổ tới xiết cổ suýt chết, hơi bất ngờ vì sự xuất hiện này, bame về mà không nói tiếng nào

- chân con đỡ nhiều, sắp đi lại được bình thường rồi . Sao bame về không nói để bọn con ra đón

- Tại muốn tạo bất ngờ cho con mà , hí hí

Nó bung trà ra nghĩ thầm * Trông quý phái thế kia mà độ điên levemax. Gia đình này khó hiểu thật *

Đúng lúc đó Kín về tới nơi, cậu chưa kịp tháo đôi giày đã gào cổ lên

- Con chào bame. Bame về lúc nào vậy ?

- Vừa xong thôi con

Nó quay sang Ren thì thầm

- Sao này giờ tui thấy ai cũng gọi là bame thế ???

- À. Coi nhau như người một nhà mà, gia đình chúng tôi mật thiết lắm

- Ờ ờ_ Gật đầu lia lịa

Bà bỗng liếc mắt sang nó làm nó giật hết cả nảy

- Người giúp việc mới hả con ?

- Vâng ạ. Zẽ thương không ạ ^^

- Vụng về lắm mẹ ơi

- Hàng tháng phải trả lương rất cao đấy ạ

- Ủ, dễ thương lắm đấy . Đừng để con bé phải bỏ trốn như những người trước nha

Nó cố nở nụ cười tươi như hoa, rạng rỡ như ánh mặt trời thay cho lời cảm ơn

- Bame về chuyện này lâu không ạ

- Đêm nay ta bay luôn rồi. Về xem tình hình thế nào , các con thế này ta yên tâm rồi _ Ông Kang cười hiền nét mặt vẫn lạnh như tờ [bật mí. Tuy sở hữu gương mặt lạnh lùng và nét điềm tĩnh nghiêm túc . Nhưng ông lại rất sợ vợ]

- Gấp vậy ạ ?

- Ủ. Nhiều việc lắm con

Nó quay vào bếp tiếp tục công việc lắc đầu lè lưỡi . Ba mẹ thế kia mà để ta thằng con quái thai, dị dạng, không giống ai. Bên ngoài thì rôm rả tiếng nói chuyện cười đùa, là thời gian qua dự những buổi tiệc nào , vụ ngã xe, rồi sắp tới được đi du lịch. Làm nó thấy mùi lòng, Phải chăng ba mẹ chịu gọi điện về thông báo cho nó chút thông tin để nó yên tâm hơn chăng này lặn mất tăm, nhiều lúc thấy nhớ lắm. Lẽ ra giờ này là nó đang chăm sóc da, làm móng, hay là đi cùng ba mẹ gặp một anh chàng của nhà quý tộc nào đấy . Hảiz ! Giờ bù đầu trong bếp, người sực mùi đồ ăn dầu mỡ rồi phải chạy đôn chạy đáo với 3 thằng cậu chủ xấu tính

Vừa nhắc đến, ba đứa giật mình nhìn lên đồng hồ gào lên

- Trời ơi. Mãi chém gió quên mất chương trình Thủy thủ mặt trăng yêu thích rồi

Ren vội vàng bật tivi, hai thằng còn lại nhanh chóng ngồi hàng ngang ngay ngắn chờ đợi cầu mong phim vẫn còn

// HẾT TẬP 13 //

- Yaaaaaaaaaaaaa

// XOẢNG, XÈO //

- Tao đã nói rồi cơ mà

- Tại mày hết. Sao mày không đặc báo thức

- Sao lại tại tao ? Tại mày không nhớ chứ. Rõ ràng tao đặt báo thức cơ mà
- Vấn đề đây không quan trọng. Hôm nay là thứ 7. 10 phút nữa sẽ tới Siêu nhân Gao. Tivi hỏng rồi

Ba đứa nhìn nhau yên lặng không cảm xúc trong giây lát

- Yaaaaaaaaaaaa

// CỐP , RUỖNH //

Thế là xong đời cái tivi, giờ nó thành mảnh vụn rồi không còn vỡ như vài giây trước nữa

Ông bà Kang ngồi chứng kiến mà choáng toàn tập. Mấy năm nữa thôi. Tương lai 3 cậu sẽ kế thừa gia tộc danh giá này, sẽ phải thay ông bà cai quản công ty, các dự án lớn. Mà bây giờ vẫn đánh nhau vì bỏ lỡ một tập hoạt hình. Rồi mấy cái dòng họ này đi về đâu? Thật là không tin tưởng nổi mà

Sau bữa cơm tối vui vẻ, nó trở về phòng sau khi tạm biệt ông bà Kang. Bọn hắn thì đi đưa ông bà ra sân bay rồi, cuộc gặp gỡ tuy ngắn ngủi nhưng luôn vui vẻ, chứ trong đầu nó nghĩ là những quý tộc giàu có khác luôn dữ phong thái, cử chỉ phân biệt và rất nghiêm nghị bama nó cũng không ngoại lệ nhưng gia đình này thì cứ tung tung vô tư thôi khó hiểu thật

Khóa cửa lại cẩn thận, ở nhà một mình trong căn biệt thự to đùng này đúng là có chút đáng sợ lên chạy nhanh lên phòng chốt cửa an toàn. Nhảy vọt lên chiếc giường êm ái nó lại cầm chiếc vòng rồi lại nhìn con búp bê, nghĩ về người tên Hạ Vũ kia bí ẩn làm sao. Tại sao lại có giấc mơ trùng hợp đến vậy?

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Đi Biển

Càng nghĩ tới càng đau đầu lên nó nằm xem phim đăng nào cũng khó ngủ « ngủ cả buổi chiều - _ - »

- zíc zắc zíc zắc -

**0%\$###@#@#0%0%0%&&&

~ 11h30 ~

Sao bọn hắn lâu về thế nhỉ. Lâu lắm rồi mà, sân bay cũng gần đây hay còn dận dò khóc lóc gì nhỉ? Đang nằm trong phòng bỗng thấy gió to làm rèm cửa bay phấp phới, cửa sổ đập ruỳnh ruỳnh « sao nó thấy giống trong phim kinh dị quá » nó chạy ra đóng cửa sổ ngay lập tức rồi nhảy phọt lên giường. Đang sợ đang sợ, tự nhiên lại thấy tiếng ỳnh ỳnh như người dậm chân trên tầng 3

Phòng nó ở tầng giữa, bên kia là phòng hắn. Trên tầng là phòng 2 thằng kia. Hix cả cái biệt thự có mình nó mà sao lại có những âm thanh ấy vậy T_T. Chưa bao giờ nó mong 3 thằng về đến như vậy, muốn nhắm mắt ngủ cho đỡ sợ

Nó ngủ một mạch tới tận cuối tháng < Cái này là tua nhanh nha >

Mặt trời len lỏi qua đám mây để tỏa những tia nắng mới xuống những tán lá cây ngoài vườn. Chiều xuống hồ nước trong veo thêm lung linh chẳng khác gì một chiếc gương khổng lồ. Thoạt cảm nhận thôi cũng đủ thấy hôm nay thời tiết cực kì lí tưởng để ra ngoài. Cảnh ngoài thì yên tĩnh vật nhưng bên trong ngôi nhà to to kia lại cực kì bận rộn

- Này này, lấy hộ tao cái quần sịp kia_ Ren hồi hã lâu lâu nhờ Kin lấy hộ chiếc quần siêu nhân màu xanh dương yêu thích của mình

- Mày tự lấy đi. Tao đang vội_ Kin nhăn mặt từ chối yêu cầu, vội vã vo tròn đồng quần áo tống vào balo mà không thèm gấp hẳn hoi, có vẻ như đang vội lắm đây. Đương nhiên rồi hôm nay là buổi cắm trại ngoài biển mà

- Nhanh lên coi hai thằng kia. 5 phút nữa xe tới nơi. Trễ là ở nhà đây_ Một tay xách va li một tay giờ đồng hồ lên xem, hắn thúc giục hai thằng. May mà tối hôm qua có đặt 10 cái báo thức xung quanh người không thì bây giờ kết cục cũng như hai thằng kia thôi. Lại còn dư thời gian trang điểm nữa nhé! Về phần cái chân thì khỏi hẳn rồi, hôm nay tung tăng thoải mái hì hì

Nhìn thái độ điềm tĩnh trong khi Ren và Kin đang bù đầu toán loạn lên tìm quần áo thì đến là khó chịu. Hana cũng vội vã chạy từ trên tầng xuống

- Đi thôi mọi người ơi ! Xe tới rồi

Nó chạy từ cầu thang xuống nhìn thấy ba thằng mà ngã nhào cái xuống

- Trời ! Đi có 3 ngày mà chuẩn bị hẵn vali quần áo, làm như chuyển nhà luôn ấy. Tôi đến chịu

- Đều là những thứ cần thiết cả

Vừa dứt lời tiếng còi xe buýt inh ỏi ngoài cổng vang lên báo hiệu mọi người ra xe

Hắn nó và Kín vội vàng đi ra cổng. Ren thấy thế hốt quá chạy ra theo luôn, sợ bỏ lại mình thì chết. Máy con người này đã đi trả lại sự yên bình cho ngôi nhà. Con chuồn chuồn đang đậu trên cây hoa ngay đó bỗng chột bay vụt mất . Là cái con người kia , vừa này cuống quá lên quên cả đi giày . Vội chạy xô vào chân mà quên cả buộc giày . Ngoài cổng, chúng hô hô , xe bắt đầu lăn bánh. Ren cũng vừa tới kịp. Ôi giờ ! chẳng khác gì đi đánh trận là mấy. Juin cũng phải bật cười với sự luống cuống của Ren

Lần đầu đi xe buýt , cả 3 thằng đều cảm thấy khó chịu bởi mọi khi hay tự đi bằng xe của mình . Nhưng do nhà trường thuê xe lên đi chung mọi người cho vui. Kín dù khó chịu nhưng vẫn hài lòng hơn vì chịu khó một chút thôi nhưng tiết kiệm được khoản tiền xăng cao cao

- Bác tài bật điều hòa lên khó chịu quá_ Ren yêu cầu

Điều hòa được bật, không khí mát lạnh lan tỏa cả chiếc xe to đùng . Cảm giác dễ chịu hơn nhiều so với sự nóng bức ngột ngạt vừa rồi. Sống trong nhà kính quanh năm điều hòa lên thiếu là không chịu nổi. Kín cầm cái ipad lên tiếp tục với trò game trúng thưởng ăn tiền của mình. Hắn thì chọn mất một chút bởi hôm nay dậy sớm quá. Ren bây giờ mới có thể chiêm tinh mà trang trí lại đôi giày của mình. Nó nghe nhạc rồi tựa đầu vào khung cửa kính của xe mất tư ánh mắt xa xăm nhìn bên ngoài, hôm qua xem phim thấy nữ chính cũng làm như vậy^^ chột đầu đập bôm bốp vào cửa kính. Nó nhắm mắt đứng là trong phim và sự thật phũ phàng quá mà.

3h sau. Xe dừng bánh tại một bến đỗ. 6 đứa bước xuống hít thở cái nóng của buổi gần trưa , lúc nào cũng là tâm điểm của sự chú ý

Ba thằng áo sơ mi cộc kẻ sọc, quần đùi quá đầu gối. Giày thể thao ,mũ snapbank . Lại giống nhau nữa lên sẽ làm cho người ta tưởng rằng anh em sinh ba mất

Juin thì váy xinh xắn . Nó thì giản dị thôi áo phông rộng thùng thình, quần đùi ngắn rộng thùng thình nốt giày thể thao khỏe khoắn , mặc thế này dễ chịu lại thoải mái. Cùng lúc những chiếc xe khác cũng dừng bánh, học sinh toàn khối ào ra như kiến . Đi theo thầy giáo tới khách sạn được đặt sẵn. Chỉ 50m là tới khách sạn, bước tới con đường ,nó nhìn xung quanh là bao hàng thủy hải sản. Cá này, mực này, tôm, vv....

Tới nơi, 3 thằng 1 phòng, nó và juin phòng ngay cạnh. Bọn này được sắp xếp phòng riêng biệt, khách vip của trường mà ỉ, phải khác chứ. Để quần áo ngay ngăn lại, phòng này thừa cho 6 người ở chứ chẳng ít, bỗng có thông báo. Là cả cái tòa nhà này được thuê cho học sinh hết rồi, lên không có người dân sống chung ,việc thông tin cũng dễ hơn

- Các em trở lại phòng của mình. Nghỉ ngơi , bữa trưa ít chút nữa sẽ có người mang đến . Và chuẩn bị đồ dùng cần thiết các em đi chơi tùy thích nhưng đúng 3h chiều nay tập trung hết tại sảnh chúng ta sẽ dựng trại . Xin hết

Không chần chừ gì 6 đứa thay quần áo và xuống biển ngay lập tức. Nó là người xuống sau cùng vì cố sắp xếp lại đồ

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Ác Mộng Bãi Biển

Ba thằng chạy lon ton lẫn xả vào con sóng nhỏ đang xô vào bờ. Nước biển mát lạnh đập vào mặt khoan khoái hết cả một lượt. Juin chạy xuống góp vui mấy cô cũng nghịch lắm cơ. Vật lộn dưới nước với 3 thằng mà thở đến hồng hộc. Ren và Kín cũng công nhận sức trâu bò của 2 cô này khá vĩ đại. Lộn vài vòng rồi còn chưa chịu thua

Nó cũng lạch bạch chạy xuống đang tay ôm gió từ biển thổi vào quần lấy người nó, chân chạy trên cát mịn phê quá

Hắn nhìn thấy nó mồm há hốc nét mặt hơi ngượng ngùng. Ren và Kín chỉ cười. Bộ bikini đen tôn lên làn da trắng mịn , eo thon thon với vòng một đầy đặn khiến cho không ít cô gái nhìn thấy phải ghen tị

Nhảy cái tùm nước bắn lên mặt hắn làm bừng tỉnh . Bọn chúng nô đùa nhau đến khi cái bụng kêu gào mới chịu lên ăn lót dạ chút

Đánh chén no nê , nằm dưới ghế cho xuôi dạ . Nó đeo kính rồi nằm xuống toan chợp mắt chút thì

- Hana. Giúp tôi tán cô gái kia đi. Ra xin số hộ tôi _ Ren chỉ vào cô gái gần đó

Nó gất

- Cậu đi mà xin. Tán gái cũng nhờ tui nữa _ Nói rồi đeo kính lên tiếp tục nằm xuống

Hắn nằm vắt chân chữ ngũ vung vẩy ung dung chọt quay sang nó

- Hana. Tui bỗng dưng muốn ăn dưa quá. Đi mua đi

Nó lại lon ton đi mua dưa. Về tới nơi nó muốn ngắt xiù khi hắn quát

- Dưa hấu hà ? Tôi chỉ ăn dưa vàng cao cấp thôi. Đi đổi đi

Cầm quả dưa quay đi đổi, nhưng nó đã bóp nát mất rồi, cay cú thật. Hix kiểu này về làn da của nó trông như thế nào đây

- Hana bôi kem chống nắng giúp tôi _ Kín đưa lọ kem cho nó rồi nằm dài trên ghế _ Sau khi bôi xong thì mát xa toàn thân nhé

- WHAT ??? ="

- Hana NÓNG QUÁ ! HẠ NHIỆT CHO TÔI

- quá quắt ="

- Nào bé Hana để tôi giúp bé thoa kem ><

- Thôi khỏi ="

- Ôi ! Những tên bạo chúa _ Nằm dài trên bàn nó thờ dài phurôn phurột. Giờ mới được nghỉ ngơi một xíu. Buổi đi chơi nà dốt cuộc lại chỉ là tay sai cho 3 tên đó. Nó muốn về nhà quá

- Trời nóng quá nên mệt mỏi hả cô em _ Một tên cao to có vẻ là chủ cửa hàng này mang tới cho nó một ly kem cóc tai

- Ồ . Cảm ơn !!!

- Mà trông cô em dễ thương quá da trắng thật đấy

Anh ta ngồi xuống khen nó ra ý tán tỉnh làm quen. Thì chọt nhân viên cửa hàng đi tới

- Dạ thưa cửa hàng trưởng.....

- Cái gì ? Muốn làm sao thì làm đi. Tôi đang bận đây này _ Chưa đề cho cô nhân viên nói xong anh ta đã quát gất gống lên làm cô nhân viên không dám hỏi thêm gì nữa

- " Không lẽ cứ địa vị cao hơn người ta đều như vậy sao ? Những tên kia cũng vậy. Tên này cũng vậy " _ Nó nghĩ bụng rồi chỉ lắc đầu mà cười cay đắng

Anh ta quay sang nó khoác tay lên bờ vai trắng nõn

- Tiệm cứ để chúng nó trông. Hai chúng ta sẽ....

- Đừng có chạm vào người tôi

- Sao?

- Xin lỗi nhưng tôi không có chút hứng thú nào với anh đâu. Tiền cho tôi _ Nó hất tay hắn ta một cách phũ phàng cổ tình phui vai mấy cái tỏ rõ sự khinh bỉ rồi đứng phắt dậy cảm ơn vì tiền

Nhưng hình như hết tiền rồi thì phải, dốc túi ra cũng chỉ vòn vẹn 3 đồng bạc lẻ. Tên kia đang rất cay cú trước một loạt thái độ và sự phũ phàng của nó thấy vậy thì liền bắt thóp ngay

- Chà ! Có vẻ cô em gặp rắc rối rồi nhỉ?

Nó vội bỏ thẻ ra nhưng cũng đóng băng mất rồi

- Nếu không có tiền , thì cũng chẳng còn cách nào khác nữa ! Cô hãy đem thân mình ra trả đi

Tại lúc này, bãi cát đằng xa xa

- Đây này. Bắt lấy nè

- Đánh đây. Hãy //>< //

Ren chuyển bóng một cách nhẹ nhàng cho các cô gái. Mấy nữ vó được trai đẹp lại nhẹ nhàng lên sường lăm, hấn nhìn cái kiểu chơi bóng kia mà ngửa cả mặt. Ông à ông ẹo bay cùng những lời ong bướm , đẩy cặp kiếng lên cao lạnh lùng đi ra đúng lúc họ chuyển bóng sang cho Ren

- CHẠY MAU _ Kín thấy sự xuất hiện của hấn thì liền kéo mọi người chạy nhanh và xa

Bật người lên và đập một cú giáng trời xuống đội đối phương

// BÓP //

- ÁAAAAAAAAA !!!!!

Máu bắn tung tóe màn hình rồi * lau lau *

Quả bóng xoáy xoáy vào cát . Cả bờ biển đứng hình, không biết cái đứa kia là người hay quái vật nữa. Chỉ với một phát mà nó có sức công phá đến thế sao. Mấy cô gái không khỏi hoảng hồn, vừa ngơ ngác vừa sợ hãi

- Hừx ! Mấy cái trò bóng chuyền bãi biển này chỉ là trò trẻ con_ Chiến thắng mạnh mẽ, hấn đẩy cặp kiếng lên mặt lạnh lùng

- Bị giết mất

- Ôi các cô gái chạy mất rồi

Kín và Ren ngồi bệt

- Ủa mà sao bé Hana vẫn chưa về nhỉ _ Ren nhìn xung quanh

- Nào ! Thêm một cú nữa đi _ Đang hăng

- Đi kiểm thử coi_ Không thèm chú ý tới hấn, Kín và Ren đứng dậy đi tìm nó

Ba đứa đi dọc bờ biển . Đến một cửa hàng kem gần đó Ren chỉ tay

- Chắc là đang nghỉ ngơi ở đằng đó

- Lẹ lên coi. Lát nữa còn rửa chén nữa

- V..Vâng

Với bộ bikini tai thỏ. Nó đang ôm cả 10 cái thùng gì đấy. Bộ dạng vội vã

- Cô ta đang làm gì thế ??? ="=

- Các cậu chủ _ Nó nhận ra bọn hấn

- Chà, nghỉ ngơi kiểu này vất vả nhỉ

- Đừng có làm phiền nhân viên của tôi ! Con bé này ăn uống mà không trả tiền nên phải làm việc để trả đúng 600 yên cho tôi

Những đôi mắt lạnh lùng

- Ăn quýt ư ?

- Cậu .....

- Ôi Hana

- Đừng có nhìn tôi bằng đôi mắt đó ="=

- Thôi được rồi để tôi trả cho. Cái tai thỏ hính

- Tôi xin lỗi...

- Trước là ăn quýt rồi bắt con trai trả tiền cho , cô cũng khá nhí. Thật đáng thương, chẳng dám chịu trách nhiệm cho việc của mình _ Một cái cười đều và bộ điệu gọi đôn của tên chủ tiệm

- Trò khiêu khích rẻ tiền. Có ngu mới mắc lừa trò trẻ con ấy _ Hấn thờ dài

Nó cầm phần, tay nắm chặt

- Tôi không phải người như vậy. Tôi sẽ tự chịu trách nhiệm cho bản thân

- Mắc lừa rồi , vừa nói xong _ Đồng thanh

- Này, Hana cậu bị điên à

- Người ta đã nói vậy rồi bọn mày cũng biến đi. Định trả tiền hộ ư ? Thôi ! Đừng cố ra vẻ anh hùng làm gì ! _ Đây ba đưa ra khỏi cửa rồi tiếp _ Muốn bảo vệ con bé đó hả ? Tao nghĩ là tụi bây cũng không có nhiều tiền vậy đâu. À phải rồi những thằng nghèo kiệt xác như tụi bây cầm có được bước vào tiệm của anh mày đâu nhé! Vì nếu một ngày mà bị ăn quýt tới 2 lần thì đúng là rắc rối lắm đấy

// RẦM //

Ba thằng ngồi bệt bên ngoài. Ngạc nhiên tới mức không nói được lời nào. Chưa có ai dám nói những lời xỉ nhục cay độc kia với bọn hấn

- Nhịn ! Ta nhịn _ bẻ nát cái kính cầm trên tay , hấn bẻ tay rôm rộp

- Này đừng mắc bẫy trò khích tướng của hấn

Trong tiệm

- Dọn dẹp tiệm đi. Sau đó đi phát tờ rơi

- Vâng

- Đi tiếp khách đi, sau rồi giặt hết đồng đồ này . Nhớ đem ủi. Rồi đi giao hàng cho tôi

Loạng choạng loạng choạng

- Cửa hàng trưởng anh tha cho cô bé đi. Cô ấy đã làm việc một mình suốt rồi còn gì _ Mọi nhân viên trong quán đều không khỏi xót xa cho Hana. Thấy cô bé loạng choạng họ cũng thấy thương

- Bọn rác rưởi thấp hèn như bọn bây cầm hết và nghe theo mệnh lệnh của cửa hàng trưởng tao đây . Cô làm việc uể oải làm tan hết đá gây thiệt hại lớn cho tiệm tôi. Vì vậy làm không công thêm một tuần nữa

Ba thằng từ ngoài quan sát mà không khỏi phẫn nộ. Nếu Ren và Kin không can ngăn chắc chắn cả bãi biển này sẽ được hấn sỏi tung lên và cái thùng kia sẽ được làm môi cho cá. Dám cả gan sỉ nhục bọn này, đáng chết, đáng chết

Ren nhắc điện thoại lên nói chuyện gì đó, gập máy . Ba đứa nhìn nhau cười như không cười

- Nào. Tiếp tục làm việc đi

- Cửa hàng trưởng là cái thá gì? _ Nó gỡ cái tai thỏ trên đầu ra, mặt tối sầm lại trông thì bây giờ nó đúng là quá thảm hại. Chẳng khác gì con ngốc

- Các cậu chủ của tôi dù có ngang ngược, vô lí và lộn xộn nhưng họ chẳng bao giờ ý thế mà khinh người cả. Cửa hàng trưởng thì sao ? Anh chẳng có gì đáng nể cả

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Ác Mộng Bãi Biển (Tiếp)

Thêm một đường cong trên môi vs nụ cười đều không thể tả. Tên đó bị nói vậy thì tức lắm, toan giờ tay lên định cho nó một cái tát thì cô nhân viên chạy đến

- Thừa cửa hàng trưởng, anh có điện thoại từ giám đốc

Lườn nó một cái rồi giật lấy cái điện thoại

- Vâng, thưa giám đốc

- < À, thật ra thì những người muốn mua cửa tiệm này họ đã gọi điện đến cho tôi và ra giá tốt lắm nên tôi đã bán cửa tiệm cho họ rồi. Và cậu giám đốc mới muốn chào hỏi cậu đấy>

- Cái gì, ??? Bán bây giờ luôn sao

- < Hình như họ đang đứng trước mặt cậu đấy >

Tất máy cái rụp, anh ta không nói được lời nào. Ba thằng đi đến cười toe toét

- Nhà người cứ suốt ngày " cửa hàng trưởng, cửa hàng trưởng " nghe ngứa lỗ tai quá

- Nèn bọn này đã mua đứt cửa tiệm rồi

- CÁI GÌ!!? Ba người họ

Mọi người đều giật mình thon thót, nó cũng không khỏi ngạc nhiên,

- Anh cửa hàng trưởng hết thời sẽ bị đuổi việc nhé _ Ren nháy mắt tinh nghịch

Hắn ta tái mét mặt mày, chắc hẳn lúc này đang nhục nhã lắm đây. Động vào 3 bốn thiếu gia đây thì phải trả giá thôi

- Mà nè, tiền mua cửa tiệm phải chia đều ta đấy nhé. Hana cũng phải góp chung đó _ Kìn thì thầm

Nó như chôn chân dưới đất cũng không thể tin được. Vì nó mà họ đã mua đứt luôn cửa tiệm sao? Không biết họ đang nghĩ gì thế ? Dù có hay ép buộc hay lộn xộn đi nữa thì họ vẫn luôn giúp đỡ nó

- Này, tiếp tục làm việc để trả 600 yên của mình đi

- Đúng đó. Chẳng phải là tự chịu trách nhiệm của mình sao

- Bé Hana hãy dùng sức mạnh của mình để hút khách đi nào

- Hix hix. Cứ mỗi lần nghĩ tốt về họ là lại như vậy . Đúng là hi vọng rồi lại thất vọng mà . ÁAAAAAAAAA.....

***** **

** *** ! *****

***

Nhờ có trai xinh gái đẹp và sự góp chung nhiệt tình của Juin lên quán rất đông khách và chỉ một lúc đã bán hết sạch. Nhân viên trong tiệm ai cũng vui mừng phấn khởi vì có những cửa hàng trưởng mới vui tính dễ thương. Họ vốn đã rất ghét tên kia nhưng vì miếng cơm manh áo lên phải chịu đựng, nay có người trả thù thay tên xấu xa thì ai nấy cũng thoải mái dễ chịu

Về tầm chiều. Nhìn đồng hồ, hẳn giục bọn nó về khách sạn để chuẩn bị cho buổi cắm trại tối nay

Cửa tiệm bọn hắn sẽ để cho thằng đệ tiếp tục . Trở về sảnh, mọi người cũng đã tập trung hết

Sau khi được thông báo. Thì từng nhóm sẽ cầm đồ của mình đi theo thầy cô giáo. Điểm cắm là tít dưới chân núi to lớn đằng kia xung quanh là rừng cây xung quanh. Chọn cho mình một chỗ hợp lý nhất cả 6 đứa sẽ cắm tại chỗ này gần một con suối nhỏ nhỏ trong vạt cây róc rách xung quanh là cây xanh to mát , trông thật hoang dã mà thần bí giống như đang trong giữa khu rừng ấy. Các nhóm khác đang tiến hành dựng trại , bọn này cũng bỏ đồ nghề ra chăt chăt đóng đóng Cứ nói thiếu gia công tử, tiểu thư công chúa chứ bọn này năng nổ mạnh mẽ lắm nhé. Hắn đi kiểm cùi quanh đấy, Kìn đi tìm hoa quả hoang dã, Ren đóng trại, Jun phụ cho Ren còn Jin sẽ sắp xếp mọi thứ và trang trí ngay ngắn lại. Mỗi người một việc, nó chẳng biết phải làm gì tất cả. Cứ đứng nhìn , Kìn thấy thế thì kéo nó theo

- Đi cùng tôi kiểm trái đi

- Cũng được đó. Mà kiếm đâu giờ

- Đi theo tôi cẩn thận không lạc đó

Đi được một lúc, nhìn xung quanh thấy cây dừa đầy trái. Kín hí hửng

- Trèo lên đó hái dừa nhé

- Cậu biết chèo không đó ??

Nhảy cái tốt lên . Một lúc sau đã tít trên ngọn cây nó ngẩng cổ lên nhìn mà muốn gẫy cổ, thấy trên đây một lúc lâu phết rồi mà chưa thấy hái thì Kín nói vọng xuống

- Đỡ nè

// BỘP //

Nó bất tỉnh rồi, Kín đành trượt xuống lay lay mấy cái , quả dừa rơi trúng đầu may không chết đấy. Sao mà ngu thế không biết

Cho uống nước dừa là tỉnh ngay ý mà , tỉnh thật các bác ạ^^ . Dắt nhau vào sâu sâu hơn một chút, trời sắp chuyển sang tối rồi lên hai đứa hơi sợ, trái cũng chưa kiếm được nhiều. Nó lại hay thấy hoa lạ lên thích hái lắm, chợt thấy đàn quả lủng lẳng tím tím, nó chạy tới là cả một vầng trời nho , to ơi là to thích quả lên vật lấy vật để. Không biết đây có phải người ta trồng hay tự nhiên nữa, thơm mà ngon lắm

Kín cũng vừa chặt được vài quả dừa, dục trong bụi dậm gặp rắn cậu sợ chạy té đài. Và đương nhiên vẫn không thể quên bọc dừa của mình

- Thôi trở về đi. Cũng tối rồi_ Kín hỏn hển gọi nó vẫn đang mải mê với mấy quả táo đỏ

Nó cũng vội đồng ý, vì trời tối lại trong rừng cạnh biển hơi se lạnh rồi cũng sợ sợ nơi âm u lên nhanh chân theo Kín trở lại trại

Ngoài kia, trại đã dựng xong từ bao giờ . Củi đã được mang về và chất gọn gàng để đốt

Mãi chưa thấy kín và nó về lên hơi sốt ruột. Trời đã chuyển sang tối hẳn làm mọi người càng lo lắng, Ren toan gọi điện nhưng trong rừng thì làm gì có sóng cơ chứ. Hắn đi lại đầu nghĩ lung tung, hai con người kia rủ nhau vào rừng làm gì mà tối vẫn còn chưa về, mọi trường hợp xấu nhất đều được hiện lên rape cái não nóng hổi miệng còn lảm bảm

- Kín, cậu có làm gì thì chết với tôi

Vừa dứt câu thì 2 con người từ bóng tối đi ra

- Mọi người ơi, về rồi nè

- Trại đẹp ghê nhỉ

Ai cũng mừng rỡ chạy tới hai đứa nó , hẳn chỉ đứng đấy nhìn nghi ngờ lòng đầy tức tối trước bộ dạng của Kín, quần áo tả tơi xộc xệch , nó tóc tai cũng bù xù quần áo lem bần hết cả

Thấy hẳn như vậy Kín như đi guốc trong bụng hẳn, chạy tới vỗ vai một cái

- À, là do tôi chui trong bụi rậm để chặt quả gai góc đâm lung tung lại suýt bị rắn cắn lên thế. Không phải như cậu nghĩ đâu_ Cười xòa một cái rồi Kín cời áo ra vuốt gãi sau tấm

Hắn bị nói trúng lên gương mặt đỏ ửng. Tại sao cậu ta lại biết mình đang nghĩ gì nhỉ ? Cái thái độ lộ rõ mồn một thế chỉ có đứa ngu mới không biết

Nó cũng đi thay quần áo rửa mặt mũi cho sạch sẽ. Đợi khuya sẽ tắm sau

Tiếp đến là bữa tối do chính tay các cậu chuẩn bị. Cô chiêu chỉ việc bày đồ, hoa quả chuẩn bị

Thật là 3 thằng từ nhỏ chưa biết xoong nồi dầu mỡ là gì , nhưng vì tội sĩ diện lại nói phét cao lên nhiệm vụ lần này cực khó đó nha

Chạy đôn chạy đáo nấu bữa tối. Nói vậy cho oai thôi chứ có biết làm gì đâu một lúc lại gọi Hana trợ giúp

- Hana. Đổ nước như thế nào?

- Hana. Nhặt thế nào vậy

- Cái này làm thế nào nữa ?

Chạy ra chạy vào mệt bỏ cả hơi tai cuối cùng cũng thuyết trình cho một tràng dài và bọn hắn giờ chỉ việc làm bài tập thôi

Nằm dài trên cái bàn trong trại giờ mới được nghỉ ngơi. Jun nhìn thấy vừa buồn cười vừa thương. Thấy yên yên một lúc , Tưởng rằng sẽ hạnh phúc từ đây nhưng mọi thứ tan biến khi nó ngủ thấy mùi khen khét với mùi của khói. Biết thừa là chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo nó chạy ra khỏi lều tìm nước đi dập lửa, cùng với sự trợ giúp của các bạn trại khác đám cháy cũng không lớn lắm lên nhanh chóng được dập tắt. sau vụ này thì nó vào làm cho an toàn, để cho ba đứa tiếp tục thì không chừng nổ trại banh xác ngay tại đây chứ đừng nói là cháy bếp , những tên ăn hại

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Bất Ngờ Bờ Suối

Sau bữa tối hơi no no . Cả nhóm ngồi ở cửa trại nhìn lên trời, sao hôm nay nhiều và đẹp quá. Lấp lánh thành một dải dài khắp trời như có sự sắp đặt trước vậy. Sống trong nhà kính lâu lắm cũng hiếm khi được hưởng thụ cảm nhận dưới bầu trời tuyệt vời thế này . Nó đang nhón miệng cười thì thấy phía xa có bóng người đen đen di chuyển. Từ xa trời lại tối lên chỉ có thể biết được là người trùm cả áo choàng đen kịt. Mũ đội che nửa khuôn mặt, tay xách giỏ gì đó đáng đi run run. Hình như đang đi về phía chúng nó thì phải . Thôi bỏ mẹ rồi, không biết là người hay ma nữa , mà giữa rừng núi biển này làm gì có con người vào trong nơi tối tăm đầy cơ chứ. Càng ngày càng gần, rồi cũng lộ rõ đó là đáng người một cô gái nhưng khuôn mặt lại giả nua tiến tới lấy trong giỏ ra một quả táo chín mọng nhìn rất bắt mắt đưa cho nó ra ý hãy ăn đi. Nhận trái táo nó quay sang Ren và Jun

- Ê mày ơi sao tao thấy đoạn này giống giống mụ phù thủy đưa cho bạch tuyết táo như trong truyện quá

- Ủ ha

- Phù thủy nào. Con Jin chứ ai, bỏ mặt nạ xuống đi_ Hấn lạnh lùng quay vào_ Mấy trò con bò không qua mắt được tui đâu

Jin cười hề hề, cả bọn một phen hết hồn. Cắn quả táo chín một cách ngon lành làm phát thèm mà công nhận hoa trái trong rừng ngon ngọt thật đấy

Đốt lửa trại, cả nhóm ngồi quây quần xung quanh nhau giải tỏa những tâm sự . Nó hỏi

- Hôm nọ sao không đi học hả con jun

- Hôm trước tao trốn vào bar giải quyết vài thứ lặt vặt. Thế mà ông chủ nhiệm gọi điện về nhà

Liên tưởng *****

*** Đi học về là đi học về

Jun vào nhà jun chào ba mẹ

Ba e khen về muộn thế con

Mẹ âu yếm " ông ơi lấy roi "

- Tại hôm nay bọn con phải bù tiết mà bama. Con học mệt như cả người đây nè

Bà thấy con gái vất vả thì thương lắm, vội vàng nói nhẹ

- Ủ thôi con gái yêu ăn cơm đi không đói

Nói dối không chớp mắt xong, cô hí hửng vào bếp ngồi cạnh baba đang nhâm nhi tách trà. Baba jun là người cực kì nghiêm khắc trong việc giáo dục chỉ bảo. Dặn con gái phải ăn nhẹ nói khẽ cười duyên, lúc nào cũng phải dịu dàng nên nã. Sơ hở một chút thôi là die ngay. Nên cô sợ bố một phép, còn mẹ thì thường thôi...vài chiêu uốn lười là xong ngay

// RENG RENG RENG //

Đang ăn ngon lành thì tiếng chuông ngoài sảnh reo , jun toan đi ra nhưng mama nghe rồi lên thôi

- Alo nhà Yu xin nghe

-< Xin hỏi có phải phụ huynh của cháu Yu Cheery không ạ >

- Dạ đúng tôi đây

- <.....>

Jun ngồi trong bàn cơm cứ thấp tha thấp thỏm đoán được phần nào, kiểu này chỉ có nước chết thôi. Đang ăn cơm phải hết sức nhẹ nhàng để theo dõi thái độ của mama

- Ăn nhanh cái mồm lên _ Ba lườn

Sợ quá lên cố tập trung ăn lẹ rồi trốn lên phòng, mắt vẫn không rời mama. Chưa bao giờ cô ngắm bà lâu như thế , nói chuyện được vài phút thì mama tắt máy mặt tối lại, biết tình hình xấu lên sợ quá chui tọt vào WC ngồi im trong đó cả buổi chiều. *****

- Hahaha. Thì ra là thế, mà lâu lắm rồi không tới thăm bame _NÓ cười nắc nẻ

- Ông bà ý nhắc mày hoài. Kêu đón mày về mà mày có nghe đâu

- Coi nghiêm khắc vậy mà trả thấy ngoan gì sất. Con gái thì đi đứng như đàn ông, hơi tí là động chân động tay đâm đá thùm thụp chẳng dịu dàng tí nào _ Kín lắc đầu

- Nài nhá _ Bê tay rôm rốp jun hất mặt ra lệnh cho jin _ Jin, đi lấy rỏ

- OK

jin tuân lệnh đứng dậy chạy vào trại nhưng tự dưng cô quay lại

- Mà lấy rỏ để làm gì ???

- Để đựng răng anh ta chứ làm gì. Yaaa

Kín sợ quá chạy mất

- Đứng lại đó cho tui

Hai đứa rượt nhau túi bụi , cả đám chỉ ngồi cười nắc nẻ. Jin bỗng hỏi nó

- Có thông tin gì về ba mẹ chưa ?

Nó im lặng hẩn lắc đầu buồn bã, trông nó như thế hẩn lại muốn làm gì đấy có thể giúp được

- Chắc. Tao cũng nhớ ông bà ấy quá _ Jin ngẩng đầu lên trời chep miệng vài cái rồi ôm nó vào lòng

Xóa tan không khí im lặng đó là tiếng thờ hỏn hển của hai đứa kia

- Khoan. Thờ đã

Hai cô cậu cùng đứng lại lè lưỡi thờ hồng hộc , khoảng 2 phút sau lại rượt nhau tiếp

- Các em hãy tập trung tại trại số 15 chúng ta sẽ đốt lửa trại

Sau khi nhận thông báo , tất cả mọi người được tập trung đông đủ quanh đồng cùi chát to đùng.Lửa được thắp, ngọn lửa ngày to dần rồi bùng bùng cháy mọi người cùng nắm tay nhau chạy vòng quanh reo hò nhảy múa. Không biết là vô tình hay cố tình mà nó túm luôn phải tay hẩn. Cả hai hơi bất ngờ nhưng không ai buông tay cả

Cả một vùng biển rực cháy theo tiếng hát hò , đông vui nhộn nhịp. Sáng cả một vùng trời

- Đứng đứng gần quá. Có thể bị phỏng đấy

- Ủ .....^^

Ánh mắt quan tâm nhắc nhở, nó cười tươi rồi rói gật đầu cái rụp

Vứt bỏ hết lo lắng buồn tức đi và hôm nay phải xả thật thoải mái

Người người ai ai dù quen hay không quen là bạn hay kẻ thù thì tối hôm nay đều nắm tay nhau vui vẻ hết mức

Khá lâu rồi, hẩn mới được vui như thế . Dù vui đến đâu thì hẩn cũng không thích sự đông người và ồn ào quá lâu lên thông báo trở lại trại trước do hôm nay hơi mệt. Hẩn len qua đám đông nghẹt thở trở về trại của mình, chạy nhiều người nóng lên ra suối tắm mới được

Một lúc sau, lửa tàn cuộc vui kết thúc. Mọi người luyến tiếc chia tay nhau người nào về trại đấy

Cũng khá là khuya rồi, trở về lần này sẽ đi tắm rồi đi ngủ. Hí hửng cầm quần áo ra suối sau, trại tui nó cũng cách ly với lại không có ai ra đây tắm giờ này nữa. Cởi bỏ hết ra luôn, vớt nước lên mặt. Nước mát kinh khủng luôn ý, nó thích lắm. Rồi đi dần xuống cho nước ngập ngập cả người thì nó đâm phải một thứ gì. Dậm vài cái nữa xem đây là cái gì thì hấn ngoi đầu lên. Cả hai nhìn nhau trừng trừng, cũng phân biệt được bởi ánh sáng trại hắt ra chút xíu

- A.....

Đang chuẩn bị hét một trận lung thiên động địa thì hấn vội bịt miệng nó lại quay người về phía nó nhìn chăm chăm, đặt ngón tay lên môi nó ra kí hiệu im lặng. Vừa xấu hổ vừa sợ lên nhắm tịt mắt lại, nhờ may có ai nhìn thấy cảnh này thì sao? Cũng may nước cao lên che hết người không nhìn thấy gì

- Tại sao cậu lại ra đây tắm chứ. Không lẽ có ý đồ gì với tôi hả

- Ở đây có ghi chỗ này là của cô à

Cứng họng không cãi lại được hấn cũng không nói gì nữa im lặng quấn khăn vào người rồi đi lên

- Con gái ra suối tắm đêm một mình nguy hiểm lắm đó. May cho cô gặp được tôi đây không thì ...à Tôi nghe nói ở đây có ma nữa đó. Muahaha

Đe dọa kèm theo điệu cười trên người. Nó nghe thế cũng sợ lắm, vọt vọt một lúc cũng mau mau đi vào

Bạn đang đọc truyện *Nàng Hầu Quý Tộc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.